

**АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ**

(Методик нəгəлələr мəчмүəsi)

4

**«АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ»**
журналына əlavə

Бакы — 1970

1954-чү илдэн нэшр едилир

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
ВƏ
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлэр мəчмуəси)

№ 4 (68)

„АЗƏРБАЈЧАН МƏКТƏБИ“

журналына əлавə

Бакы—1970

МҮНДӘРИЧАТ

I. ОРТА МӘКТӘБДӘ АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ТӘДРИСИ

А. С. Абдуллајев. Мүәллимин чанлы сөзү, шакирд гәлбинин ачарыдыр	3
Бәшир Әһмәдов. V синифдә «Лексика» бәһсинин тәдрисинә даир	9
М. Ә. Һәмзәјев. Орфографија вә дурғу ишарәләри ассо-сиасијаларынын хүсусијјәтләри	20
М. С. Һәсәнов. Чүмлә үзвләринин мүәјјән едилмәсиндә грамматик суалларын мөвгеји	32
Әмир Чәфәров. Интонасијанын өјрәдилмәси һаггында	38

II. ОРТА МӘКТӘБДӘ ӘДӘБИЈЈАТ ТӘДРИСИ

Јусиф Јусифов. Әдәбијјат дәрсләринин кејфијјәтини јахшылашдыраг	45
Нағы Күнәшли. Ифадә јазы	50
Зәһид Хәлилов. Микајыл Рзагулузадәнин нағыллары	59
Аллаһверди Еминов. Ахшам мәктәбләриндә әдәбијјатдан шакирдләрин мүстәгил ишинин тәшкили	69
Әли Мирзәјев. Сатирик ше'рләрдә сәнәткарлыг хүсусијјәтләринин өјрәдилмәси методикасы	74
Ә. Бейбудов. Ә. Һагвердијевин дин, мөвһумат вә чәһаләтә гаршы мүбаризәси	81
Ә. Әфәндизадә. Суаллара чаваб	92
Бу китаблары охујун	99
«Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мөчмуәсиндә 1970-чи илдә дәрч олунмуш мәгалә вә материаллар	110

МҮӘЛЛИМИН ЧАНЛЫ СӨЗҮ, ШАКИРД ГӘЛБИНИН АЧАРЫДЫР

Профессор А. С. АБДУЛЛАЈЕВ.

Мәктәпләрдә апарылан мүшәһидәләр кәстәрир ки, дил-әдәбијјат мүәллимләринин һеч дә һамысы јухары синифләрдә вердикләри изаһат вә ја охудуглары мүһазирәләр заманы там мүвәффәгијјәт газана билмирләр. Бир чох һалларда белә мүәллимләрин нитги—данышығы јоручу вә сөнүк олур. Кәнчләримиз орта мәктәбдә, техникумларда, һәтта институт аудиторијаларында белә бу чүр мүәллимләри истәр-истәмәз динләмәјә мәчбур олурлар. Шүбһәсиз, бу динләмә һәмин мүәллимләрин көзәл мүһазирә охудуглары үчүн дејил; бурада башга бир сәбәб вардыр. Шакирд вә ја тәләбә јахшы билир ки, кеч-тез мүәллимлә гаршылашачаг вә она имтаһан вермәли олачагдыр. Бу заман һәмин мүәллим әлиндә тутдуғу «е'чазкар» гәләмини һәрәкәтә кәтирмәклә онун талеини һәлл едәчәкдир.

Бәс нечә етмәлидир ки, синиф вә ја аудиторијада отуранлар мүәллимин сөјләдији елми һәгигәтләри марагла динләјиб дәрк едә билсинләр? Мүәллим, шакирд вә тәләбәләрин гәлбинә нә чүр јол тапмалыдыр? Нә үчүн кәнчләримиз бәзи мүәллимләри бөјүк марагла динләдикләри һалда, икинчини јары көнүл динләјирләр вә үчүнчүнү исә динләмәк белә истәмирләр? Чаваб ајдындыр: мүәллимлик мәһарәти чох бөјүк бачарыг тәләб едир. Бу пешәнин өзүнәмәхсус техникасы, чох мүрәккәб вә фәрди хүсусијјәтләри вардыр ки, бүтүн бунлар кәркин әмәк нәтичәсиндә әлдә едилир. Јахшы мүәллим—мүһазирәчи олмаг үчүн һәмишә дәрсләрә һазырлашмаг, ара-

сы кәсіпмәдән тәкмилләшмәк вә өз нитг мәдәнијјәти үзәриндә мүнтәзәм чалышмаг лазымдыр.

Дил-әдәбијјат мұәллими ән азы дәр дәр чүр силаһа јијәләмәлидир:

- 1) о, сијаси чәһәтдән биликли вә һазырлыглы олмалыдыр;
- 2) тәдрис етдији фәнләри елми, нәзәри вә практик чәһәтдән мүкәммәл билмәлидир;
- 3) педагожи вә методик саһәләрә јахшы бәләд олмалыдыр;
- 4) кәзәл вә сәлис нитгә малик бачарыглы сөз устасы олмалыдыр.

Бунларын һәр бири һаггында ашагыдакылары сөјләмәк олар:

1. Дил-әдәбијјат мұәллими, һәр шејдән әввәл, марксист-ленинчи дүнјакөрүшүнә, дәрин сијаси биликләрә, онлары өз әмәли ишләриндә дүзкүн тәтбиг етмәјә јијәләмәлидир. Сијаси биликләр вә диалектик-материалист дүнјакөрүшү әдәбијјат кими фәнни партијалы истигамәтдә апармаға имкан јарадыр. В. И. Ленин мұәллимин тәлим-тәрбијә иши, онун идеја истигамәти саһәсиндәки ролуну чох ачыг кәстәрмишдир:

«Һәр бир мәктәбдә ән мұһүм чәһәт мұһазирәләрин идеја-сијаси истигамәтидир. Бу истигамәт нә илә мұәјјән олунур? Тамамилә вә јалныз мұһазирәчиләрин тәркиби илә»*.

Дил-әдәбијјат мұәллими јалныз марксист-ленинчи фәлсәфәни, партијанын сијасәтини мүнтәзәм вә јарадычы сурәтдә өјрәнмәк вә коммунизм гурулушунда фәал иштирак етмәклә өз дүнјакөрүшүнү формалашдыра биләр. Мұәллимин кифәјәт гәдәр сијаси һазырлығы олмасса о, әхлаг, әдәбијјат вә инчәсәнт, тарих вә с. бу кими мәсәләләрдән дүзкүн баш чыхара билмәз.

II. Дил-әдәбијјат мұәллими өз фәннинин камил мүтәхәссиси олмалыдыр. Мәшһур јунан философу Сократ демишкән: «Сән јалныз өзүнә јахшы мәлүм мәсәләләр һаггында јахшы да даныша биләрсән». Бу доғрудан да беләдир. Әкәр башгаларына өјрәдәчәјин мөвзуну өзүн кифәјәт гәдәр јахшы билмирсәнсә, о заман шакирд вә ја тәләбәләрә дә гәнаәтләндиричи мәлүмат верә билмәјәчәксән вә нәтичәдә дәрсин јүксәк сәвијјәдә олмаја чагдыр.

Һәр бир елм саһәси, ону тәдрис едән мұәллимдән дәрин билик тәләб едир. Синифдә ајры-ајры әдәби әсәрләрдән данышаркән јалныз онларын идеја мәзмунуну ачмагла кифәјәт-

* В. И. Ленин. Әсәрләри, 15-чи чилд, Азәрнәшр, 1950, сәһ. 484.

ләнмәк олмас. Бурада өјрәнилән бәдии әсәрин тәкрат едилмәз хүсусијјәтини, онун өзүнә хас олан поетик гурулушуну шакирд вә ја тәләбәләрә аңлатмаг лазымдыр. Буна кәрә дә дил-әдәбијјат мұәллими бәдии әсәрләри јалныз ағылла дејил, һәм дә гәлблә, үрәклә дујмаг вә һисс етмәклә бәрәбәр, инсанларын мәнәви аләминә һәмин әсәрләрин нечә тәсир етдијини кәстәрмәји бачармалыдыр.

III. Дил-әдәбијјат мұәллими педагожи биликләрә јијәләнмәли вә бу саһәдә мөһкәм вәрдишләр әлдә етмәјә чалышмалыдыр. Тәлимлә тәрбијәни бирләшдирмәк, биликләри инама чевирмәк онун башлыча вәзифәси олмалыдыр: инамы, етигады һәјәтдә, билаваситә ишдә тәтбиг едә билмәк исә бөјүк бачарыгдыр. Дил-әдәбијјат мұәллиминин педагожи маһарәтиндән данышаркән, һәр шејдән әвәл биз онун психолокија, мәнтиг вә башга елмләри билмәсини, дидактиканын әсас принципләрини ишдә тәтбиг етмәји бачармасыны нәзәрдә тутуруг. Тәчрүбәли мұәллимләр јахшы билирләр ки, тәбабәтдә хәстәјә верилән дәрманын мұәјјән дозасы олдуғу кими, тәлим просесиндә вә елми биликләри дәрк етмә мәсәләсиндә дә һәр синфин өзүнә мөхсус програм тәләби, өлчүсү, мигдары олмалыдыр.

Әкәр һәким хәстәјә өлчүдән артыг дәрман версә нә олар? Мәлүмдур ки, бундан хәстә ағыр вәзијјәтә дүшә биләр. һәмин вәзијјәт тәлим просесиндә дә тәхминән беләдир. Мұәллим шакирдләрә онларын јаш вә билик сәвијјәсиндән артыг, гаврама гүввәсиндән чох билик вермәк истәдикдә нәтичә јахшы олмас. Бу заман шакирдләр һәмин биликләри јахшы дәрк едә билмәдикләриндән, мұәллими һәвәслә динләмәзләр вә ајдындыр ки, белә дәрсин фајдасы да аз олар. Бөјүк педагог К. Д. Ушинскинин дедији кими, мұәллимин бејниндә, зейниндә олан кичик бир долашыглыг, шакирдләрин зейниндә бу, там бир гаранлығы, зүлмәтә чеврилә биләр.

Мұәллим дәрс заманы шакирдләрә јалныз мұәјјән елми биликләр һаггында мәлүмат вермәклә кифәјәтләнмәлидир. О, мұәјјән дәрәчәдә шакирдләри һәмин елмин методолокијасы илә дә таныш етмәјә чалышмалыдыр. Онларда һәмин елм саһәсинә даир мүстәгил иш вәрдишләри тәрбијә етмәли, һәм дә өјрәнилән елмә мараг јаратмалыдыр.

Дил-әдәбијјат мұәллиминин педагожи усталығы, хүсусән онун јухары синифләрдә әдәбијјатдан охуја чағы мұһазирә-

нин материалыны дүзкүн мүэжжэнлөшдирмөк вә аҗры-аҗры һиссәләр арасында мәнтиги әлагә җаратмагда мејдана чыхыр. Көзәл вә педагожи чәһәтдән дүзкүн охунмуш мұһазирә—шакирдләрин тәфәккүр вә һиссләри үчүн бөјүк бир тәрбијә мәктәбидир. Әдәбијат мүәллиминин характер чәһәтләриндән бири дә өз мұһазирә вә мұсаһибәсини сәмими етмәји бачармасы вә шакирдләрин гәлбинә јол тапа билмәсидир.

Мүәллим охујачағы мұһазирә әграфында габагчадан дүшүнмәлидир; о ејни заманда јалныз башгаларына өјрәтмәк һаггында дејил, ејни заманда өзүнүн өјрәнмәси вә мүнтәзәм олараг тәкмилләшмәси һаггында да дүшүнмәлидир. Бурада Иранын мәшһур классик шаири Сә’ди Ширазинин мүәллим һаггында вахты илә сөјләдији һикмәтли сөзләри јада дүшүр. Бөјүк шаир демишдир ки, адам өзүндә олан һәр һансы бир шејдән башгасына бир гәдәр верәрсә, шүбһәсиз, һәмин шеј онда азалар. Лакин о, билијини башгасына верәндә азалмыр, әксинә артыр. Бу һәгигәтән дә беләдир. Мүәллим сабаһкы дәрсдә шакирдләрә јени билик вермәк үчүн һазырлашыр, дәрслијә вә башга китаблара мұрачиәт едир, дүшүнүр, бир сөзлә нөвбәти дәрсә һазырлашыр. Демәк, мүәллим дәрс заманы өз билијини шакирдләрә верәркән, һәмин мә’лумат вә билик онда азалмыр, әксинә шаир Сә’ди демишкән даһа да артыр. Мүәллим һәр бир дәрсдән вә ја мұһазирәдән сонра өз ишинә гијмәт вермәли, онун јахшы вә нөгсан чәһәтләрини тәһлил етмәлидир. Бу чүр өзүнү јохлама кәләчәк мәшғәләләрин даһа кејфијјәтли апарылмасына хејли көмәк едәр. Дил-әдәбијат мүәллими үчүн педагогиканы, тә’лим нәзәријјәсини—дидактиканы вә тәрбијә нәзәријјәсини билмәјин бөјүк әһәмијјәти вардыр. Дидактиканын принципләри олан ардычыллыг, систематиклик, сүбут етмәк, әјанилик, мөһкәм мәнимсәмә вә с. Бу кими тәләбләри ишдә тәтбиғ етмәји бачармаг, мүәллимин өз пешәсинин маһир устады олдуғуну көстәрир. Беләликлә, дил-әдәбијат мүәллиминин гаршысында тәхминән ашағыдакы әсас мәсәләләр дурур:

1) мүәллим өз изаһаты вә нитги васитәси илә шакирдләринә күчлү тә’сир едә билмәлидир; 2) о, өз данышығы вә мұһазирәсини инандырычы етмәјә чалышмалыдыр; 3) мүәллим дәрс заманы вердији биликләри шакирдләрә мөһкәм мәним-

сәтмәлидир; 4) о дедикләрини әјани васитәләрин көмәји илә шакирдләрә дәрк етдириб һафизәләриндә мөһкәмләтмәлидир.

IV. Дил-әдәбијат мүәллиминин дәрдүичү силаһы—онун натиглик мәһарәтинә саһиб олмасыдыр. Бу исә шифаһи—күтләви нитг бачарығы, чанлы данышыг нитгинә јахшы јијәләнмәк демәкдир. Дил-әдәбијат мүәллиминин ишиндәки мүвәффәгијјәт, чох вахт онун сөздән бачарыгла, јерли-јериндә истифада едә билмәсиндән асылыдыр; сөзләр исә өзбашына кәлмир, онлары ахтармаг, тапмаг лазымдыр. Тәчрүбәли мүәллимләр билирләр ки, синифдә кириш сөзү сөјләркән вә мұһазирә заманы лазым олан сөзү тапа билмәк нә гәдәр мұһүм бир ишдир. Мөвзу мәс’улијјәтли олдугда, сөзләрә јијәләнмәк бачарығы да өз әһәмијјәтини артырыр.

Һазырки дөврдә, бөјүк аддымларла ирәлиләјән чәмијјәтимизә ишләримизин артымы гәдәр дә бүтүн саһәләр үзрә сөзләр лазымдыр ки, онларын васитәсилә сүр’әтлә инкишаф етмәкдә олан чохчәһәтли зейни вә физики әмәк чәбһәләримиз үчүн дилдә ишләтмәјә сөз еһтијатымыз олсун.

Мүәллимин натиглик мәһарәти дедикдә—онун һәр һансы бир мәсәләни сијаси вә елми чәһәтдән дүзкүн, мәзмунлу, савадлы, мараглы, сәлис вә инандырычы шәкилдә ифада етмәји бачармасы нәзәрдә тутулур. Натиглик мәһарәтиндә һазырчаваблыг, зирәклик, сөзү јериндә, мәгамында ишләдә билмәк, суаллара дүрүст вә бир гәдәр дә мүдрикликлә, һәкиманә чаваб вермәк нитгдә бөјүк рол ојнајыр. Мәшһур Гситсеронун фикринә көрә, натиг динләјичиләрә өјрәтмәји, онларын рәғбәтинин газаныб хошларына кәлмәји, инандырычы сөзләрлә онлара зөвг вә һәзз вермәји бачармалыдыр.

Јухарыда натиг һаггында дејилән сөзләри мүәллимләрә дә анд етмәк олар. Мүәллим дә күтлә гаршысында чыхыш едән натигләр кими, синифдә (аудиторјада) тә’лим-тәрбијәнин ваһид јарадычы просеси илә гајнајыб-гарышыр. О, јалныз билик вермәклә кифајәтләнмир, һәм дә мүәјјән елм саһәсинә даир вәрдишләр тәрбијә едир, шакирдләрдә елмә мөһәбәт вә мараг јарадыр, онлара мүстәгил фикирләшмәк вә елми һәјатла әлагәләндримәјин әсасларыны өјрәдир.

Јахшы дәрси јахуд мұһазирәни көзәл бинаја, имарәтә бәнзәтмәк олар. Ме'мар әввәлчә, бинанын планыны һазырла-
йыр, сонра иншаат мејданына тикинти материалы кәтирилир
вә кет-кедә ев көзүмүз гаршысында жүксәлмәјә башлајыр.

Мүәллимин дәрси вә ја охудугу мұһазирәси дә тәхминән
белә гурулмалыдыр. Нөвбәти дәрс үчүн һәр шеј габагчадан
һазырланмалыдыр: план, тә'лим материалы, һәмни мате-
рын ајры-ајры мәрһәләләрдә јерләшдирилмәси вә с. Чанлы
дәрсин өзү исә синфин (аудиторијанын) көзү гаршысында
мејдана чыхыр. Әкәр синифдә пешәсинин устады, һазырлыг-
лы вә тәчрүбәли мүәллим дәрс дејир вә ја мұһазирә охујурса,
бу доғрудан да белә олур.

Көрүндүјү кими, мүәллимлик пешәсинин өзүнмәхсус
рәнкарәнк иш формалары вардыр; дил-әдәбијјат мүәллими
дә бунлара јијәләнмәли, өјрәдәчәји фәнләри жүксәк сәвијјәдә
тәдрис етмәјә чалышмалы вә өз чанлы сөзләрилә шакирдлә-
рин гәлбинә јол тапмалыдыр.

V СИНИФДӘ «ЛЕКСИКА» БӘҲСИНИН ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Профессор Бәшир ӘҲМӘДОВ

Јени тәртиб олунмуш Азәрбајчан дили програмы дилими-
зин лүғәт тәркиби һаггында јығчам, лакин долғун мә'лумат
вермәји тәләб едир. Бунун үчүн IV синифдә 12, V синифдә исә
20 саат вахт ајрылмышдыр. Көрүндүјү кими, лексик мә'лума-
тын верилмәсинә ајрылмыш 32 саат һеч дә аз дејилдир.

Програм тәләб едир ки, мүәллим IV синифдә шакирдлә-
ри сөзүн әсас (мүстәгим) вә мәчази мә'насы илә таныш етсин,
онларда омоним, синоним вә антонимләр һаггында мүәјјән тә-
сәввүр јаратсын. V синифдә исә дилимизин лүғәт тәркибинин
зәнкинлији, үмумишләк сөзләр, терминләр, диалектизмләр,
алынма сөзләр, архаизмләр вә неолокизмләр, сабит сөз бир-
ләшмәләри вә с. һаггында мүәјјән мә'луматын верилмәси нә-
зәрдә тутулмушдур.

Програмда «Лексика» бәһсинин јенилијини вә бунунла
әләгәдар олараг мәктәпләримиздә һәмни бәһсин тәдрисинә анд
лазыми тәчрүбәнин әлдә едилмәмәсини нәзәрә алараг, мүәл-
лимләрә бә'зи елми-методик мәсләһәтләр вермәји фајдалы һе-
саб едирик.

V синифдә лексика һаггында мә'лумат вермәздән әввәл,
шакирдләрин IV синифдә кечдикләрини тәкрат етдирмәк, ән
мүһүм әләмәтләри јада салмаг лазымдыр. Бу мәгсәдлә ашағы-
дакы типли тапшырыглардан истифадә етмәк олар.

Тапшырыг 1. Охујун, әсас вә мәчази мә'нада ишләдилмиш
сөзләри сечиб, ашағыдакы кими јазын.

Әсас мә'нада ишләдилән сөзләр	мәчази мә'нада ишләдилән сөзләр	мәчази мә'нада ишләдилән сөзләр синонимләри
Гәдим	күнаһ ишләмиш	чинајәт етмиш, пис иш көрмүш

Гәдим заманларда бир сыра Шәрг өлкәләриндә күнаһ ишләмиш адамларә чәза вермәк үчүн онларын бармаглары арасына гамыш гојуб сыхырлармыш. Бу чох дәһшәтлӣ агры верән бир чәза тәдбирә олдуғундан, адәтән, күнаһкар адам чәза верәнә мүрачнәтлә дејирмиш:

— Мәнә нә чәза верирсәнсә вер, амма бармагларымын арасына гамыш гојма!

Сонралар бу мәсәл өз һәрфи мә'насыны итирмиш вә һазырда јалныз мәчази мә'нада («мане олма» мә'насында) ишләдилір.

Тапшырыг 2. Бир нечә омоним тапын вә онларә чүмләдә ишләдин. Омонимләрин мә'наларыны изаһ един.

Тапшырыг 3. Мә'тәризәдәки синонимләрдән даһа ујғун кәләнни негтәләрин јеринә гојун.

Низами Кәнчәви (даһи, өлмәз, әвәзсиз) шаир вә (бөјүк, јекә, көркәмли) мүтәфәккирдир. Онун (мәзмунлу, долғун, дәрјәли) әсәрләри XII әср Азәрбајчан әдәбијјатынын (ән гијмәтли, ән кәзәл, ән көјчәк) нүмунәләри сајылыр. Низаминин (зәнкин, варлы) ирси тәкчә Азәрбајчанда дејил, бүтүн дүнјада шәһрәт газанмышдыр.

Тапшырыг 4. Охујун, синонимләри тапыб көстәрин.

Сәнин чичәјинә, күлүнә гурбан,
Мәнә гардаш дејән дилинә гурбан,
Вәтәнинә гурбан, елинә гурбан!
Бахдыгча һүснүнә дојмајыр көзүм,
Тәбризим, Тәбризим, кәзәл Тәбризим!

(С. Рүстәм).

Адам зар, јанында олсан бир гәдәр
Тамам унудулар дәрдин, мөлалын.
Адам вар, бир кәлмә данышса өкәр,
Дәјмишин дурмушкан төкүләр калын

*

Достларын гәлбидир јурдум, мәскәним,
Үрәкдә бир нискил кәрәк олмасын!
Сағлығым бир јана, а достлар, мәним
Сојуг мәзарым да һеч тәк олмасын!

(Б. Ваһабзадә).

Тапшырыг 5. Аз, чох, пис, јахшы, ашағы, јухары, дәрә, тәпә антонимләрини чүмләдә ишләдин.

Нүмунә: Аз данышыб, мә'налы данышмаг, чох данышыб, мә'насыз данышмагдан јахшыдыр.

Тапшырыг 6. Омоним, синоним вә антонимләрин тә'рифләрини дејин.

Бу типли чалышмалар апардыгдан сонра мүәллим «сөз нәдир?» суалына чаваб вермәлидир. О, V синиф шакирдләрини баша салмалыдыр ки, мүәјјән мә'на билдирән, бир сәсә вә ја бир нечә сәсин бирләшмәсинә сөз дејилир. Мәсәлән, **О, бир финчан су ичди** чүмләсиндә беш сөз вардыр. Онлардан бири бир (о сөзү), бири ики (су), бири үч (бир), бири дөрд (ичди) вә бири дә алты (финчан) сәсдән ибарәтдир.

Елә бурадачә сөзүн һәгиги вә мә'чази мә'насы һаггындакы мә'луматы бир гәдәр дәринләшдирмәк, сонра исә шакирдләри ашағыдакы типли чалышмалар үзәриндә ишләтмәк олар.

Тапшырыг 1. а, р, з, ә, б, ј, ч, н, сәсләриндән мүмкүн олан сөзләр дүзәлдин.

Нүмунә: ај, бәј, бар, Азәр, Азәрбајчан...

Тапшырыг 2. Ашағыдакы сөзләрин һансы сәсләрә көрә фәргләндикләрини мүәјјәнләшдирин вә мә'наларыны изаһ един (чәтинлик чәксәниз, лүгәтә бахын). Сәнәт-сәнәд, мәс'ул-мәһсул лимон-лиман, һәјәт-һәјәт, сүр'әт-сүрәт, һәким-һәким, јијә-јејә;

Тапшырыг 3. 2-чи тапшырыгдакына ујғун сөзләр тапын вә чүмләдә ишләдин.

Тапшырыг 4. Ашағыдакыларын һансы сөзләр олдуғуну мүәјјәнләшдирин. Сәрнишин дашыјан чохјерли автомобил—...? Шејин үстүндә онун һараја вә кимә көндәрилдијини көстәрән јазы—...? Хәстәләрин јатараг мүәличә олундуғлары јер—...? Хәстәләрин кечирилән јер, јә'ни идман гурғусу—...? Футбол ојунлары кечирилән јер, јә'ни идман гурғусу—...?

Мүәллим бунун ардынча «Лексика нәдир?» суалынын шәрһинә кечмәлидир. О көстәрмәлидир ки, дилдә олан сөзләрин чәминә лексика дејилир; мәсәлән, Азәрбајчан дилинин лексикасы дедикдә, Азәрбајчан дилиндә олан бүтүн сөзләр нәзәрдә тутулур. Бу, лексика сөзүнүн кениш мә'насыдыр. Лексика сө-

зү дар мәнәда да ишләдилір. Мәсәлән, мүәҗҗән бир җазычынын ишләтдиҗи бүтүн сөзләр онун лексикасы һесап олунур. «С. Вурғунун лексикасы», «М. Ибраһимовун лексикасы» вә с. дедикдә онларын һәр биринин бүтүн әсәрләриндә ишләтдикләри сөзләрин чәми баша дүшүлүр.

Лексикаҗа лүғәт тәркиби дә деҗилір. Истәр лексика сөзү, истәрсә дә лүғәт тәркиби ифадәси еҗни мәзмуна малиқидир, бир-биринин синонимидир.

Дилчилик елминин лексикадан (җәни лүғәт тәркибиндән) бәһс едән шә'бәсинә лексиколокија деҗилір. Демәли, лексика дилдә олан сөзләрин чәмидирсә, лексиколокија онлары өҗрәнән елм саһәсидир.

Дилдә олан сөзләр мүәҗҗән группара бөлүнүр. Елә сөзләр бардыр ки, онлары һамы ишләдир; мәсәлән, чөрәк, дараг, ана, ата, алма, кәлмәк, кетмәк вә с. Белә сөзләрә үмумишләк сөзләр деҗилір.

Һанчары (нечә), ағзыбир (төвлә), гады (чоҳбилмиш), заға (мағара) кими сөзләр исә мүәҗҗән шәһәрдә, рајонда, кәнддә җашајан бир груп әһали тәрәфиндән ишләдилір. Белә сөзләр диалект сөзләри адланыр. Елә сөзләр дә вардыр ки, онлар җалныз мүәҗҗән елм саһәсинә аид олур; мәсәлән, мүбтәда, зәрфлик, фонетика, лексика кими сөзләр дилчиликдә; мәхрәч, фаиз, кәсир һесаба; релјеф, екватор, меридиан чоғрафијада ишләдилір. Бу чүр сөзләрә терминләр деҗилір. Бир чоҳ терминләр үмумишләк сөзләрдән әмәлә кәлсә дә, онларын мә'насы еҗни олмур. Мәсәлән, Кәндә тәзә хәбәр җаҗылмышды чүмләсиндәки хәбәр сөзү үмумишләк сөз кими бир мә'нада, хәбәр чүмләнин сонунда ишләнир чүмләсиндә исә термин кими башга мә'нададыр.

Лексиколокијанын терминләри өҗрәнән саһәсинә терминология деҗилір.

Бу чүр нәзәри мә'луматын ардынча ушағлара белә тапшырығлар вермәк олар:

Тапшырығ 1. Он дәнә үмумишләк сөз җазын.

Тапшырығ 2. Дилчилијә аид беш, чоғрафијаҗа аид үч термин җазын вә чүмләдә ишләдин.

Тапшырығ 3. Јеринә көрә һәм үмумишләк сөз, һәм дә термин олан беш сөз тапын вә онлары чүмләдә ишләдин вә с.

Лексик мә'луматын верилмәси просесиндә шакирдләри сөзлә грамматика арасындакы әлағәнин маһијјәти илә таныш етмәк җахшы олар. Она көрә дә мүәллим сөзүн лексик вә

грамматик мә'насыны изаһ етмәли, бу мәғсәдлә дә шакирдләрин ибтидаи синифләрдә алдығлары грамматик мә'луматы җада салмалыдыр. Мәсәлән, о, белә тапшырығлар верә биләр.

Тапшырығ 1. Охујун, сөзләр арасындакы әлағәни мүәҗҗәнләшдирин.

Дилимиз чоҳ гәдим заманларда җаранмышдыр. Ону халғымыз җаратмышдыр. Бу дил улу бабаларымызын дүзәлтдикләри нағыллары, бајатылары, тапмачалары кәтириб бизә чатдырмышдыр. Инди дә Азәрбајҗан дилиндә көзәл әсәрләр җазылыр.

Дили җахшы өҗрәнәнләр онун дөшүндән мә'навијјат сүдү ичирләр...

Тапшырығ 2. Охујун, сөз бирләшмәләрини тапыб көстәрин.

Сиз К. Д. Ушинскини таныјырсыныз? О, бөјүк рус педагогу олмуш, ушағлар үчүн китаблар җазмышдыр. К. Д. Ушински көстәрир ки, һәр бир ушағ өз доғма дилини җахшы билмәлидир. Ана дилини пис билән адам дикәр дәрсләри өҗрәнмәкдә чоҳ чәтинлик чәкир. Ахы бүтүн китаблардакы биллик ушаға сөзлә чатдырылыр!

Тапшырығ 3. Лалә, бәнөвшә, нәркиз сөзләрини һәм адам ады кими, һәм дә битки ады кими чүмләләрдә ишләдин. Елә един ки, адам ады јериндә ишләтдијиниз сөзләр бир чүмләдә мүбтәда, башгасында исә хитаб олсун.

Тапшырығ 4. Әввәлки тапшырыға аид дүзәлтдијиниз чүмләләри үзләринә көрә тәһлил един:

Тапшырығ 5. Мүбтәда илә хитабы ашағыдакы чөдвәл үзрә мугајисә един.

Мүбтәда	Хитаб
Мүбтәда нәјә деҗилір? Хәбәр мүбтәда илә узлашырмы?	Хитаб нәјә деҗилір? Хәбәр хитабла узлашырмы?
Мүбтәдадан сонра веркүл гојулурму, фасилә едилирми?	Хитабдан сонра веркүл гојулурму, фасилә едилирми?

Тапшырығ 6. Охујун, шакилдәси олан сөзләри сечиб ашағыдакы кими җазын.

Сөзлөр	Көк	Шәкилчилөр			
		сөздүзөлдүчү	сөздөйүшдүчү	иңи чүр жазылан	дөрд чүр жазылан

Биткилөр һөҗванларга гыда верир. «Бәс чанаварлар вә башга җыртычылар нечә? Ахы онлар биткилөрлө гыдаланмырлар» —деҗе соруша биләрсиниз. Әслиндә җыртычы һөҗванлар да биткиләрин әмәлә кәтирдийи гыда маддәләри илә гыдаланырлар. Мәсәлән, чанавар довшан җеҗир, довшан исә биткилөрлө гыдаланыр.

Тапшырыг 7. Охуҗун, исим, сифәт, фе'лләри сечиб суаллары илә бирликдә дөфтәринизә җазың:

Инсаның җашыл биткилөрдән алдығы шеҗләр о гәдәр чохдур ки, онлары саҗыб гуртармаг чәтиндир. Тәкчә бугданы көтүрсәк, ондан нә гәдәр чох гыҗмәтли җеҗинти мәһсуллары алындығыны көрәрик. Мәсәлән, бугда унундан ләззәтли бугда чөрәҗи биширилик, мүхтәлиф макарон мәмулаты, печеҗе, торт, пирожна, мүхтәлиф җармалар һазырланыр. Лакин бу һәлә әздыр, бугда дөниндән һазырланан мәмулатың саҗы бунуңла гуртарыр. Бугданың күләши дә итирилмир, о, мал-гараҗа җеҗирилик...

Сонра мүәллим әләвә едир:—Ушаглар, сиз сөзләр арасындакы әлагәләри, сөз бирләшмәләрини, чүмлә үзвләрини, көк вә шәкилчәләри, исим, сифәт, вә фе'лләри җадыңыза салдыңыз. IV синифдә өҗрәнмиш олдуғунуз вә инди тәкрат етдиҗиниз бу хүсусиҗәтләрин һамысы сөзләрин грамматик хүсусиҗәтләридик.

Бу мә'луматың ардынча сөзүн лексик вә грамматик мәнасыны баша салмаг чәтин олмаз. Мүәллим геҗд етмәлидик: — Ушаглар, әкәр сиздән сорушсалар, стадион нәдир? Җәҗин ки, сиз белә чаваб верәрсиниз:

— Футбол вә башга җарышлар кечирилән җер. Бу чаваб стадион сөзүнүн лексик мәнасыны билдирик. Бурадан аҗдын олур ки, сөзүн лексик мәнасы инсанларын һәм ин сөз һагғында олан билиҗиндән ибарәтдик.

Сөзләр җалныз лексик җох, һәм дә грамматик мәнаҗа малик олур. **Стадион шәһәрин кәнарындадыр** чүмләсиндә стадион сөзүнүн грамматик мәнасы беләдир: о, ад билдирдиҗи үчүн исимдик; чәм шәкилчәси гәбул етмәдиҗи үчүн тәкдәдик;

Һал шәкилчәси җохдур, дәмәли, адлыг һалдадыр, адлыг һалда олур **нә?** суалына чаваб вердиҗи үчүн чүмләнин мүбтәдәси җериндә ишләдилмишдик, гурулушча сәдә исимдик; мәнаҗа үмуми исимдик вә с.

Грамматик мәна, адәтән, лексик мәнаҗа табе олур. һәм ин нәзәри мә'лумат ашағыдакы тапшырыгларла мөһкәмләндирилә биләр.

Тапшырыг 1. Ашағыдакы сөзләри чүмләдә ишләдин вә һәм лексик, һәм дә грамматик мәналарыны изаһ един. **Китаб, гапы, гәләм, күнәш, Җер, кедир, кәләчәк, алды, гырмазы, сары, җағлы.**

Тапшырыг 2. Ашағыдакыларын һансы сөзләр олдуғуну тапың.

Әшҗаның әләмәтини билдирән нитг һиссәси—? Илин паҗыздан сонра кәлән фәсли—? Тахыл, әрзаг вә с. сахламаг үчүн хүсуси бина—? һәр һансы бир һадисә шәрәфинә кечирилән шадлыг күнү—?

Тапдығыңыз сөзләри чүмләдә ишләдин вә онларын грамматик мәналарыны изаһ един.

Тапшырыг 3. Мән мәктәбә кедирәм чүмләсиндәки сөзләрин грамматик мәналарыны (һәм морфолоҗи, һәм дә синтактик) көстәрин.

Бундан сонра мүәллим шакирдләри сөзүн мәнасының дәҗишмәси илә таныш едә биләр. Ушагларга баша салмаг олар ки, сөзләр һәмишә еҗни бир мәнада галмыр. Заман кечдикчә онларын бәзиләринин мәнасы кенишләнир, бәзиләриники исә даралыр. Мәсәлән, **нәшидә** вахты илә **аһәнкдар** сөзүнә уҗғун олмушдур, инди исә һәм ин сөз маһны, нәғмә мәнасында ишләнир. Еләчә дә **күмраһ** сөзү бир вахт азғын, җолундан чыхмыш мәналарында ишләндиҗи һалда, инди бәдәнчә сағлам, чевик мәналарында ишләнир. **Ханым** сөзү дә кечмишдә варлы аңләләрә мәнсуб гадынларга мүраҗиәтлә ишләдилдик. Инди исә һәм ин сөз һөрмәт титулу кими гадын адларына әләвә едилдик: мәсәлән, Мирвари ханым...

Мәнасы кенишләнмиш сөзләрә мисал олараг **җолдаш** сөзүнү көстәрә биләрик. Вахты илә бу сөз җалныз **җол җолдашы** мәнасында ишләдилдик. Инди исә **җолдаш** сөзү ичтиман мәна кәсб етмишдик; мәс.: җолдаш Ленин, җолдаш Бреҗнев, җолдаш Улбрихт...

Мәнасы даралан сөзләрә **ағач, ағыз, ал, гары** сөзләрини мисал көстәрмәк олар. Мәсәлән, һәм ин сөзләр «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларында ифадә етдикләри мәналарын бир

гисминн итирмишдир. Белә ки, ағач сөзү инди мәсафә өлчүсү, ағыз сөзү сәрһәд, ал сөзү нәсил, гары сөзү гоча мәнасында ишләнмир (бу сөз жалныз гоча гадын мәнасында ишләдир).

«Лексика» бәһсинә дахил олан дикәр мөвзуларын тәдрисинә анд бәзи дәрс нүмунәләрини нәзәрдән кечирәк.

Алынма сөзләр

Дилимиздәки бүтүн сөзләри ики група бөлмәк олар: 1) әсил Азәрбајчан сөзләри, 2) башга дилләрдән кечән сөзләр.

Башга дилләрдән алынған сөзләр мүүјјән группара бөлүнүр. Бунлар, башлыча олараг, ашағыдакылардан ибарәтдир:

а) әрәб дилиндән кечән сөзләр, б) фарс дилиндән кечән сөзләр, в) рус дилиндән кечән сөзләр, г) башга дилләрдән кечән сөзләр. Мәсәлән, паравоз, колхоз, комсомол, совет кими сөзләр дилимизә рус дилиндән; мәктәб, катиб, китаб, елм кими сөзләр әрәб дилиндән; хөрәк, бәһанә, пәнчәрә, чарпајы кими сөзләр фарс дилиндән кечмишдир.

Бу вә ја дикәр сөзүн һансы дилдән кечмәсиндән асылы олмајараг, онлар бизим үчүн доғмадыр вә әксәријјәти дилимизин ганун-гајдаларына табе олур.

Алынма сөзләр бүтүн дилләрдә өзүнү көстәрир. Мәсәлән, алча, араба, гарпыз, үтү, хәнчәр кими сөзләр рус дилинә; га-чаг, ачар, чалар, чәкич, сораг, горуг, гышлаг кими сөзләр фарс дилинә; долма, ирәли, доғру кими сөзләр әрәб дилинә бизим дилимиздән кечмишдир.

Алынма сөзләрин бир гисми дилләрин чохунда ишләдилр. Мәсәлән, республика, социализм, пролетар, театр, демократија вә с. бу кими јунан вә латын сөзләри әксәр дилләрә кечмишдир. Белә сөзләрә бейнәлмиләл сөзләр дејилир:

Тапшырыг 1. Насар, мүнәсирә, тәрәф, әтраф; елм, алим; ше'р, шаир; зүлм, залым; имкан, мүмкүн сөзләринин мәнасыны изаһ един.

Тапшырыг 2. Мејл, тәмајул, мајил; хәрч, мәхарич; мүнәсибәт, нисбәт, мәнсубијјәт; мәнзәрә, нәзәр, назир, интизар сөзләрини «Әрәб вә фарс сөзләри лүғәти» китабында тапын. мәналарыны дәфтәрләринизә көчүрүн.

Тапшырыг 3. Нахош, бикеф, бисавад, сәма, дәрја сөзләринин синонимләрини јазын.

Тапшырыг 4. Әдәбијјатдан кечдијиниз мәтни охујун вә алынма сөзләри сечиб дәфтәринизә јазын.

Көһнәлмиш сөзләр вә јени сөзләр

Елә сөзләр вардыр ки, онлар дилин лексикасындан чыхыр; ја тамамилә унудулур, ја да олдугча аз, јалныз мүүјјән мүнәсибәтлә ишләдилр. Мәсәлән, һамыја мә'лумдур ки, инди јер шумламаг үчүн хышдан истифадә едилмир. Ону трактора гошулан ири котанлар әвәз едир. Еләчә дә өлкәмиздә кәтхуда, јүзбашы, хан кими истисмарчылар чохдан арадан галдырылмышдыр. Хышын, кәтхуданын, јүзбашынын, ханын арадан чыхмасы илә әлагәдар олараг онлары билдирән сөзләр дә ја ишләдилмир, ја да јалныз мүүјјән мүнәсибәтлә чох аз ишләдилр. Бунлардан башга күз сөзүнү дә көһнәлмиш сөзләрә мисал көстәрә биләрик. Бу сөз вахты илә пајыз фәслинин ады кими ишләдилмишдир. Инди исә арадан чыхмыш вә пајыз сөзү илә әвәз олунмушдур.

Ја дилин лүғәт тәркибиндән тамам чыхмыш олан, ја да аз ишләнән сөзләр көһнәлмиш сөзләр дејилир.

Көһнәлмиш сөзләр ики група ајрылыр. Бир групп сөзләр дилин лүғәт тәркибиндән тамамилә чыхыр вә унудулур; мәсәлән, күз сөзү буна мисал ола биләр. Белә көһнәлмиш сөзләрә архаизм дејилир. Бәзи көһнәлмиш сөзләр исә онларын ифа-дә етдији әшјаларын мејдандан чыхмасы илә әлагәдар олараг ишләдилмир вә јахуд аз ишләдилр, көстәрдијимиз хыш, кәтхуда, јүзбашы, хан белә сөзләрдәндир. Бу чүр көһнәлмиш сөзләрә историзм дејилир. Историзмләр ичтиман һадисәләрлә әлагәдар олур.

Бунларла јанашы, елмин, техниканын, чәмијјәтин, мәдәнијјәтин инкишафы илә бағлы олараг јени сөзләр дә јараныр. Мәсәлән, космонавт, экскаватор, метро, сојудучу, луноход вә с.

Јени јаранан сөзләрә неолокизм дејилир.

Тапшырыг 1. Ашағыдакы сөзләрдән һансыларын архаизм, һансыларын историзм вә һансыларын неолокизм олду-гуну тапын: катда, бәј, вәл, сајру (хәстә), мүлкәдар, јасавул, пристав, ары (тәмиз), онбашы, ал (һилә мәнасында), озан, ционер, совет, телевизор, комсомол, совхоз, тозсоран, сәринкеш (вентилјатор), јелчәкәр (сквозној), нәфәслик (форточка), дабанкеш (рожок).

Тапшырыг 2. Күздөк вә күзәм сөзләринин мә'насыны изаһ един.

Тапшырыг 3. Биринчи тапшырыгда верилмиш сөзләрин мә'насыны јашлылардан сорушуб өјрәнин; һәмин сөзләри чүмләдә ишләдин.

Тапшырыг 4. Охудуғунуз әсәрләрдә раст кәлдијиниз кәһ-нәлмиш сөзләри вә јени сөзләри лүғәт дәфтәринизә јазын (ил әрзиндә).

Сабит сөз бирләшмәләри

Сөз бирләшмәләри ики чүр олур. Бир груп сөз бирләш-мәләриндә сөзләр өз һәгиги мә'наларыны сахлајыр. Мәсәлән, **китаб јерә дүшдү** дедикдә истәр **јерә**, истәрсә дә дүшдү сөзү өз һәгиги мә'наларында чыхыш едир. Лакин **Әһмәдин сөзү јерә дүшдү** дедикдә **јерә дүшдү** бирләшмәсиндәки сөзләр өз һәгиги мә'наларында ишләнмир. Бурада **јерә дүшдү** бирләш-мәси **јер** вә **дүшмәк** сөзләринин мә'наларындан фәргли олан мазмун ифадә едир: **әмәл едилмәди, әһәмијјәт верилмәди** вә с. сөзләр дә бу гәбилдәндир. Беләликлә, сөз бирләшмәләри-нин бир гисминдә сөзләр өз һәгиги мә'наларыны сахлајыр, бир гисминдә исә сахламыр. Бирләшмә дахилиндә өз һәгиги мә'насыны сахламајан сөзләрин бирләшмәсинә сабит сөз бир-ләшмәси дејилир. Сабит сөз бирләшмәләри ади сөзләр кими бир мә'на ифадә едир. Мәсәлән, **әлдән дүшмәк—јорулмаг, ба-ша салмаг—ајдынлашдырмаг, јола салмаг—өтүрмәк, гулаг ас-маг—динләмәк** вә с. буна мисал ола биләр.

Сабит сөз бирләшмәләри морфоложи тәһлил заманы мү-рәккәб нитг һиссәси, синтактик тәһлил заманы исә садә чүм-лә үзвү һесаб едилир.

Сабит сөз бирләшмәләри јалныз ики сөздән дејил, бир нечә сөздән дә ибарәт ола биләр. Мәсәлән, **нә әтдир, нә ба-лыг; мешә чаггалсыз олмаз; чаныны боғазына јығмаг** вә с.

Тапшырыг 1. Ашағыдаки бирләшмәләрдән һансынын са-бит вә һансынын гејри-сабит олдуғуну тапын.

1. **Ипи бәрк чәксән** гырылар. 2. **Папирос чәкмәк** бәдәнә зәрәрдир. 3. **Фикир чәкмә**, һәр шеј дүзәләр. 4. **Иншаатчылар** кәндә тәзә јол **чәкирләр**. 5. **Машыны кәнара чәкдиләр**. 6. Бир ај варды, ананын көзләри **јол чәкирди**.

Тапшырыг 2. Әлә салмаг, јола салмаг, баша салмаг, ишә салмаг, дилә салмаг, әлә дүшмәк, баша дүшмәк, ишә дүшмәк,

дилә дүшмәк бирләшмәләрини синонимләри илә әвәз един вә чүмләдә ишләдин.

Тапшырыг 3. Чәкмәк, салмаг, вурмаг сөзләринин ишти-ракы илә сабит вә гејри-сабит сөз бирләшмәләри дүзәлдин; онлары чүмләдә ишләдин.

Тапшырыг 4. Верилмиш чүмләләри морфоложи вә син-тактик чәһәтдән тәһлил един.

Биз рајонда јашајырыг. Гардашым Бақыда али тәһсил алыр. Бу күн ону шәһәрә јола салдым. О, шәһәрә чатан ки-ми мәнә телеграм вурачагдыр.

Беләликлә, мүәллим дилимизин лүғәт тәркиби һаггында јығчам мә'лумат верир вә бунунла әлагәдар олараг шакирд-ләрин нитг инкишафыны даим диггәт мәркәзиндә сахлајыр.

ОРФОГРАФИЈА ВӘ ДУРҒУ ИШАРӘЛӘРИ АССОСИАСИЈАЛАРЫНЫН ХҮСУСИЈӘТЛӘРИ

М. Ә. БӘМЗӘЈЕВ

Азәрбајчан ЕТПИ-нин баш елми ишчиси, психоложи елмләр доктору

Орфографија вә дурҒу ишарәләринин мәнимсәнилмәси, шакирдләрдә дүзкүн јазы вәрдишләринин тәшәккүлү бу сәһәдә зәрури ассосиасијаларын јаранмасыны тәләб едир. Она көрә дә мүәллимин бу чүр ассосиасијаларын хусусијәтләри илә таныш олмасы шакирдләрин фикри фәалијјәтини идарә едә билмәк нөгтеји-нәзәриндән гијмәтлидир. Мәһз буна көрә дә бу мәгаләдә шакирдләрдә орфографија вә дурҒу ишарәләри үзрә јаранмасы зәрури олан ассосиасијаларын характерини ачмаға чалышачағыг.

Дилимиздә ишләдилән сөзләрин һамысы ејни принципә табе олмадығы кими, онларын мәнимсәнилмәси дә ејни типли ассосиасијаларын јаранмасыны тәләб етмир. Бир сыра һалларда сөзүн дејилиши јазылышына ујғун кәлдији, онун үчүн әсас олдуғу һалда, башга вахт сөзүн дејилишини јазы үчүн әсас көтүрмәк олмур.

Дүзкүн данышыг нормалары дүзкүн јазы үчүн әсас көтүрүлдүкдә, бу чүр орфограмларын јазылышыны мәнимсәмә заманы фикри иш сәсләрин дәрк едилмәси вә онларын мүвафиг јазы ишарәләри илә (һәрфләрлә) әвәз олунмасы истигамәтиндә кедир. Бунун үчүн ашағыдакы типли ассосиасијанын јаранмасы вә чанланмасы тәләб олунур:

Фонетик шәраитин дәрк олунмасы → сәсләрин дәрк олунмасы → мүвафиг јазы ишләринин (һәрфләрин) дәрк олунмасы.

Дилимиздә фонетик принцип әсасында јазылан бүтүн сөзләр бу чүр ассосиасијаларын јаранмасыны тәләб едир. Мә-

лум олдуғу кими, һәр бир сөзүн мүасир әдәби тәләффүз әсасында јазылмасыны тәләб едән принцип фонетик принцип адланыр. Бу принцип үчүн сөзләрин дејилиши әсас ме'јар һесабулунур. Демәли, фонетик принципә әсасланан јазыја нитгдәки сәсләрин адекват график ишарәләри дахилдир. Даһа доғрусу, фонетик принципә әсасланан јазыда сәс гычыгландырычылары јазыдакы график ишарәләрә ујғун кәлир. Мәһз буна көрә дә һәмин орфограмларын мәнимсәнилмәси үчүн мүәјјән фонетик шәраити фәргләндирмәк, сәсләри гаврамаг вә һәмин сәсин характериндән асылы олараг мүвафиг график ишарәни мүәјјәнләшдирә билмәк әсас шәртдир. Лакин бу сәһәдә ассосиасијанын јаранмасы илк бахышда асан көрүнсә дә әслиндә о гәдәр дә асан дејилдир. Һәр шәјдән әввәл, сәсләри дүзкүн дәрк етмәк, онлары тәһлил едиб фәргләндирә билмәк үчүн фонематик гаврајыш вә тәсәввүрүн инкишафы тәләб олунур. Буна исә бүтүн шакирдләр һәмишә ејни дәрәчәдә мүвәффәг ола билмирләр. Доғрудур, бу чүр тәһлил нә гәдәр чәтин олса да ешитмә вә нитгин һәрәки гаврајышыннан кәнара чыхмыр вә һәмишә сырф фонетик вәзијјәти тәһлил етмә, фәргләндирмә илә бағлы олур. Лакин буна бахмајараг фонематик гаврајышы зәиф инкишаф етмиш шакирдләр бу сәһәдә истәр-истәмәз чәтинлик чәкирләр.

Илк бахышда бизә белә кәлир ки, бурада шакирдин «нечә ешидирсәнсә елә дә јаз» гајдасына әсасланмасы онун ишини асанлашдырыр. Лакин бу, һәгигәтдә белә дејилдир. Әввәла, шакирдләр һансы сөзләри ешитдикләри, һансыларыны исә башга тәләбләр үзрә јазачагларыны фәргләндирмәлидирләр. Бу исә о гәдәр дә асан дејилдир. Дикәр тәрәфдән, шакирдләр һеч дә һәмишә сөзләри орфоепик чәһәтдән дүзкүн тәләффүз етмирләр. Хусусилә, нитгиндә шивә вә ләһчә хусусијәтләри кениш јер тапмыш шакирдләр бу чәһәтдән чәтинлик чәкирләр. Бу чүр шакирдләр һәмин гајданы (фонетик принципи) һәр ики һалда (дүзкүн тәләффүз етдикдә дә, дүзкүн тәләффүз етмәдикдә дә) ејни дәрәчәдә тәтбиг едирләр. Она көрә дә јазыда сәһвләрин мејдана кәлмәсинә шәраит јараныр.

Бүтүн дедикләримиздән ајдын олур ки, фонетик принципә әсасән јазмаг үчүн орфоепик гајдаларын нә вахт орфографијаја ујғун кәлдијини вә нә вахт ујғун кәлмәдијини фәргләндирмәји бачармаг лазымдыр. Фонетик јазыда шакирдләрин фикри ишинин мәһз бу истигамәтдә апарылмасы зәруридир.

Лакин фонетик принцип Азэрбајчан дили орфографіјасы үчүн јеканэ принцип дејилдир. Дилимиздэ ејни формада тәләффүз олуна сөзләрдән башга, онун диалект вә шивәләриндә чох мүхтәлиф шәкилдә тәләффүз едилән сөзләрә дә раст кәлирик. Бунуыла јанашы олараг, дилимиздә мүхтәлиф шәкилдә тәләффүз олуна, дејилиши илә јазылышы бир-бириндән фәргләнән сөзләр дә вардыр. Шүбһәсиз бу чүр сөзләри дүзкүн јазмаг үчүн тәкчә фонетик шәраити, сәсләри дүзкүн гаврамаг вә онлары ујғун график ишарәләрлә әкс етдирмәк кифәјәт дејилдир. Бурада башга тип ассосиасијаларын јаранмасына еһтијач һисс олунур. Бурада ајры-ајры орфограмларын маһијјәти, онларын грамматик әһәмијјәти вә вәзифәси дәрк олунмалыдыр. Доғрудур, фонетик јазыда олдуғу кими, бурада да илк ғычыгландырычы ролуну нитгин сәсләри тәшкил едир. Она көрә дә бу орфограмларда да дилин сәс керчәклијини гаврамаг вә тәһлил етмәк мәнимсәмә үчүн илк мәрһәләдир. Лакин фонетик јазыдан фәргли олараг бурада мүәјјән сәс комплексләринин фәргләндирилмәси вә мүәјјәнләшдирилмәси өз характеринә көрә башга чүр олур. Фонетик јазыда сәс тәһлили сенсор характер дашыјыр, гаврајыш материалындан кәнара чыхмыр. Бу чүр сөзләрдә исә тәкчә ајры-ајры сәс тәркибләрини фәргләндирмәји бачармаг кифәјәт дејилдир, јухарыда гејд етдијимиз кими, һәмин морфемләрин әһәмијјәтини вә грамматик вәзифәсини дә баша дүшмәк зәруридир.

Она көрә дә бу чүр орфограмларын мәнимсәнилмәси үчүн илк мәрһәлә олараг сәсин хүсусијјәти → әһәмијјәти, график вәзифәси типли ассосиасијанын јаранмасы тәләб олунур. Бу чүр ассосиасијалар грамматик аһлајышларын мәнимсәнилмәси илә бағлы олдуғуна көрә профессор Д. Н. Богојавленски онлары «грамматик ассосиасијалар» адландырыр.

Азэрбајчан дилиндә бу чүр ассосиасијаларын јаранмасыны тәләб едән сөзләр морфоложи принципә әсасланан сөзләрдир. Мәлум олдуғу кими, мүхтәлиф шәкилдә тәләффүз едилән морфемләрин ејни формада јазылмасыны тәмин едән принцип морфоложи принцип адланыр. Демәли, морфоложи принципә әсасланан шакирд сөзүн ејни морфоложи һиссәләрини ејни шәкилдә јазмалы олур. Орфограмын нечә дејилмәси һәлледици рол ојнамыр. Бу чүр һалларда сәсләрин онларын адәт едилмиш јазылы ифадәсинә ујғун кәлмәмәси вәзијјәти јараныр. Нәтичәдә шакирд јазы заманы јалһыз нитгин

сәсләрини гаврамага әсаслана билмир. Бу вәзијјәт исә орфографик чәтинлијин мејдана кәлмәсинә сәбәб олур.

Морфоложи принципә әсасән јазмаг фонетик јазыдан онуыла фәргләнир ки, фонетик јазыда сөздәки сәсләр әсас рол ојнадығы һалда, морфоложи принципә әсасланан орфограмларда мүәјјән морфемин даими вә дәјишмәз график формасы вардыр. Онун сәс формасына кәлдикдә, һәмишә мүәјјән дәјишликә мәруз галыр. Бу исә чәтинлијин јаранмасына сәбәб олур. Бу заман шакирд өз гаврајышы әсасында һәрәкәт едәр сә вә һеч бир грамматик чәһәти нәзәрә алмазса, о, истәр-истәмәз јазыда орфографик нормалары позмуш олур.

Морфемләр өз форма вә хүсусијјәтләринә көрә ејни дејилдир. Она көрә дә морфоложи принципә әсасланан сөзләрин јазылышы мүхтәлиф јолларла мәнимсәнилә билир. Онларын чәтинлик дәрәчәләринин мүхтәлифлији орфографик ассосиасијаларын јаранмасына мүхтәлиф шәкилдә тәсир кәстәрир. Ајры-ајры морфемләрдән асылы олараг орфографик әмәлијјат, фикри ишин кедиши мүхтәлиф олур. Фонетик јазыда сәс тәркиби өзүнүн адекват график формасы илә әвәз олунурду. Лакин морфоложи јазыда сәс тәркиби адекват олмајан график ишарәләрлә әвәз олунмалыдыр. Она көрә дә јазан адам һәмин морфемләрин график формаларыны, бундан асылы олараг грамматик әһәмијјәтин нечә дәјишдијини билмәдән, онун орфографик чәһәтдән дүзкүн јазылышыны јадда сахлајыб, хатырламағы бачармадан буна наил ола билмәјчәкдир.

Мәсәлән, билдијимиз кими, дилимиздә кәнд, булуд, ағач, кәрпич, алмаз вә с. кими сөзләрин дејилиши илә јазылышы әсаслы шәкилдә фәргләнир. Бу чүр сөзләрин сонунда т, ч, с ешидирик. Бу орфоепик гајдалара ујғундур. Лакин һәмин сөзләрин сонунда д, ч, з јазырыг. Бу исә орфографик гајданын тәләбидир. Белә олдуғда јалһыз һәмин сөзләрин сәс формасыны гаврамаг кифәјәт дејилдир. Онларын график ишарәләрини дә дүзкүн дәрк етмәк лазымдыр. Даһа доғрусу, бурада шакирдин һафизәсиндә һәмин орфограмларын график сурәтләринин көрмә тәсәввүрләри мөһкәмләнмәлидир. Бу тәсәввүрләр шакирдин шүурунда мүвафиг сәс ғычыгландырычыларынын тәсири илә чанланыр вә дүзкүн јазыја имкан вернр.

Белә олдуғда ассосиасијалар сөзүн мәнасы илә әлағәләнир. Демәли, сөзүн мәнасыны баша дүшмәк көрмә тәсәввүрчүн чанланмасына сәбәб олур. Нәтичәдә орфографик иш дүзкүн јеринә јетирилдир.

Бүтүн гејд етдикләримиздән ајдын олур ки, морфоложи принцип эсасында јазаркән фонетик јазыдан фәргли олан ассоснасијаларын јаранмасы тәләб олунур. Бу заман ашағыдакы типли ассоснасијанын јаранмасы лазым кәлир: **ешитмә— артикулјатив гаврајыш → мә'на вә ја грамматик әһәмијјәт → көрмә тәсәввүрләр → јазы реаксијасы.**

Дилимиздә елә сөзләр вардыр ки, онлар морфемин јазылышындан дејил, јазан адамын она нә кими мә'на вермәсиндән асылы олараг мүхтәлиф шәкилдә јазылыр. Мәсәлән, ејни шәклә малик олан сөзләрдән биринин хүсуси ад олдуғуну билдирмәк үчүн ону бөјүк һәрфлә, дикәрини исә, үмуми исим олдуғу үчүн, кичик һәрфлә башлајырыг (Чичәк—чичәк, Күлзар—күлзар, Бадам—бадам вә с.). Көрүндүјү кими, бурада бөјүк һәрфләр анчаг сөзүн мә'на чәһәтини әкс етдирмәк үчүн ишләдилир. Демәли, бурада да јалныз сөзүн сәсләрини гаврамаг кифајәт дејилдир. Оун график ишарәләрини әкс етдирмәк үчүн һәмин сөзүн мә'насыны баша дүшмәк, график ишарәләри бу мә'наја ујғун шәкилдә тәсәввүрдә чанландырмаг тәләб олунур. Бу чүр орфограмларын эсасында да морфоложи јазы заманы јаранан ассоснасијалар дурур.

Мүасир Азәрбајчан дилинин орфографијасында ән'әнәви принципдән дә истифадә олунур вә бу принцип дә өзүнәмәхсус ассоснасијаларын јаранмасыны тәләб едир. Сөзүн мүасир тәләффүзүнә эсасән јазылмасыны дејил, онун тарихи јазылыш формасынын сахланмасыны тәләб едән принципә тарихи, јахуд ән'әнәви принцип дејилир. Бу принцип эсасында јазылан сөзләр аз олса да, һәр һалда дилимиздә мөвчуддур вә јазы тәчрүбәсиндә булардан истифадә едирик. Мәсәлән, бу принципә көрә чохчечалы сөзләрин сонунда ешидилән **ғ** вә **х** сәсләрини **г** илә јазырыг. **Әлбәттә, һәтта** сөзләринин јазылышы да бу принципә эсасланыр. Чох вахт шакирдләрдә бу чүр сөзләрин јазылышына аид ассоснасијаларын јаранмасы сәһвләрин баш вермәсинә кәтириб чыхарыр. Бурада дүзкүн јазмаг үчүн сәс таркибини гаврамагла јанашы, сөзүн мә'на—көрмә тәсәввүрүнә эсасланмаг лазым кәлир. Адәтән, бу чүр сөзләрдә семантика эсас рол ојнајыр. Лакин семантика сөзүн график формасы илә әлагәләндирилмәдикдә истәнилән иштичәни әлдә етмәк мүмкүн дејилдир. Бурада семантика илә график ишарәләри көрмә эсасында әлагә јарадылмасы тәләб олунур. Она көрә дә ән'әнәви принцип тамамилә башга чүр ассоснасијаларын јаранмасыны тәләб едир. Һәр шејдән әввәл, ән'әнәви принципә көрә бүтүн сөз групу дејил, тәк-тәк сөзләр

јазылдығына көрә бурада јаранан ассоснасијалар да **фәрди, хүсуси ассоснасијалар** характерини дашыјыр. Бу чүр ассоснасијаларда һәм көрмә, һәм ешитмә, һәм дә һәрәки тәсәввүрләр эсас рол ојнајыр. Она көрә дә ән'әнәви принципә көрә јазмаг ешитмә—артикулјатив гаврајыш → семантик көрмә тәсәввүрләри * јазы реаксијасы типли ассоснасијанын јаранмасыны тәләб едир.

Мә'лум олдуғу кими, һәр бир дилә, о чүмләдән Азәрбајча дилинә дә башга дилләрдән сөзләр дахил олур вә бу сөзләр дилдә вәтәндашылыг һүгугу газаныр. Бу чүр алынма сөзләри чох вахт дахил олдуғу дилин орфографија принципләринә ујғун шәкилдә јазмаг мүмкүн олмур. Һәмин сөзләри јазаркән онларын мәнсуб олдуғлары дилләрин орфографија гәјдалары эсас тугулур. Она көрә дә бу чүр принцип алынма сөзләри јазмаг принципи адланыр.

Рус дили васитәси илә дилимизә мүхтәлиф сөзләр дахил олмушдур. Мәсәлән, **коммунист, комиссар, колхоз, совхоз, кикијена, орфографија** вә с. сөзләри буна мисал кәстәрмәк олар. Һәмин сөзләр мәнсуб олдуғлары дилин орфографија гәјдасына эсасән јухарыда гејд олунан шәкилдә јазылырлар. Лакин биз һәмин сөзләри јазылдығлары кими дејил, **коммунист, комисар, галхоз, савхоз, кикиена, арфографија** шәклиндә тәләффүз едирик. Она көрә дә бу чүр сөзләрдә дә онларын дејилиши, ешитмә эсас рол ојнаја билмәз. Бурада ешитмә реаксијалары илә график ишарәләр ујғун кәлмир. Белә олдугда һәмин сөзләрә аид һәрәки тәсәввүрләрин ешитмә илә әлагәләндирилмәси зәрури олур. Лакин бу чүр ассоснасија да һәмин орфограмлары дүзкүн јазмағы тә'мин едә билмәзди. Бурада мүәллимин изаһаты илә јанашы һәмин сөзләрин график ишарәләринә аид тәсәввүрләрин јаранмасы зәруридир. Она көрә дә бу чүр орфограмларын эсасында **сөзүн ешитмә— артикулјатив гавранмасы → көрмә—һәрәки тәсәввүрләр → јазы реаксијасы** типли ассоснасијалар дурур.

Биз јухарыда гејд етдик ки, мүасир Азәрбајчан дилинин орфографијасы үч эсас принцип үзрә гурулмушдур. Бу принципләри, онларын һансы әлагәләр эсасында мәнимсәнилдијини гысача гејд етдик. Лакин елә сөзләр вардыр ки, онларын јазылыш гәјдасы фонетик вә ја морфоложи принцип эсасында гурулса да өзүнәмәхсус хүсусијјәтләрә маликдир. Она көрә бу чүр орфограмлар һаггында гысача данышмаг лазым кәлир. Бурада бизи ән чох марагландыран сөзләрин битишик,

жарымбитнишик (дефислэ) вэ ајры јазылмасы гаддаларыдыр. Бу гаддалар, ма'лум олдуғу кими, мүрәккәб сөзләрин јазылышы заманы тәтбиг олунур. Она көрә дә мүрәккәб сөзү тәшкил едән ајры-ајры сөзләр дилдә гәбул олунмуш принципләрә уј-ғун шәкилдә јазылыр. Бу нөгтеји-нәзәрдән бурада биз јени бир принцип һаггында данышмырыг. Јалныз бу чүр сөзләрин орфографик хүсусијјәтләри илә әлагәдар бир нечә кәлмә демәк фәјдәсыз олмас. Буну шакирдләрин һәмин орфограмлары мәннәмсәјәркән гаршылашдыглары чәтинликләр бир даһа тәләб едир.

Ма'лум олдуғу кими, бу чүр сөзләри јазаркан үмуми принципләрлә јанашы олараг һәмин сөзләрин лексик хүсусиј-јәтләри, сөз бирләшмәләринә мүвафиг принципләр дә әсас көтүрүлүр. Бу нөгтеји-нәзәрдән мүасир Азәрбајҗан дилиндә сөзләрин битишик, дефислэ вэ ајры јазылмасы һаллары дилин лүғәт тәркиби илә бағлыдыр. Сөзләрин бу чүр јазылмасы дилин лексик системиндә олан дәјишиклији әкс етдирир. Дилин лүғәт тәркиби, онун лексик гурулушу һәмишә олдуғу кими дајаныб галмыр. Бурада мүәјјән дәјишикликләр, инкишаф баш верир. Шүбһәсиз, бу дәјишиклик, инкишаф истәр-истәмәз өзүнү јазыда да көстәрәчәкдир. Мәһз буна көрә дә мүхтәлиф характерә малик олан вэ тәдричлә јаранан лексик проселәр мүрәккәб сөзләрин мүхтәлиф шәкилдә јазылмасыны тәләб едир.

Адәтән, бир вурғу вэ бир ма'наја малик олуб, тамамилә бир лексик ваһидә чеврилмиш мүрәккәб сөзләр битишик јазылыр. Мәсәлән, китабхана, әлјазмасы, Ағдам, кәкликоту, бешмәртәбәли, киләмејвә вэ с. Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләр, һәтта јашлы адамлар белә, бәзән бу чүр сөзләри ајры јазыр, беләликлә дә снларын ма'насыны тәһриф едирләр. Бурада ешитмә гаврајышы вэ сөзләрин ма'насыны анламаг, онлары бир лексик ваһид кими дәрк етмәк башлыча рол ојнајыр. Бу чәһәтләр олмадан орфографик иш дүзкүн јеринә јетирилә билмәз. Әкс тәгдирдә, јалныз сөзүн ешидилмәси әсас көтүрүләрсә дә, бурада һәмин лексик ваһиди әмәлә кәтирән ајры-ајры сөзләр ајрылыгда да гавраныларса онда һәмин сөзүн график ифадәси дә бу шәкилдә олачагдыр.

Лакин сөзләр тәкчә ма'на вэ вурғуја көрә һәмишә мүрәккәб бир лексик ваһидә чеврилмир. Дилдә тамамилә бир мүрәккәб лексик ваһидә чеврилмәјән сөзләр дефислэ јазылыр. Мәсәлән, ел-оба, јаваш-јаваш, елми-күтләви вэ с.

Бунларла јанашы олараг бәзи мүрәккәб сөзләр ајры јазылырлар. Мәсәлән, голдан гүввәтли, бирә беш, әлдән зирәк вэ с. Мүрәккәб сөзләрин бу чүр фәргләнмәси бурада јаранан ассосиасијаларын да мүрәккәблијини тәләб едир. Бурада ашағыдакы типли ассосиасијаларын јаранмасы лазым кәлир: **ешитмә—артикулјатив гаврама → сөзүн семантик, лексик вэ грамматик хүсусијјәти → көрмә тәсәввүрү → јазы реаксисјасы.**

Көрүндүјү кими, бурада сәс тәһлилиндәки чәтинликлә јанашы олараг ма'на, лексик вэ грамматик чәһәти дәрк етмәк вэ фәргләндирмәклә әлагәдар чәтинликләр дә мејдана чыхыр.

Бүтүн јухарыда гејд етдикләримиздән ајдын олур ки, Азәрбајҗан дилинин орфографијасынын хүсусијјәтләри мүхтәлифдир. Она көрә дә бүтүн орфографик гаддалар үзрә ејни формалы иш апармаг зәрури ассосиасијаларын јаранмасына имкан вермәз. Ајры-ајры орфограмларын хүсусијјәтләри, онларын чәтинлик дәрәчәләри јазы тәлими просесиндә фәргләндиричи иш апармағы тәләб едир. Бу заман һәр бир орфограмын хүсусијјәти, чәтинлик дәрәчәси нәзәрә алынар, орфографик ишин дүзкүн тәшкилинә имкан јаранар. Мүвафиг орфографик ассосиасијаларын јаранмасы шакирдләрин орфографик мәсәләләри дүзкүн һәлл етмәси, бу саһәдәки фикри иши, әмәлијагы үчүн зәруридир.

* * *

Дурғу ишарәләри дә јазылы нитгин башга үнсүрләри кими, инсанлар арасында үнсијјәтә хидмәт едир. Она көрә дә дурғу ишарәләринин әсас вәзифәси дилин башга васитәләри илә бирликдә јазы заманы фикри дүзкүн вэ ајдын ифадә етмәјә шәраит јаратмасыдыр. Дурғу ишарәләри јазыда әкс етдијимиз фикри даһа ајдын ифадә етмәк үчүн нитгин өзүнү тәркиб һиссәләринә бөлүр. Бу тәркиб һиссәләринин һәр бири дикәри илә бағлы олдуғу кими, ејни заманда мүстәгил ма'на дашыја билир вэ хүсуси грамматик вәзифәјә малик олур. Мәсәлән, нөгтә (о чүмләдән суал вэ нида ишарәләри) нитги хүсуси ваһидләрә ајырыр ки, бу да чүмлә адланыр. Нитгин бу чүр мүстәгил ваһидләрә ајрылмасы онун дәрк олунмасыны асанлашдырыр. Мәтәризә һәр һансы бир фикри ајдынлашдырмаг үчүн мүәјјән изаһат вэ көстәришләри гејд етмәјә имкан верир вэ с. Лакин дурғу ишарәләринин вәзифәси јалныз

бунларла кифајәтләнмир. Мәсәлән, чүмләнни сонунда ишләнән суал, нида ишарәләри фикрин битдијини билдирмәклә чүмләдә ифадә олуна мәнаны да дәрк етмәјә имкан верир. Бурадан ајдын олур ки, дурғу ишарәләри јазан адамын өз фикринә ајдын мәнә вермәсинә, даһа доғрусу, ифадә етмәк истадији мәнаны дүзкүн әкс етдирмәсинә, охујан адамын исә бу ишарәләрин көмәји илә чүмләдә верилән фикри дүзкүн гаврамасына имкан јарадыр. Она көрә дә һәр бир дилин өзүнәмәхсус графикасы, орфографиясы вә синтактик гурулушу олдуғу кими, дурғу ишарәләри системи дә вардыр. Бу систем мүхтәлиф чәһәтләринә—ифадә етдији мәнәја, ишләнмә гәјдаларына вә с. көрә башга дилин дурғу ишарәси системиндән аз вә ја чох дәрәчәдә фәргләнир. Мәсәлән, Азәрбајчан дилиндә өзүндән сонра кәлән сөзү тәјин етмәјән **О** вә **Бу** әвәзликләриндән сонра веркүл гојулдуғу һалда, бир сыра башга дилләрдә бу гәјда тәтбиг олунмур. Азәрбајчан дилиндә «вә» бағлајычысы һәмчинс үзвләр арасында ишләндикдә веркүлү әвәз едир. Рус дилиндә исә «и» (вә) бағлајычысындан габаг һәм веркүл, һәм дә нөгтә гојула билир. Бүтүн бунларла јанашы олараг, дурғу ишарәләри бир сыра хүсусијјәтләринә көрә мүәјјән дилләрдә охшар системә маликдир.

Дурғу ишарәләри јазыда нечә кәлди ишләдилмир. Онун өзүнәмәхсус әсаслары, принципләри вардыр. Она көрә дә дурғу ишарәләринин дүзкүн мәнимсәнилмәсинә, дурғу ишарәләри үзрә фикри ишин дүзкүн кедишинә наил олмаг үчүн бу принципләри нәзәрә алмаг зәруридир. Лакин гејд етмәк лазым кәлир ки, орфографияја нисбәтән дурғу ишарәләринин принципләри, онларын әсаслары аз ишләнмиш вә бу сәһәдә мүәјјән долашыг фикирләр һәлә дә һөкм сүрмәкдәдир. Бурада биз гаршымызда һәмин принципләри дәгигләшдирмәк нөгтеји-нәзәрдән тәдгигат апармаг мәгсәди гојмуруг. Лакин мәнимсәмәнин механизмини ачмаг үчүн һәмин принципләри нәзәрдән кечирмәк зәруридир. Она көрә дә бу сәһәдә апарылмыш тәдгигатлара әсасланараг мүасир Азәрбајчан дилиндә дурғу ишарәләринин һансы әсаслара көрә ишләндијини вә бунун тәлим психолокијасы нөгтеји-нәзәрдән мәнимсәмәјә тәсирини гысача шәрһ етмәји нәзәрдә тутмушуг.

Дурғу ишарәләринин әсаслары һаггында дилчилик елминдә бир-биринә зидд фикирләр вардыр. Бу фикирләр, адәтән дурғу ишарәләринин әсасында гојулмуш үч принципдән (1. интонасија, 2. синтактик, 3. мәнтиги) һансынын әсас олдуғуну гејд етмәк үзәриндә гурулмушдур.

Бәзи дилчиләр дурғу ишарәләринин ишләнилмәсиндә интонасијаны әсас көтүрмүшләр. Бурада синтаксисин ролуну икинчи дәрәчәли тәсири кими гижмәтләндирмишләр. Әкәр бу алимләрин дедији кими олсајды, онда дурғу ишарәләринин мәнимсәнилмәсинин әсасында һәмишә белә бир ассиасија дурадды: **интонасијаны гаврамаг → мұвафиг дурғу ишарәләри**. Лакин дурғу ишарәләрини тәкчә интонасијаја бағламаг дүзкүн олмазды. Шифаһи нитгдә ишләдилән бир чох интонасија вә фәсилә јазылы нитгдәки дурғу ишарәләри илә ујғун кәлдији һалда, мүәјјән һиссәси ујғун кәлмир.

Лакин бурадан һеч дә белә нәтичә чыхармаг олмаз ки, интонасија илә дурғу ишарәләри арасында һеч бир әлагә јохдур. Әксинә, көркәмли методист Г. П. Фирсовун узун илләр әрзиндә апардығы тәдгигатлар сүбут етмишдир ки, дурғу ишарәләринин тәләб етдији интонасија вә фәсилә үзәриндә мұшаһидәнин тәшкили зәруридир. Белә олдугда шакирдләр дурғу ишарәләри илә интонасија арасындакы ујғунлуғ вә фәрги асанлыгла дәрк едә билирләр. Бу исә јазыја өз мүсбәт тәсирини көстәрир.

Лакин гејд етдијимиз кими, интонасија, фәсилә һәмишә, һәр јердә дурғу ишарәләринин ишләдилмәси үчүн мејар ола билмәз. Бир сыра дурғу ишарәләринин ишләдилмәси синтактик гәјдалара әсасланыр. Бурада интонасија әсаслы рол ојнамыр. Мәсәлән, мүрәккәб чүмләлдә веркүлүн, нөгтәли веркүлүн вә ики нөгтәнин ишләдилмәси, хүсусиләшмәлдә дурғу ишарәләри вә с. буна мисал ола биләр.

Бу принципә әсасән јазылан дурғу ишарәләриндә сәһвә јол вермәмәк үчүн **синтактик гурулушу мұәјјәнләшдирмәк → мұвафиг гурулуша аид тәсәввүрләр → дурғу ишарәләринин ишләнмәси типли** ассиасијанын јаранмасы тәләб олунур. Бу чүр фикри ишдә там мүчәррәдләшдирмә һөкм сүрүр. Бурада шакирдләрин әсасланмасы үчүн харичи әјани әламәт мөвчуд олмур. Она көрә дә бурада синтактик гурулушун мұвафиг пријомлар әсасында дәрк олунмасы зәруридир.

Лакин бүтүн дурғу ишарәләринин бу чүр ассиасијалар үзрә мәнимсәнилмәси мүмкүн дејилдир. Чүнки дурғу ишарәләринин һамысы синтаксисә әсасән ишләдилмир. Дурғу ишарәләринин ишләдилмәсиндә фикрин мәнтиги мәнәсы да мұһүм рол ојнајыр. Она көрә дә бир сыра методистләр дурғу ишарәләринин ишләдилмәсиндә грамматик гурулуша мұәјјән јер версәләр дә әсас үстүндүјү ифадәнин мәнәсына верирләр.

Фикрин мәнтиги мә'насына көрә ишләдилән дурғу ишарәләринин әсасында мұвафиг синтактик гурулушу гаврамаг → мәнтиги мә'на → дурғу ишарәсинин жазылмасы типли әссосиәсәләр дурур. Лакин чох вахт мәнтиги мә'на тәләб етмәдән дә бу вә ја дикәр дурғу ишарәсини ишләдирик. Һәтта белә һаллар олур ки, ејни чүмләдә ишләдилән ики дурғу ишарәснндән бири мә'наја көрә ишләндији һада, дикәри синтаксисин вә ја интонасијанын тәләбинә ујғун шәкилдә ишләдиләр. Она көрә дә белә һалларда гејд олунан типли әссосиәсәләр әсас сајыла билмәз.

Бу чәһәти нәзәрә алараг бә'зи методистләр Азәрбајҗан дилиндә дурғу ишарәләринин ишләдилмәси гәјдаларынын әсасында чүмләнин синтактик гурулушу вә ифадә едилән фикрин мәнтиги мә'насыны гојурлар.

Бүтүн гејд етдикләримиздән ајдын олур ки, Азәрбајҗан дилиндә дурғу ишарәләринин ишләдилмәсиндә синтаксис, фикрин мәнтиги мә'насы, еләчә дә интонасијаја әсасланырыг. Лакин бә'зән бунлардан биринә әсасландығымыз һалда, бә'зән икиси, һәтта үчү дә дурғу ишарәси ишләдилмәсини тәләб едир. Бә'зән дә бунлардан бири дикәринә күзәштә кедир. Мәсәлән, синтаксисин тәләбинә көрә дурғу ишарәси ишләтмәли олдуғумуз һалда интонасијаја күзәштә кедәрәк дурғу ишарәси ишләтмирик. Әксинә, бә'зән мүәјјән фасилә, интонасија олдуғу һалда, синтаксисин тәләбинә әсасән дурғу ишарәси ишләтмирик. Белә һаллар да олур ки, синтактик гурулуша зидд кедәрәк мәнтиги мә'нанын тәләбинә ујғун шәкилдә дурғу ишарәси ишләдирик. Беләликлә, мұхтәлиф әсаслар мұхтәлиф әссосиәсијаларын јаранмасыны тәләб едир. Јалныз интонасијанын тәләбинә әсасән дурғу ишарәсинин ишләдилмәси **интонасијаны гаврамаг** → мұвафиг дурғу ишарәси тәсәввүрләри → **жазы реаксијасы** әссосијасыны тәләб едир.

Лакин көрүндүјү кими, бә'зән дурғу ишарәси һәм интонасија, һәм дә синтаксислә бағлы олур, бә'зән бунлардан бири дикәринә күзәштә кедир. Она көрә дә бу чүр һалларда әссосиәсијанын ашағыдакы типдә олмасы лазым кәлир: **интонасијаны гаврамаг** → мұвафиг синтактик гурулуш һаггында **тәсәввүр** → **жазы реаксијасы**.

Дурғу ишарәсини мә'на да тәләб етдијинә көрә үчүнчү тип әссосиәсијанын мөвчудлуғу зәрури олур. Бу заман јухарыда кәстәрилән чәһәтләрлә кифәјәтләнмәк јазыда сәһвләрин баш вермәсинә кәтириб чыхарыр. Она көрә дә бурада

ешитмә гаврајышы → мұвафиг синтактик гурулуша аид тәсәввүр → фикрин мәнтиги мә'насы → жазы реаксијалары типли әссосиәсија әсас рол ојнајыр.

Зәрури әссосиәсијалар системини нәзәрдән кечирдикдә ајдын олур ки, һәтта интонасијанын тәләбинә көрә ишләнмәјән дурғу ишарәләринин мәнимсәнилмәсиндә белә нитги гаврамаг зәруридик. Бурада интонасијанын, фасиләнин нә вәзијәттә олмасыны дәрк етмәк фикри ишин илк мәрһәләсини тәшкил едир. Бу мәрһәлә, шүбһәсиз сонракы мәрһәләләрлә тамамланмадыгда биртәрәfli үмумиләшдирмәнин мејдана кәлмәсинә сәбәб олур. Она көрә дә бу чәһәти нәзәрә алмагла, шакирдләрдә интонасија вә фасиләни мұшаһидә едә билмәк бачарығынын јарадылмасы зәруридик. Шүбһәсиз, бу заман синтактик гурулуш вә мә'на да јаддан чыхарылмамалыдыр.

Тәчрүбә кәстәрир ки, мүәллимләр тә'лим просесиндә орфографија вә дурғу ишарәләри үзрә гејд етдијимиз зәрури әссосиәсијаларын хүсусијәтләрини нәзәрә алдыгда вә бу әссосиәсијаларын тәшәккүлүнә наил олдугда шакирдләрин дүзкүн үмумиләшдирмәләрә јијәләнмәсинә имкан јараныр.

ЧҮМЛӘ ҮЗВЛӘРИНИН МҮЭЈҖӘН ЕДИЛМӘСИНДӘ ГРАММАТИК СУАЛЛАРЫН МӨВҖЕЈИ

М. С. ҺӘСӘНОВ

педагожи елмләр һәмизәди

Нитг һиссәләри вә чүмлә үзвләринин дәгиг мүәјјән едилмәсиндә, семантик-грамматик принциплә јанашы, суалларын да бөјүк әһәмијјәти вардыр. Мәһз буна көрә дә грамматика дәрсликләриндә суаллар ја тәрифләрин тәркибинә дахил едилир, ја да онлардан сонра фәргләндиричи әләмәтләрдән бири кими верилир. Мәсәлән, 5—6-чы синифләрин дәрслијиндә сифәтә верилмиш тәрифдә охујуруг: **әшјанын әләмәтини билдирән, нечә? нә чүр? вә һансы?** суалларына чаваб олан сөзләр сифәт адланыр¹.

Тамамлығын тәрифиндә дејилир: чүмләдә әшја билдирән, адлыг вә јијәлик һаллардан башга, јердә галан һалларда ишләнән икинчи дәрәчәли үзвә тамамлыг дејилир.

Тамамлыг **кимә?, нәјә?, кими?, нәји?, кимдә?, нәдә?, кимдән?, нәдән?, кимлә?, нәилә?, ким үчүн?** суалларындан биринә чаваб ола биләр. Мәсәлән, **Мән јолдашымдан алдығым телеграмы мәктәбдә директора вердим. Бу чүмләдә телеграмы вә директора сөзләри тамамлыгдыр, чүнки бунлар мәним көрдүјүм иши тамамлајыр вә нәји? кимә? суалларына чаваб слур².**

Демәли, сифәт, һәр шејдән әввәл, әшјанын әләмәтини билдирмәси, бунунла белә, **нечә? нә чүр? вә һансы?** суал-

¹ С. Чәфәров, «Азәрбајҗан дилинин грамматикасы», I һиссә, 5—6-чы синифләр үчүн, «Маариф» нәшријјаты, Бақы, 1968, сәһ. 59.

² М. Ширәлијев, М. Һүсәјизадә, «Азәрбајҗан дилинин грамматикасы», II һиссә, 6—8-чи синифләр үчүн, «Маариф» нәшријјаты, Бақы, 1969, сәһ. 43.

ларына чаваб олмасы илә дикәр нитг һиссәләриндән фәргләндији кими, тамамлыг да чүмләдә әшја билдирмәси, адлыг вә јијәлик һаллардан башга, јердә галан һалларда ишләнмәси илә јанашы, **кимә?, нәјә?** вә с. суаллардан биринә чаваб ола билмәси илә дикәр чүмлә үзвләриндән фәргләнир.

Тәчрүбә көстәрир ки, тәлим просесиндә, хүсусән грамматик тәһлил заманы нитг һиссәләри вә чүмлә үзвләри суалларын көмәји илә даһа тез тапылыр вә әсасән, дүзкүн изаһ едилир. Әксинә, тәһлил суаллардан истифадә олунмадан апарылдыгда грамматик категоријалары дәгиг мүәјјән етмәк иши хејли чәтин олур вә бу бәзән дил фактынын сәһв мәнимсәнилмәси илә нәтичәләнир. Габагчыл мүәллимләрин фикринчә, грамматиканын тәдриси просесиндә суаллардан истифадә етмәдән кечинмәк чәтиндир вә ја мүмкүн дејилдир.

Елә буна көрә дә, Азәрбајҗан дили тәдрисинин бир сыра чәтин вә мүрәккәб проблемләри илә јанашы, грамматик суалларла әләгәдар бәзи мәсәләләр тәлимдә ахтарышлар апаран тәчрүбәли вә бачарығлы мүәллимләри һәмишә дүшүндүрүр, бу сәһәдәки мубаһисәли фикирләри дүрүстләшдирмәјә вә дәгигләшдирмәјә онлары сөвг едир. Тәсадүфи дејилдир ки, һәлә 1955-чи илдә Азәрбајҗан дили вә әдәбијјат мүәллимләриндән бир групу мүбтәданын суаллары һаггында даһа дәгиг мәлүмат верилмәсини «Азәрбајҗан мүәллими» гәзетинин редаксиясындан хаһиш етмишди. Редаксия һәмин мүәллимләрин суалларына проф. Ә. Дәмирчизадәнин «Мүбтәданын суаллары һаггында» адлы мәгаләси илә чаваб вермишди.

Проф. Ә. Дәмирчизадә бу мәгаләдә һағлы олараг изаһ едир ки, мүбтәданын әсас, үмүмләшдиричи суаллары **кимә?** вә **нә?**-дир. Лакин бу суаллары һәр јердә, һәр чүр чүмләдә тәтбиг етмәк нәинки мәчбури дејилдир, һәтта бәзән доғру да дејилдир. Азәрбајҗан дилиндә елә чүмләләрә раст кәлмәк олур ки, онларын мүбтәдалары **кимә?**, **нә?** суалларына **јох, һарә?** **нечә?**, **һансы?** суалларына чаваб ола билир вә һәмин суаллар белә мүбтәдалар үчүн даһа ујғун синтактик суаллар сәјылыр. Мәсәлән, **Бақы көзәл шәһәрдир, Габагчыллар мубафат алдылар, Јарышда биринчиләр галиб кәлдиләр** кими чүмләләрдә буну ајдын мубаһидә етмәк олар.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, јер—мәкан билдирән исимләрлә ифадә олунан вә **һарә?** суалына чаваб верән мүбтәдалар дилимиздә чох ишләнир. Буну нәзәрә алараг орта мәктәб грамматикасында мүбтәданын суаллары сырасына **һарә?** суалыны дахил етмәк дә чох фәјдалы оларды. Мүбтәданын ди-

кәр элавә суаллара (һансылар?, нечәнчиләр?, һансы?, нечәнчи?) җаваб олмасы һаггында исә «Мүбтәданын ифадә васитә-ләр» мөвзусунун тәдриси просесиндә, еләчә дә грамматик (синтактик) тәһлил заманы јери кәлдикчә мувафиг изаһат вермәк кифајәт едәр.

Грамматиканын тәдриси просесиндә мејдана чыхан чәтинликләрлә әлагәдар суаллара Азәрбајчан дили вә әдәбијат мүүллимләринин мүхтәлиф елми-методик јығынчагларында: методбирләшмәләрдә, август мушавирәләринин бөлмә ичләсләрынын мәшғәләләриндә тез-тез раст кәлирик. Мүүллимләрә чәтинлик төрәдән бу суалларын мүүјән гисми, нечә дејәрләр, јерләрдә изаһ едиллиб әјдынлашдырылса да, онларын әсас гисбијат тәдриси» мәчмуәсиндә җаваб верилир.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тәдриси» мәчмуәсинин тәхминән һәр нөмрәсиндә «Суаллара җаваб» башлығы алтында верилән материаллар Азәрбајчан дили тәһлиминин кејфијјәтини јүксәлтмәкдә мүүллимләрә чох көмәк едир. Мүбалиғәсиз десәк, бу јазылар грамматика, орфографија, дурғу ишарәләри вә с. тәдрисинин ән вачиб мәсәләләрини әһатә едир.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, мувафиг суал верилмәси чәтинлик төрәдән, һабелә суалла җаваб арасында мүүјән ујғунсузлуғ һаллары нәзәрә чарпан чүмлә үзвләри дилимиздә һеч дә аз дејилдир. Мәсәлән, һаггында, алтында, сәјәсиндә гәбилдән олуб гошма функцијасы дашыјан, башга сөzlә десәк, гошмалашмаға доғру мејл едән сөzlәрлә тамамланан (формалашан) мүрәккәб чүмлә үзвләринә суал верилмәсиндә чидди чәтинликләр мејдана чыхыр. Фикримизчә, бу, һәр шејдән әввәл, ондан ирәли кәлир ки, һәммин чүмлә үзвләринин өзләри јахшы дәрк едилмир. Тәчрүбә көстәрир ки, бу гәбилдән олан чүмлә үзвләри, бир гәдәр ирәлидә гејд едилдији кими, јанлыш суалларын көмәји илә әјры-әјры сөzlәрә, бирләшмәләрә парчаланараг сәһв изаһ олунур, ја да тамамилә тәһлилсиз бурачылыр. Һалбуки һаггында данышдығымыз сөз бирләшмәләри чүмләдә јер—мәкан аилајышы билдирмәдикдә мүрәккәб тамамлығ ролунда чыхыш едир (белә тамамлығларын тәркибиндәки алтында, сәјәсиндә сөzlәри истәнилән заман илә гошмасы илә әвәз едилә биләр. һаггында сөзүнү исә, лазым кәләрсә, тәркибдән тамамилә чыхармағ вә ондан әввәл кәлән сөзү исмин чыхышылығ һалы илә вермәк олар). Белә бирләшмәләрин

биринчи тәрәфләри һансы нитг һиссәси илә ифадә едилмәсиндән асылы олараг мувафиг суаллара җаваб верир, икинчи тәрәфләри исә биринчи тәрәфләрә верилән суалларла бирликдә тәкрар олунур.

Мәлумдур ки, морфоложи тәһлил заманы чүмләдәки сөzlәр әјрылығда көтүрүлүр вә онлара суаллар верилир. Синтактик тәһлилдә исә белә олмур. Бурада чох вахт ики вә даһа артығ сөз мәна вә форма чәһәтдән бирләшәрәк бир синтактик ваһид әмәлә кәтирир вә буна көрә дә бир грамматик суала җаваб олур.

Тәчрүбә көстәрир ки, нитг һиссәси вә чүмлә үзвү аилајышларынын гарышдырылмасы үзүндән чидди сәһвләрә јол верилир ки, бу да мүүјән дәрәчәдә грамматик суалларла әлагәдар олур. Белә ки, тәркиб һалында ишләнән вә мүүјән синтактик суала җаваб олан мүрәккәб чүмлә үзвләри әјры-әјры сөzlәрә вә јахуд ифадәләрә парчаланыр, онлара әјрылығда суаллар верилир. Мәсәлән, мәктәбләрин бириндә белә бир чүмлә тәһлил едилдири: **Солмазын бабасынын 112 јашы вар.**

Тәһлил просесиндә бу чүмләдәки—**Солмазын бабасынын 112 јашы**, мүрәккәб тәјини сөз бирләшмәсиндән **Солмазын бабасы** бирләшмәси әјрылыб тамамлығ адландырылды вә она (тамамлыға) **ки ми н?** суалы верилди. Бундан элавә, һәммин чүмләдә **јүз он ики** сөзү мүстәгил чүмлә үзвү—тәјин кими изаһ едилди вә она **не чә?** суалы верилди; **јашы** сөзүнә исә **нә?** суалы вериләрәк мүбтәда кими мүүјәнләшдирилди; **вар** хәбәринә суал вермәк исә чәтин бир проблемә чеврилди. Беләликлә, тәһлил едилән чүмләдә дөрд чүмлә үзвү мүүјәнләшдирилди. Һалбуки бурда дөрд јох, ики чүмлә үзвү вардыр; бунлар мүбтәда вә хәбәрдән ибарәтдир.

Солмазын бабасынын јүз он ики јашы бирләшмәси мүбтәдадыр. Мүрәккәб тәјини сөз бирләшмәсиндән әмәлә кәлән бу мүбтәда **нә?** суалына җаваб олур. Һәммин мүбтәданы **Солмазын бабасынын**, **јүз он ики**, **јашы** кими сөз вә ифадәләрә әјырмағ, онлара **ки ми н?**, **не чә?** вә **нә?** суаллары вермәк гәтијјән дүзкүн дејилдир. Бурада јери кәлмишкән гејд едәк ки, синтактик тәһлил заманы **ки ми н?** суалындан, үмумијјәтлә, истифадә етмәк олмаз. Башга сөzlә десәк, бу суалла чүмлә үзвү (тамамлығ) мүүјәнләшдирмәк фикри тамамилә сәһвдир.

Хәбәр ролунда ишләнән **вар** сөзүнә кәлдикдә исә демәк лазымдыр ки, **о** (вар), чүмләдә вардыр шәклиндә тәсәввүр едиләрәк мүүјән һөкм билдирир. Мәсәлән, тәһлил етдијимиз чүмләдә **вардыр** хәбәри Солмазын бабасынын мәһз **јүз он ики**

жашы олдугуну билдирир вѣ даһа чох н ѣ д и р? суалына чаваб олур. Бу хѣбарин чаваб олдуғу суалын мѣѣжнлѣшдирилмѣсиндѣки башлыча чѣтинлик, бизчѣ, вар сѣзүнүн хѣбѣр шѣкилчисиз ишлѣнмѣси илѣ ѣлагѣдардыр.

Белѣ бир хал (тѣркиблѣрин парчаланараг мѣхтѣлиф чѣм-аллар верилмѣси) мѣсдѣрлѣрлѣ, фе'ли бағламаларла тамамла-лан (формалашан) мѣбтѣдаларын, сѣбѣб вѣ мѣгсѣд зѣрфлик-лѣринин изаһында да ѣзүнѣ кѣстѣрир.

Тѣдрис просесиндѣ бѣ'зи нитг хиссѣлѣри вѣ чѣмлѣ ѣзвлѣ-ринин мѣѣжнлѣшдирилмѣсиндѣ бѣ'зѣн семантик—грамматик принцип суаллары сыхышдырараг арха плана кечирир. Грам-матик категоријалар, форма ејнилији илѣ јанашы, суаллары-на кѣрѣ бир-бири илѣ гарышдырыларкѣн бу хал ѣзүнѣ даһа габарыг шѣкилдѣ кѣстѣрир. Буну нѣзѣрдѣн гачырдыгда чох заман форма вѣ суалча ејни олан исим сифѣтлѣ, сифѣт зѣрфлѣ, мѣбтѣда гејри-мѣѣжнлѣшдирилмѣсиндѣ васитѣсиз тамамлыгла, тамамлыг зѣрф-ликлѣ... гарышдырылыр, бунларын изаһы илѣ ѣлагѣдар чидди сѣһвлѣрѣ јол верилир. Шѣбѣһѣсиз ки, белѣ халларда нитг хис-сѣлѣри вѣ чѣмлѣ ѣзвлѣринин чаваб олдуғлары суаллардан де-јил, семантик—грамматик принципдѣн чыхыш етмѣк лазым кѣ-лир. Мѣсѣлѣн, тѣчрѣбѣ кѣстѣрир ки, гызыл саат, дѣмир гапы, тахта кѣрпѣ гѣбилиндѣн олан биринчи нѣв тѣ'јини сѣз бирлѣш-мѣлѣринин биринчи тѣрѣфлѣри не чѣ?, нѣ чѣр? суаллары верилѣрѣк сифѣт кими мѣѣжнлѣшдирилир. Халбуки бу бир-лѣшмѣлѣрин биринчи тѣрѣфлѣри мѣ'наларына ѣсасѣн хѣмишѣ исим кими изаһ едилмѣлидир; белѣ ки, гызыл, дѣмир, тахта сѣзлѣри конкрет ѣшјаларын адларыдыр. ѣлбѣттѣ, хѣр ики тѣ-рѣфи исимдѣн ибарѣт олан белѣ бирлѣшмѣлѣрин биринчи тѣ-рѣфлѣри чѣмлѣдѣ тѣ'јини ролунда ишлѣнир. Буна кѣрѣ дѣ онлар морфоложи суала јох, синтактик суала (тѣ'јинин суалларына) чаваб олур.

Грамматик (синтактик) тѣһлил заманы бѣ'зи сѣзлѣрин та-мамлыг вѣ јахуд зѣрфлик олмасы даһа чох мѣбаһисѣ доғурур. Белѣ ки, хѣм нѣјѣ? нѣји? нѣ дѣ? хѣм дѣ хара-ја? хараһы? харада? харадан? суалларына чаваб олан бир груп сѣзлѣр (мѣсѣлѣн, чантаја, ағачда, чѣјникдѣн) ѣк-сѣрѣн зѣрфлик, бѣ'зѣн исѣ тамамлыг кими изаһ едилир. Халбу-ки чантаја, ағачда, чѣјникдѣн гѣбилиндѣн олан сѣзлѣр хѣмишѣ тамамлыг кими мѣѣжнлѣшдирилмѣлидир. Чѣнки бу сѣзлѣрдѣ, хѣр шејдѣн ѣввѣл, ѣшја—объект билдирмѣк мѣзмуну ѣстѣнлѣк тѣшкил едир. Буна кѣрѣ дѣ белѣ сѣзлѣрѣ хараја?, хара-

да?, харадан? суалларыны вермѣкдѣн нѣјѣ?, нѣ дѣ?, нѣ-дѣн? суалларыны вермѣк мѣнтиги бахымдан даһа мѣгсѣдѣуј-гундур. Бир дѣ мѣ'лумдур ки, зѣрфлик ролунда ишлѣнѣн сѣз-лѣрдѣ хѣмишѣ јер—мѣкан билдирмѣк хѣсусијјѣти ѣстѣнлѣк тѣш-кил едир. Буну ашағыдакы чѣмлѣлѣри мѣгајисѣ етдикдѣ даһа ајдын баша дѣшмѣк олар.

- нѣјѣ? нѣдѣ? нѣдѣн?
1. Дѣфтѣри чантаја гојдум. Ағачда алма вар. Чѣјникдѣн чѣј сѣздѣм.
хараја? харада?
2. Завода ѣксурсијаја кетдик. Мѣктѣбдѣ кѣрѣш олачаг-харадан?
дыр. Дағдан сѣс кѣлди.

Грамматик суалларла ѣлагѣдар бир мѣсѣлѣни дѣ гејд едѣк. Тѣчрѣбѣ кѣстѣрир ки, бу вѣ ја дикѣр нитг хиссѣси, елѣчѣ дѣ чѣм-лѣ ѣзвѣнѣ, тѣк вѣ јахуд чѣм халда ишлѣнмѣсиндѣн асылы олма-јараг, суал хѣмишѣ тѣк халда верилир вѣ белѣликлѣ, мѣвафиг гајда кѣзлѣнилмир. Халбуки буну сѣбут етмѣјѣ еһтијач јохдур ки, чѣм халда чыхыш едѣн нитг хиссѣлѣри вѣ чѣмлѣ ѣзвлѣри-нин чаваб олдуғлары суаллар ѣз-ѣзлѣјјѣндѣ чѣмлѣнир. Мѣсѣлѣн, Дѣнѣнки топланышда ѣзфѣалијјѣт дѣрнѣјинин ѣзвлѣри јахшы чыхыш етдилѣр чѣмлѣсиндѣ ѣзфѣалијјѣт дѣрнѣјинин ѣзвлѣри мѣбтѣдасы чѣм шѣкилдѣ ишлѣндији ѣчѣн онун чаваб олдуғу суал да чѣмлѣнир (кимлѣр?). Бу чѣмлѣнин чыхыш етдилѣр мѣ-рѣккѣб хѣбѣричин чаваб олдуғу суал (нѣ етдилѣр?) халгында да ејни сѣзлѣри дѣмѣк олар. Белѣ олдуғу халда, ѣзфѣалијјѣт дѣрнѣјинин ѣзвлѣри мѣбтѣдасына ким?, чыхыш етдилѣр хѣ-бѣринѣ исѣ нѣ етди? суалларынын верилмѣси неч бир мѣн-тигѣ сыхмыр; белѣ ки, иш кѣрѣн, јѣ'ни чыхыш едѣн ѣзфѣалијјѣт дѣрнѣјинин ѣзвѣ јох, ѣзвлѣридир (коллективдир). Дѣмѣли, ким? суалы мѣбтѣданы (ѣзфѣалијјѣт коллективинин ѣзвлѣри) ѣһатѣ едѣ билмѣдији, (башга сѣзлѣ десѣк, она јѣгун кѣлмѣди-ји) кими, нѣ етди? суалы да хѣбѣри (чыхыш етдилѣр) ѣһа-тѣ етмир, она јѣгун кѣлмир.

Дѣјилѣнлѣрдѣн белѣ бир ѣмуми нѣтичѣ чыхыр ки, грамма-тика тѣ'лиминдѣ, семантик—грамматик принциплѣ јанашы, су-алларын да мѣһѣм ѣһѣмијјѣти вардыр. Буна кѣрѣ дѣ тѣдрис просесиндѣ грамматик суаллардан мѣгсѣдѣујгун сурѣтдѣ исти-фадѣ етмѣк фѣјдалы вѣ зѣруридир.

ИНТОНАСИЈАНЫН ӨҮРЭДИЛМӘСИ НАГГЫНДА

Әмир ЧӘФӘРОВ

М. Ф. Ахундов адына АПДИ-нин Азербайжан дили вә
онун тәдриси методикасы кафедрасынын диссертанты

Интонасија Азербайжан дилиндә аз тәдгиг олунмуш фонетик һадисәләрдән биридир. Одур ки, орта мәктәб мүүәллимләринин әдәби дил нормалары үчүн чох әһәмијјәтли олан шифаһи нитг һадисәси—интонасија һаггында нәзәри билијә бөјүк еһтијач вардыр. Бу мәгаләдә һәмин еһтијачы, гисмән олса да, өдәмәк мәгсәди гаршыја гојулмушдур.

Интонасија мәсәләси о гәдәр мүрәккәб вә рәнкарәнкдир ки, онун һаггында бир мәгаләдә әтрафлы данышмаг мүмкүн дејилдир. Она көрә дә бурада мүасир Азербайжан әдәби дили үчүн хас олан ади данышыг нормаларынын интонасија хүсусијјәтләриндән бәһс едәчәјик.

Бә'зи мүүәллимләр һаглы олараг шакирдләрин шифаһи нитгинин касыб олдуғундан шикајәтләнир, лакин чох вахт буну доғуран сәбәбләри дүзкүн мүүәјјәнләшдирә билмирләр. Доғрудан да, орта мәктәб мәзунларынын чоху интонасија нормаларындан дүзкүн истифадә едә билмәдикләри үчүн онларын шифаһи нитги гуру, бә'зән исә анлашылмаз олур.

Фикримизчә, шакирдләрин шифаһи нитг мәдәнијјәтинин ашағы сәвијјәдә олмасынын мүһүм сәбәбләриндән бири Азербайжан дили вә әдәбијјат дәрсликләриндә интонасија хүсусијјәтләринин кифајәт гәдәр өјрәнилмәмәси илә әлагәдардыр, бә'зи мүүәллимләр тәдрис просесиндә шакирдләрин јазылы нитгинин инкишафына фикир верир, онларын шифаһи нитгини нәзәрдән гачырырлар. Белә мүүәллимләр унудурлар ки, шакирдин јазылы нитгини инкишаф етдирмәк үчүн, би-

ринчи нөвбәдә, онун шифаһи нитгини инкишаф етдирмәк лазымдыр. Мә'лумдур ки, јазылы нитглә шифаһи нитг бир-бириндән бир сыра хүсусијјәтләринә көрә фәргләнир. Мәсәлән, шакирд јазы просесиндә мүүәјјән имканлара малик олур: о сәрбәст фикирләшир, чүмләләри грамматик вә үслуби чәһәтдән дүзкүн гурмаг үчүн сөзләрдән јерли-јериндә истифадә едир, бурахлыгы сәһвләрдән бә'зиләрини дүзәлдә билир вә с. Шифаһи нитг заманы исә шәраит тамамилә башга чүр олур. Бурада шакирд өз фикрини дүзкүн ифадә етмәкдән өтрү фикирләшмәјә вахт тапмыр. Онун (шакирдин) данышыг заманы јол вердији сәһв исә башгасы тәрәфиндән гавранылыр. Шифаһи нитг просесиндә шакирдин нөгсанларыны тутмаг вә арадан галдырмаг үчүн мүүәллимин имканлары чох мәндууд олур.

Е'тираф етмәк лазымдыр ки, бә'зи мүүәллимләр һәлә дә шакирдләрин нечә јох, нә данышмалары илә марағланыр, онларын шифаһи нитг просесиндә јол вердикләри үслуб вә интонасија хәталарыны нәзәрдән гачырырлар. Һалбуки, мектебин әсас вәзифәси һәртәрәfli инкишаф етмиш коммунизм гуручулары јетишдирмәкдир.

Чалышмаг лазымдыр ки, орта мәктәби битирән һәр бир кәнчин нитги сәлис вә ифадәли олсун. Бу нечиб арзунун һәгигәтә чеврилмәсиндә орта мәктәб мүүәллимләринин үзәринә бөјүк вәзифәләр дүшүр. Проф. А. Абдуллајев һаглы олараг јазыр: «Күтләви мәктәб шакирдләрә, биринчи нөвбәдә, сөзләри интонасија илә саф вә сәлис ифадә етмәк бачарығы вермәли, онларын диксијаларында (јә'ни тәләффүзләринин, ифадәләринин ајдынлыг дәрәчәсиндә) олан нөгсанлары арадан галдырмалыдыр».*

Шифаһи нитгин кезәллији һәлә гәдим заманларда инсанларын нәзәрини чәлб етмишдир. Бир чох өлкәләрдә кезәл данышыг габилијјәтинә јијәләнмәк үчүн хүсуси дәрнәкләрдә мұвафиг тәмринләрдән истифадә едирмишләр. Ромалыларын дедији кими, натилик анаданкәлмә дејилдир, инсан натилик кими һәјатда јетишир, формалашыр. Демәли, јахшы натилик олмаг, кезәл данышыг вәрдишләринә јијәләнмәк үчүн хүсуси тә'лим алмаг лазымдыр. Бизим кәнчләрин һамысы тәһсил

* Проф. А. Абдуллајев, «Нитг мәдәнијјәти вә натилик мәһарәти һаггында», Азербайжан Дөвләт Нәшријјаты, Бақы, 1968, сәһ. 38—39.

алыр. Бу мәнәда онларын көзәл нитг вәрдишләринә иҗәләп.
мәк үчүн һәр чүр имканлары вардыр.

Көзәл нитг динләҗичи вә ја охучунун мәнәви аләмина
тәсир едәрәк ону руһландырыр, естетик зөвгүн инкишаф ет-
мәсинә сәбәб олур. Ифадәли нитг габилиҗәтинә иҗәләпмәк
үчүн дилмизин интонасија имканларындан дүзкүн истифада
етмәјин бөјүк әһәмийәти вардыр. Бунун үчүн интонасија һаг-
гында ајдын тәсәввүрә малик олмаг лазымдыр.

Интонасија мәсәләси XX әсрин әввәлләриндән бир сыра
гәрб вә рус дилчиләринин диггәтини чәлб етмишдир. Гәрб
дилчиләриндән М. Шубикер, Н. Колман, Д. Чоунз, Р. Кингдон
вә башгалары шифаһи нитгин интонасија хүсусийәтләринин
өјрәнмәјә башламышлар. Лакин мәсәлә елми чәһәтдән кифа-
јәт гәдәр өјрәнәлмәдијиндән интонасија һаггында дәгиг фи-
кир сөјләнилмәмишдир. Бәзи дилчиләр интонасијаны мело-
дија илә, бәзиләри исә тонла ејниләшдирмишләр. Мәсәләп,
инкилис дилчиси проф. Д. Чоунз јазыр: «Интонасија
рабитәли нитг заманы сәс жүксәклијиндә баш верән
дәјишиклик кими, јәни сәс телләринин еһтизасы нәтичәсиндә
јаранмыш олан мусигили жүксәклијин дәјишмәси кими мүй-
јән едилә биләр». Е. Амстронг вә И. Уордун фикринчә, инто-
насија дедикдә биз данышыг заманы сәс жүксәклијинин гал-
хыб-енмәсини нәзәрдә тутуруг. Бунлардан фәргли олараг М.
Матусевич, Л. Р. Зиндер, О. Ч. Дидушина, В. А. Артемов,
В. А. Василјев, Л. В. Шерба, Е. А. Брызунова вә башга рус
фонетитләри интонасијаны мурәккәб фонетик һадисә кими
изаһ едир, онун тәркиб һиссәләри һаггында мәлумат верирләр.

Совет дилчиләри интонасијанын тәдгиги саһәсиндә бөјүк
мүвәффәгийәт газанмышлар. Гејд етмәк лазымдыр ки, сон
илләрдә Азәрбајчан дилчиләри дә интонасијаны тәдгиг етмә-
јә башламышлар. Мәсәләп, проф. Ә. М. Дәмирчизадә интона-
сија мәсәләсиндән бәһс едәрәк јазыр: «Интонасија сәсин учал-
масы вә алчалмасы, сүрәти, јәни нитгин сүрәтлә вә ја арам-
ла чәрәјаны, сәсин күчү, јәни нәфәс вермәнин, тәләффүзүн
күчлү вә ја зәифлији, сәсин дурғулара парчаланмасы, дурғу
бојасы, јәни горху, севинч вә даһа башга белә һисси һалла-
ра көрә дәјишикликләрә уғрамасы кими рәнкарәнк чәһәтлә-
рә малик бир һадисәдир»*.

* Ә. М. Дәмирчизадә, «Мүасир Азәрбајчан дилинин фоне-
тикасы», В. И. Ленин адына АПИ-нин нәшрийәти, Бақы, 1960,
сәһ. 139.

Интонасија барәдә филоложи елмләр намизәди С. Баба-
јев мараглы фикирләр сөјләјир. О, интонасијанын башлыча
олагаг 5 компанентини мүйјән едир вә һәр бири һаггында
конкрет изаһат верир. С. Бабајев гејд едир ки, интонасија
мүйјән лексик тәркибә вә грамматик гурулуша малик нитг
ваһидинин үнсийәт мәгсәди илә мәналы сәсләнмәсидир.¹

Профессор Б. Әһмәдов дүзкүн олараг јазыр: «...Чүмлә-
нин нәгли, суал, әмр, нида характери дашымасы, һәр шејдән
әввәл, данышанын гаршыја гојдуғу мәгсәддән (ифадә етдији
фикирдән) асылыдыр. Интонасија исә һәммин мәгсәди ифадә
едән грамматик васитәләрдән биридир... Интонасија мәнә
мәнанын тәләбиндән доғур, онун ифадәсинә хидмәт едир.
Она көрә дә мәктабдә әввәл чүмләнин ифадә етдији мәнаны
(чүмләдәки фикри), сонра она мүвафиг интонасијаны өјрәт-
мәк лазымдыр».²

Интонасија нитгин мелодиясыны (авазыны), темпини
(сүрәтини), ритмини, тембрини, чүмлә вурғусуну, тонуну,
кәркинлијини вә фасиләсини әкс етдирән фонетик һадисә-
дир. Данышыг заманы чүмләни, бир нитг ваһиди кими, тәш-
кил едән интонасијадыр. Бу мәнәда чүмләни вә синтагмы мү-
кил едән интонасијадан ајры тәсәввүр етмәк олмаз. Бу вә ја ди-
вафиг интонасијадан ајры тәсәввүр етмәк олмаз. Бу вә ја ди-
кәр дилдә интонасија о дилин ганунлары әсасында тәзаһүр
едир вә мүйјән дәрәчәдә милли характер дашыјыр. Бу бахым-
едир вә мүйјән дәрәчәдә милли характер дашыјыр. Бу бахым-
дан Азәрбајчан дилинин өз ганунлары әсасында јаранан инто-
насија хүсусийәтләри вардыр. Данышыг заманы мүхтәлиф
мүнасибәтләрин дүзүлүшүндән асылы олараг, мүхтәлиф инто-
насија нөвләри вә типләри јараныр. Данышыгда интонасија-
нын компанентләрини (тәркиб һиссәләрини) бир-бириндән ај-
рылыгда тәсәввүр етмәк олмаз. Онлар, бир ваһидин мүхтәлиф
һиссәләри кими, һәмишә гаршылыгыла әлагәдә олур вә бир-
биринә тәсир едир.

Интонасијанын дилдә ролу бөјүкдүр. Онун ашағыдакы
функционалары вардыр.

1. Интонасија нитги һиссәләрә бөлүр вә чүмләдә син-
тагмлар арасында сәрһәдди мүйјән едир ки, бунун нәтичә-
синдә нитгимиз анлашылыр.

¹ С. Бабајев. «Фәли бағлама тәркибли садә нәгли чүмләнин
интонасија хүсусийәтләри (диссертасија)», Бақы, 1965.

² Б. Әһмәдов, «Синтаксин тәдрисинә даир. «Азәрбајчан
дилинин тәдриси». I һиссә, «Маариф» нәшрийәти, Бақы, 1965, сәһ.
233—234.

2. Интонасија васитәсилә динләјичи чүмләнни никатив нөвүнү (јә'ни суал, тәәччүб, әмр, хаһиш, горху, севинч, вә с. кими чүмләләр) мүйјән едир.

3. Чүмләнни синтактик нөвүнүн (јә'ни нәгли, суал, әмр, вә нида чүмләләринни) ифадә едилмәсиндә башга үнсүр олмадыгда интонасијадан даһа чох истифадә олунур.

4. Шәхсләрә вә һадисәләрә емосија вә мүнәсибәтнимизи (емотив мәзмуну) билдирмәкдә интонасија бизә көмәк едир.

Фасилә данышыг заманы нитг чиһазынын өз фәалијәтини мүйвәгәти олараг дајандырмасы демәкдир. Фасилә әсасән фикрин дүзкүн ифадә едилмәсини тә'мин етмәјә, тәләффүзүн анатомик-физиоложи ритмини сахламаға вә мүйјән нитг вәһидләри арасындакы сәдләри мүйјәнләшдирмәјә едир.

Интонасија васитәси илә нитгимиз мә'на тәркибиндән асылы олараг чүмләләрә, чүмләләр исә өз нөвбәсиндә синтагмларә (мә'на билдирән сөз группларына) ајрылыр. Фасилә исә синтагм илә сых әлагәдардыр. Одур ки, синтагмын нә олдуғуну изаһ едәк.

Л. В. Шерба бир вә ја бир нечә ритмик группдан ибарәт олан данышыг (вә фикирләшмә) просесиндә семантик фикир ифадә едән фонетик варлығы синтагм адландырыр.

Демәли, чүмлә истәнилән шәкилдә синтагмларә ајрыла билмәз. Чүмләнни синтагмларә ајрылмасы үчүн синтактик, семантик вә фонетик принцип нәзәрә алынмалыдыр. Синтагма дахил олағ сөзләр мүйјән мә'на ифадә етмәли вә грамматик чәһәтдән әлагәли олмалыдыр. Һәр синтагмдан сонра фасилә едилмәлидир. Фасиләнни башлыча олараг ики нөвү вардыр:

1. Мәнтиги фасилә. 2. Психоложи (ифадәли) фасилә.

Мәнтиги фасилә чүмләнни мәзмунундан доғур вә онун позулмасы мә'нанын дәјишмәсинә сәбәб ола билир. Мәнтиги фасиләнни дилимиздә вәзифәси нитг просесиндә мә'начә әлагәдар олан сөзләри групп һалында бирләшдирмәк вә һәммин групплары бир-бириндән ајырмагдыр. Буну: **О, мүйллимин тапшырыгларыны һәмишә јеринә јетирәр вә дәрсләриндән әлә гиймәт аларды** — чүмләсиндә нәзәрдән кечирәк. Бу чүмлә үч синтагм кими тәләффүз едилә биләр. Мәнтигдән асылы олараг **о**, сөзүндән сонра фасилә едилмәлидир. Әкәр фасилә едилмәзсә, чүмләнни мүбтәдасы тамамлығын тә'јини кими анлашылар. Мәнтиги фасилә мүйјән семантик вә синтактик

ганунларла һесаблашмалы вә лазым олмајан јердә едилмәмәлидир. Психоложи фасилә исә һиссијјата хидмәт едир. Одур ки, психоложи фасилә дил ганунлары илә һесаблашмаја да биләр. О, һәмишә фәал, мәзмунча рәнкәрәнкдир. Образлы шәкилдә десәк, психоложи фасилә ифадәјә һәјат верир.

Психоложи фасилә ифадәли сүкутдур. О, елә фасиләдир ки, сөзсүз данышыр. К. С. Станиславски психоложи фасиләнни јериндән данышаркән јазыр ки, мәнтиги вә грамматик чәһәтдән фасилә мүмкүн олмајан јердә психоложи фасилә асанлыгга чыхыш едир.

Темп нитгин һәр һансы һиссәләринни тәләффүзүнә сәрф олунан вахтла өлчүлүр. Нитгин темпини тә'јин етмәк үчүн бир санијә әрзиндә тәләффүз едилән һечаларын мигдарыны тапмаг лазымдыр. Мүхтәлиф данышыг стилләри нитгин сүр'әти илә мүйјән едилир. Адәтән үч данышыг үслубу фәргләндирилир: нормал, јаваш вә сүр'әтли данышыг стили. Санијәдә 2—3 һеча тәләффүз едилән нитг јаваш, 3—6 һеча тәләффүз едилән нитг нормал, 5—9 һеча тәләффүз едилән нитг исә сүр'әтли нитг һесаб едилә биләр.

Тембр нитг сәсләрини өзләринә мәхсус фәргләндиричи кејфијәтләридир. Бу, мүхтәлиф резонаторларын һәчминдән, гурулушундан вә формасындан асылыдыр. Тембр нитгин елә кејфијәтидир ки, онун көмәји илә инсанларын сәсләри бир-бириндән фәргләнир. Биз әввәлдән бир нечә дәфә сәсини ешитдијимиз адамы көрмәдән белә, тембр васитәсилә сәсиндән таныјырыг. Тембр нитгә көзәллик верир ки, бу да нитгин тә'сирли олмасы үчүн мүһүм шәртләрдән биридир. Одур ки, тембр һәр шәјдән әввәл, фәрдләрә мәхсус олан физики кејфијәтдир.

Ритм нитгдә вурғулу һечаларын аз-чох дәрәчәдә ејни вахтдан сонра тәкрар олунмасыдыр. Адәтән, нитгдә бир нечә вурғусуз һеча әсас вурғу дашыјан бир һеча әтрафында топланыр ки, бу да данышыг заманы нитгә мүйјән ритм верир. Нитгдә практик олараг үч тон дәрәчәси мүйјән едилир: алчаг, орта вә јүксәк тон. Нормал данышыг адәтән орта тонда апарылыр.

Тәләффүзүн интензивлији данышыг заманы әзәлә кәркинлији вә вурғулу һечаларә сәрф олунан енержи илә тә'јин едилир. Азәрбајҗан дилиндә кәркинлик нисбәтән аздыр. Чүнки дилимиздә вурғу, әсасән, аһәнкдар характер дашыјыр. Лакин ифадәли нитг заманы кәркинлик арта да биләр.

Әсас тонуи тезлији темпдән асылыдыр. Темп нә гәдәр ар-
тыг олса, тезлик интервалы бир о гәдәр кичик олачагдыр.
Тезлик интервалы нитгдә вурғулу һечалар арасындакы дал-
ға узунлуғу илә мүәјјән олунур.

Бу дејиләнләрдән ајдын олур ки, интонасија чох мүрәк-
кәб бир фонетик һадисәдир.

Интонасија нитгин мелодија (аваз), фасилә (дурғу),
темп (сүр'әти), төмбр, ритм, тон кими кејфијјәтләрин мәчмусу
вә нитг ваһидләринин мә'налы сәсләнмәсидир.

Мүрәккәб нитг һадисәси олан интонасијанын өјрәнилмә-
си әдәби дил нормаларына јијәләнмәкдә бөјүк практик әһә-
мијјәтә маликдир. Јазылы нитг үчүн дурғу ишарәләринин нә
гәдәр әһәмијјәти варса, шифаһи нитг үчүн дә интонасијанын
бир о гәдәр әһәмијјәти вардыр.

Азәрбајҗая дили вә әдәбијјат мүәллимләри интонасија-
дан нечә истифадә етмәји шакирдләрә өјрәтмәлидирләр.

II. ОРТА МӘНТӘБДӘ ӘДӘБИЈЈАТ ТӘДРИСИ

ӘДӘБИЈЈАТ ДӘРСЛӘРИНИН КЕЈФИЈЈӘТИНИ ЈАХШЫЛАШДЫРАГ (IX—X синифләр үзрә)

Јусиф ЈУСИФОВ

Исмајылы шәһәр 1 нәмрәли орта мәктәбин
әдәбијјат мүәллими

Јени програм вә дәрсликләрә кечилмәси илә әлағәдар олараг, мәктәбдә әдәбијјат дәрсләринин кејфијјәти хејли јах-
шылашдырылмыш, јени тә'лим үсулларынын тәкмилләшди-
рилмәси вә тәтбиги өз мүсбәт тә'сирини көстәрмәкдәдир. Сон
илләрдә мәтбуат сәһифәләриндә јени дәрс, јени илә көһнә
дәрсин фәрғләри, тә'лим методларынын тәкмилләшдирилмә-
си вә тәтбиги барәдә кениш мүзакирәләр ачылмышдыр. Һа-
зырда дөврүн мүәллимләр гаршысында гојдуғу башлыча вә-
зифә, јени програмлара вә дәрсликләрә кечмәклә әлағәдар олараг,
дәрсин тәкмилләшдирилмәси, дәрсдә габагчыл метод
вә пријомларындан истифадә олунмасыны, шакирдләрин јара-
дычы тәфәккүр фәалијјәтинин инкишафы вә онларын фәал-
лашдырылмасыны тә'мин етмәкдир.

Мүәллим мөвзуну дәрсдә там мәнимсәтмәк үчүн дәрсин
һәр дәгигәсиндән сәмәрәли истифадә етмәлидир. Зәнк ичәри
вурулан кими о синфә дахил олмалы, дәрсин биринчи дәгигә-
синдән сонунчу дәгигәсинә кими иши елә гурмалыдыр ки,
бир санијә дә бош кечмәсин вә сәмәрәли истифадә олунсун.

Инди әсас мәсәлә дәрсин кејфијјәтини јүксәлтмәк, јени
програм материалларыны лазымы сәвијјәдә өјрәтмәк, савад-
лы, тәрбијәли, әмәксевәр, јүксәк естетик зөвгә малик олан
шакирдләр јетишдирмәкдән ибарәтдир. Бу вәзифә рајонуму-

зун габагчыл дил вә әдәбијјат мүәллимләри тәрәфиндән усталыгла јеринә јетирилир.

Өјрәтмәк аздыр—фәнни, мөвзуну шакирдләрә севдирмәк лазымдыр. Дәрсдә шакирдләрә ахтарышлар вә тәдгигатлар апармаг, һадисәләрин сәбәбләрини ашкара чыхармаг үзрә кирдләрин фәалијјәтини күчләндирмәк, онларын мүстәгил һәтичәләр чыхармаг вә үмумиләшдирмәләр апармаг бачарығы чирмәк габилитетләрини инкишаф етдирмәк, мүәллимин әсас вәзифәсидир. Шакирд дәрсдә јени мөвзуну мәннимсәмәлидир ки, евдә лазыми ахтарышларла, әләвә китаблар охумаг, китапсын.

Әдәбијјат сөз сәнәтидир. Мүәллим сөzlә тәрбијә етмәли, бәди сөзүн тәрбијәви тәсиринә наил олмалыдыр.

Мән, һүсәјн Чавидин јарадычылығы һаггында данышаркән онун бу мисраларына хүсуси диггәт јетирирәм:

Бәхтијарсан, әкәр чәкдијин әмәк
Чаһән сәркисинә версә бир чичәк.

Мән бу ше'рдән чыхан һәтичәни үмумиләшдирәрәк, инсан һәјатынын мәнәсы, әмәјин маһијјәти, онун хошбәхтликлә әләгәси мәсәләләрини шәрһ едирәм. Азәрбајҗан совет поэзијасында азад әмәјин тәнтәнәсинә һәср олунмуш бәди ләвһәләрдән, Сәмәд Вурғунун «Муған» поемасындан Сарван вә Манјаја һәср олунмуш парчалардан нүмунәләр кәтирирәм. Әмәк һәтичәсиндә һәмјерлиләримиз Сарван Салманов вә Аслан Османовун республикамызда кениш шәһрәт тапдыгларыны, јүксәлдикләрини сөјләјирәм. Бу мисаллар шакирдләрдә вәтәнпәрвәрлик, милли ифтихар вә онларда әмәјә мәнәббәт һисси ашылајыр.

Мән, әдәбијјат дәрсләриндә сөзүн тәрбијәви тәсиринә, нитг инкишафына, синифдәнкәнар охунун тәшкилине, јени програмларын тәләбләринә ујғун олараг шакирдләрин фәаллашдырылмасына наил олурам. Х синифдә шакирдләрин чанлы дили көзәлләшдирән васитәләрин өјрәнилмәсинә хүсуси диггәт јетирирәм. Шакирдләрә тапшырыглар верир вә һәр бир шакирдин ахтарышлар апармасына, халг арасында ишләнән, лакин һәлә јазылы әдәбијјатда олмајан аталар сөзү, зәрб-мәсәлләр, сөз, термин вә диалектләрин тупланмасына

наил олурам. Бә'зи шакирдләр кәндләримизин ады илә әләгәдар олан чохла аталар сөзү топламышлар. Бу сөзләрин һәр бири бир кәшф, бир тәдгигатын һәтичәсидир. Бу тәдбирләр шакирдләрин чанлы дили мүкәммәл өјрәнмәләринә һәвәс ојадыр. Һеч тәсадүфи дејилдир ки, бөјүк рус педагогу К. Д. Ушински дејирди: «Дилдә бүтүн халг вә онун бүтүн вәтәни чанланмыш олур. Вәтәнин симасы, онун һавасы, физики һадисәләри, иглими, чөлләри, дағ вә дүзәнләри, мешә вә чајлары, фыртына вә туфанлары халг руһунун бүтүн јарадычылыг гүввәси илә ана дилиндә фикирләрә, шәкилләрә вә сәсләрә чеврилир».

Мән дәрсдә ән јахшы ше'р вә һәср парчаларыны мүмкүн гәдәр әзбәрдән дејир вә јери кәлдикчә шакирдләрә әзбәрдәдирәм. Доғма вә зәнкин Азәрбајҗан дилинин гајда-ганунларыны дәриндән өјрәдир, әдәбијјаты онлара севдирирәм. Чалышырам ки, һәр шакирдин өз фәрди китабханасы олсун, онлар китабхана китабларындан әсил мәдәни охучу кими истифадә етсинләр, китаблардан лазыми гејдләр, ситатлар кәтүрсүнләр.

Ивановка орта мәктәбин мүәллими Марија Орлова да даима јенилик ахтаран, дәрсләрини чанлы вә јүксәк сәвијјәдә апаран мүәллимләрдәндир. О, һәмишә дәрсдә проблем ситуасија јарадыр, мөвзуларын тәдрисиндә үмумиләшдирмәләрә, тәкрара, шакирдләрин зәһни инкишафына диггәт јетирир. Јени мөвзуну изаһ едәркән шакирдләрин көһнә биликләринә әсасланараг онларын гаршысында елә проблемләр гојур ки, шакирдләр дүшүнсүн, көһнә биликләрини јада салсын, мугајисә апарсын вә арашдырсынлар... Онун рус дили дәрсләри даһа чанлы кечир. Шакирдләр нәзәри биликләрини әмәли һәјәтдә тәтбиг едир, көзәл вә савадлы јазыр, өз фикирләрини јазылы сурәтдә дүзкүн ифадә етмәји бачарырлар. О, шакирдләрә көзәл јазмаг, чанлы дили билмәк, көзәл нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәк, әдәбијјаты севмәк, көзәл естетик зөвгә малик олмаг кими вәрдишләрә јијәләнмәләринә наил олур.

Е'тираф етмәлијик ки, һәлә дә мәктәбләримиздә дил вә әдәбијјатын тәдрисиндә нөгсанлар вардыр. Бә'зи мәктәбләрдә әдәбијјат фәннинин тәдриси сәвијјәси ашағыдыр, јазы нормалары лазыми сәвијјәдә јеринә јетирилмир, шакирдләрин шифаһи вә јазылы нитгиндә чидди гүсурлар өзүнү көстәрир, дәрсләр мүәсир тәләбләр сәвијјәсиндә апарылмыр, тәдрисдә керидә галан шакирдләрлә әләвә мәнәфул олунмур. Елә

бунун нәтижәсидир ки, кечән ил УИЛККИ вә ССРИ МН тәрәфиндән В. И. Ленинни анадан олмасынын 100 иллији илә әлагәдар олараг кечирилән «Ингилаб башланмышдыр, ингилаб давам едир»—мөвзуда инша јазылар мүсабигәсинин апарылмасында бәзи мәктәпләрдә шакирдләр лазымынча иштирак етмәдиләр, иншанын јазылышында чәтинлик чәкдиләр.

Јени програмлара вә дәрсликләрә кечмәклә әлагәдар олараг, әдәбијат тәдриси саһәсиндәки илк нәтичәләр кәстәрир ки, һәлә бу саһәдә чидди гүсурлар вә чатышмамазлыглар да јох дејилдир. Белә ки, програмда кәстәрилиб, лакин дәрсликдә исәһ едилмәјән—олмајән мөвзуларын өјрәнилмәси чәтинлик төрәдир. IX синифдә мүасир совет әдәбијаты һаггында сәһбәт, X синифдә исә мүасир харичи әдәбијатын өјрәнилмәсиндә ујғунсузлуглар вардыр. X синиф дәрслији көһнәлмишдир. Дәрсликдә Азәрбајчан совет әдәбијатынын сон наилијәтләри јохдур. П. Хәлиловун 1964-чү илдә нәшр олунмуш дәрлијә әләвә китабчасы һеч јердә тапылмыр, һәм дә көһнәлмишдир. Она көрә дә X синифин дәрслији програма ујғун олараг јенидән ишләнмәлидир. X синифләр үчүн әдәбијат мүнтәхәбатынын олмамасы да әләвә чәтинлик јарадыр.

Кечән дәрс илиндән X синифләрдә Азәрбајчан дили кечилир—бунун нә мүкәммәл програмы вә нә дә дәрслији вардыр. Бу, кечән дәрс или үчүн ахырынчы ил һесаб едилдик һалбуки, 1970—71-чи дәрс или үчүн дә Азәрбајчан дили тәдриси сахланылмышдыр. Белә олдуғу һалда нә үчүн онун дәрслији вә ја дәрлијә әләвә материалы—јардымчы әдәбијаты олмасын. Бәзи мүәллимләр бу сәатлары әдәбијат дәрсләринә верир. Бу анлашылмазлыг да арадан галдырылмалыдыр. IX синифин бу илдән әдәбијат мүнтәхәбаты вардыр, бу јакшыдыр. Лакин програмда, дәрсликдә нәдәнсә Н. Нәримановун «Баһадыр вә Соһа» әсәри јох—«Надир шаһ» фачиәсинин өјрәнилмәси верилир. Иран һәјатындан олан мөвзулар М. Ф. Ахундов, һ. Чавид вә башга јазычыларын јарадычылыгы кечиләркән өјрәдилир. Јакшы оларды ки, програмда јенә дә әввәлчиләр кими «Баһадыр вә Соһа» романы өјрәниләјди—даһа кениш шәкилдә тәкрат олунајды.

Һәмин синифдә Әбдүррәһим бәј һагвердијевин јарадычылыгы кечиләркән јакшы оларды ки, «Дағылан Тифаг» јох «Бәхтисиз чаван» фачиәси өјрәниләјди. IX—X синиф дәрсликләринин програма ујғун олмамасы да ишдә бәзи чәтинликләрә сәбәб олур.

Дәрсдә техники васитә вә әләвә әдәбијатын, әјани вә саитин олмасы да јени програмларын тәләбләриндән доғур. Лакин бу вахта гәдәр В. Шекспириң «Һамлет» фачиәси, (көркәмли актјорумуз М. Мәммәдовун ифасында) вал (лент јазысы) да олмамасы әсәрин даһа әјани вә чанлы кечмәсинә мане олур.

Јакшы оларды ки, «Өлүләр» комедијасындан Искәндәрин монологу, Ч. Чаббарлынын «Од кәлини» фачиәсиндән Елханын монологу көркәмли актјорларын ифасында јазылмыш валлар бурахылајды. Бунлар шакирдләрин естетик зөвгүнү инкишаф етдирәрди.

IX—X синифләр үчүн әдәбијат нәзәријјәси дәрслијинин олмамасы, дәрсликдә бу һагда мәлуматын аз верилмәси дә чидди чәтинликләр төрәдир. Нечә илләрдир ки, белә бир китабын јазылмасы, чапда олмасы бардә мәтбуат хәбәрләри адичә бир хәбәр олараг галыр—бу китабса чап олунуб гуртармыр. «Маариф» нәшријјаты мәктәблинин лүғәти, мәктәблинин тәгвими китабларыны да дәрсликләр кими ардычыл олараг нәшр етмәлидир.

Рус дилинда олдуғу кими, мәктәблиләрин өјрәндикләри бәдиә әсәрләр вахташыры олараг мәктәблинин китабханасы серијасы илә бурахылмасы да фајдалы оларды. Мәктәб китабханаларында лазымынча белә әсәрләр јохдур. Она көрә дә инди мәктәб китабханаларынын вәзијјәти һаггында да дүшүнмәк лазымдыр. Јакшы оларды ки, нәшријјатларымыз «Азәрбајчан јазычыларынын һәјатындан атмачалар, һикмәтли сөз вә афоризмләр, әдәби виқториналар...» кими марағлы китабчалар бурахајды. Белә китаблар шакирдләрин билијини дәринләшдирәр, әдәбијата марағыны артырарды.

ИФАДӘ ЖАЗЫ

Нағы КҮНӘШЛИ

V—VIII синифләрде мүхтәлиф жазы нөвлөрindən истифа-де едилір. Бунлардан бири дә ифадә жазыдыр. Ифадә жазы— синифдә вә ја синифдәнхарич охунмуш әсәрин (хекајә, очерк, повест вә с.) вә јахуд онун бир һиссәсинин мәзмунуну јадда сахлајыб, ардычыл сурәтдә өз сөзләри илә јазмаг демәкдир.

Ифадә жазы шакирдләрин нитг мәдәнијјәтини јүксәлдир, сөз еһтијатыны зәнкинләшдирир, башгасынын фикрини дүзкүн баша дүшмәјә вә ону ардычыл ифадә етмәјә алышдырыр.

Шакирдләр һәлә ибтидаи мәктәбдә ифадә јазмаг гәјдасы илә таныш олулар. Онлар синифдә охудуглары кичик хекајәләрин мәзмунуна аид ифадә јазаркән, бунлардакы әсас һадисәләри сечмәји, мәтнин мәзмунуну әлагәли сурәтдә өз сөзләри илә јазмағы вә с. өјрәнирләр.

V—VIII синифләрдә ифадә јазылар һәм дил, һәм дә әдәби гираәт дәрсләри илә әлагәдар апарылыр. Белә јазылар башлыча олараг бу синифләрин әдәби гираәт програмы әсасында кечилән вә ја синифдәнхарич охунан бәдии әсәрләрин мәзмунуну мүхтәлиф планда јазмаға һәср едилір. Чүнки ифадә, мүәјјән бир жазы нөвү олмагла, һәм дә охунан бу вә ја дикәр әдәби әсәрин даһа дәриндән мәнимсәнилмәси ишиндә мүәллимә көмәк едир.

Бә'зи мүәллимләр ифадәјә садә бир жазы нөвү кими бахырлар. Бу доғру дејилдир. Бу, шакирдләрий јазылы нитгиндә ифадәнин мүһүм ролуну јахшы баша дүшмәмәк вә онун әһәмијјәтини дүзкүн гијмәтләндирмәмәк демәкдир. Ифадә јазаркән шакирдин гаршысында ики әсас мәгсәд дурур: 1) охунмуш мәтни мәнимсәмәк вә 2) мәнимсәнилмиш мәтни ардычыл олараг өз сөзләри илә ифадә етмәк.

Һәр бир ифадә жазыда үч чәһәти мүәјјән етмәк мүмкүндүр: а) мәзмуну; фикир вә образлары; б) фикирләрин мәнтиги сырасы; в) услуб, фикри там вә дүзкүн ифадә етмәк үчүн сөз формалары.

* * *

План тутмаг V—VIII синифләрдә шакирдләрә өјрәдилмәси зәрури олан ән фәјдалы вәрдишләрдән биридир.

План тутмаг мүәјјән әсәрин бир-биринә бағланмыш һадисәләрини тамамланмыш һиссәләрә ајырмаг демәкдир. Шакирдләр ифадә жазыја башламаздан әввәл план тутмаг ишини әсаслы сурәтдә билмәлидирләр. Буна көрә дә мүәллим охунмуш әсәрин планыны тутмаг, плана әсасән ону нағыл етмәк, һадисәләрә ајырмаг вә с. үзәриндә шакирдләри тез-тез ишләтмәлидир. План үзәриндә апарылан белә чалышмалар әдәби әсәрләрин мәзмунуну јахшы мәнимсәмәк үчүн дә шакирдләрә чох көмәк едир.

Демәли, план тутмаг шакирдләрә охудуглары китаб вә мәгаләләрин мәзмунуна јијәләнмәк вә ону даһа јахшы баша дүшмәк, ардычыл сурәтдә бир фикри ифадә етмәк үчүн ән јахшы васитәдир. Буна көрә дә нәинки V—VIII, һәмчинин јухары синифләрдә дә бу иш давам етдирилмәли вә мөһкәмләндирилмәлидир. Лакин чох тәәсүф ки, бә'зи мүәллимләр план тутмаг јолларыны шакирдләрә өјрәтмәкдә өзләринә зәһмәт вермәк истәмирләр. Бунун нәтичәсидир ки, һәтта, X синфи гуртаран шакирдләр ән садә план тутмагда, өз фикрини ардычыл ифадә етмәкдә чәтинлик чәкирләр. Кечән дәрс илиндә V—VIII синифләрдә ифадә жазылар вә IX—X синифләрдә әдәбијјатдан јазылы имтаһанлар, али мәктәбләрә гәбул имтаһанларынын нәтичәси буну бир даһа сүбут етди.

Мә'лум олдуғу кими, шакирдләр һәлә ибтидаи синифләрдә суал чүмләси (мәсәлән, Камал нә чүр ушаг иди?) вә јахуд да нәгли чүмлә шәклиндә план гәјдаларыны өјрәнирләр.

Бурада шакирдләр охудуглары хекајәләри даһа кичик вә тамамланмыш һиссәләринә ајырыр, хекајәнин әсас вә икинчи дәрәчәли һадисәләрини сечә билмәк вәрдишини әлдә едирләр. Беләликлә, V синфи гәдәр шакирдләр план һағгында мүәјјән аңлајыш алмыш олулар. Планы һәм садә, һәм дә мүрәккәб шәкилдә тутмаг олар.

Мүрәккәб планла садә план арасында әсас фәрг бундан ибарәтдир ки, садә планда әсәрин аңчаг әсас һиссәләри, баш

Һадисәләри мүүжән едилир. Мүрәккәб планда исә һәр бир һадисә кичик тәфсилатына да аҗрылыр. Буна көрә дә мүүллим шакирдләрә эввәлчә шифаһи олараг садә план тәртиб етдирдә мәли, сонра да садә планы кичик тәфсилатына аҗырмаг үзәриндә онлары чалышдырмалыдыр.

Шакирдләр мүрәккәб планда һәр әсас маддәни сыра рәкәмләрә илә вердикдән сонра, баш маддә илә әлагәдар олан кичик һадисәләри ади рәгәмләрлә, һәм дә әлифба сырасы илә язырлар.

Ибтидан мәктәбдә шакирдләрин план тутмаг һаггында мүүжән вәрдиш алмаларына бахмајараг, Х. Әлијева V синифдә дә бу иши давам етдирир. О план тутмаг үчүн аҗырдыгы дәрсин кедишини белә тәшкил едир:

1. Мүсаһибә апарыр. Бу мүсаһибәдә: а) охумаг вә планы тутулачаг әсәр әтрафында шакирдләрә тәсәввүр вә анлајыш верир; б) шакирдләр әсәри һиссәләрә бөлүр вә бунлара ујғун сәрлөвһәләр фикирләшиб тапырлар.

2. Некајә бүтөв охунур.

3. Синиф гаршысында белә бир суал гојулур: охунмуш мәтни нечә әсас һиссәјә аҗырмаг олар? Бу суала там чаваб вермәк үчүн шакирдләр һәмин мәтни китабдан бир дәфә тәкәрар охујур, һиссәләри вә бунлар арасындакы һүдуду мүүжәнләшдирирләр.

4. Һиссәләр мүүжән едилдикдән сонра шакирдләр һәр һиссәдәки әсас фикирләри аҗырыр, бунлары јенидән бир дә охујурлар. Бунлара әсасән исә сәрлөвһә фикирләшиб сыра илә дәфтәрләринә язырлар.

5. Бүтүн мәтни јадда сахлајыб мөһкәмләндирмәк үчүн шакирдләр әсәри бир дә охујурлар. Мүүллим исә шакирдләрә мувафиг һиссәнин (планын) эввәлчә сәрлөвһәләрини, сонра исә плана чаваб олан јерләри китабдан охумағы тәклиф едир. Белә оху заманы мәтн ајдын олараг һиссәләрә аҗрылмыш олур. Бу гајда илә мәтнин планлашдырылмасы тамамланыр. Планлашдырылма иши гуртардыгдан сонра мүүллим бүтөв вә јахуда онун аҗры-аҗры һиссәләрини план үзрә шакирдләрә нағыл етдирир.

Бундан әлавә, мүүллим габагчадан синфә һазыр план да верир. Бу исә план үзрә мәтни һиссәләрә аҗырмаг, һәр һиссә арасындакы һүдуду мүүжән етмәк үчүн чох әһәмијјәтлидир.

Шакирдләр план тәртиб етмәк гајдасыны өјрәндикдән сонра, онлар мүүллимин мәсләһәти илә синифдә мәтни охумагла

бүтүн иши (ев тапшырығыны вә јохлама јазы ишини) сәрбәст јеринә јетирирләр. Бә'зән дә мүүллим әксинә едир. План тутмаг ишини гуртардыгдан сонра мәтн јенидән охујур, шакирдләр планын тәртибиндә бурахдыглары нөгсанлары дүзәлдирләр.

Дејилдији кими, план—көмәкедичи характер дашымалыдыр. Бу иши мүүллим елә тәшкил етмәлидир ки, шакирдләр әмәли олараг план тәртибинин әһәмијјәтини баша дүшсүнләр.

Планын мүхтәлиф формада тәртиб олунмасыны Х. Әлијева (Учар рајонуидакы 3 нөмрәли мәктәбин мүүллими) охунан әсәр үзәриндә әјани олараг өјрәдир.

1) суал чүмләси формасында;

2) нәгли чүмлә формасында;

3) адлыг чүмлә формасында;

4) гарышыг формада (һәм суал чүмләси, һәм нәгли чүмлә, һәм дә адлыг чүмләләрлә).

Мәсәлән, V синифдә «Әдәби гираәт» китабында Н. Мөһдинин «Абшерон» романындан верилмиш һиссә үзрә («Имтаһан») Х. Әлијева шакирдләрә ашағыдакы планы тәртиб етдирмишдир:

I. Суал чүмләләрилә:

1. Таһир нә үчүн Бакыја кәлмишди?

2. Уста Рамазан Таһири нечә гаршылады?

3. Уста Рамазан Таһирә Киров һаггында нә сөһбәт етди?

II. Нәгли чүмләләрлә:

1. Таһир ишләмәк үчүн Бакыја кәлмишди.

2. Уста Рамазан Таһири бөјүк бир сәмијјәтлә гаршылады.

3. Уста Рамазан Таһирә Кировла олан достлуғу һаггында марағлы сөһбәт етди.

III. Адлыг чүмләләрлә:

1. Таһирин Бакыја кәлмәси.

2. Илк имтаһан.

3. Әзиз хатирә.

IV. Гарышыг формада:

1. Таһир нә үчүн Бакыја кәлмишди?

2. Илк имтаһан.

3. Уста Рамазан Таһирә Кировла олан достлуғу һаггында марағлы сөһбәт етди.

План тәртибни шакирдләрә өҗрәтдикдән сонра ифадә яздырмаға башламаг лазымдыр. Ифадәнин мүхтәлиф нөвләри вардыр.

Програм үзрә «Васитәли вә васитәсиз нитг» бәһси VIII синифдә дәрс илинин ахырында кечирилир, лакин шакирдләр бу бәһслә һәлә ибтидаи мәктәбдән әмәли олараг таныш олурлар. Буна көрә дә Хавәр мүәллим V—VI синифләрдә васитәсиз нитги васитәли нитг илә әәвз етмәк үзәриндә дә ифадә јазы апарыр. Белә һалларда шакирдләр васитәли нитгдән даһа асан истифадә едирләр. Бу иши о, хүсусилә VII—VIII синифләрдә дә давам етдирир.

Ифадәнин мараглы нөвләриндән бири дә шакирдләрә иштирак едән шәхсләрин биринин дили илә әсәрин мәзмунуну ифадә јазмаг тапшырығы вермәкдир. Ифадәнин бу нөвү бир гәдәр чәтин олдуғу үчүн мүәллим бу ишә VI синифдән башлајыр. Ифадә јазынын бу нөвү ишә јазы илә бирләшир. Чүнки бу јазыја башламадан әввәл бир чох јарадычылыг моментләрини: һекајәни баша дүшмәји вә бурада иштирак едән шәхсләрин психолокијасыны өҗрәнмәк тәләб олунур.

Әсәрин мәзмунуну нағыл едән, шәхси дәјишмәклә (бир гајда олараг биринчи шәхси үчүнчү шәхслә) апарылан јазы нөвүнә дә Хавәр мүәллим V синифдән башлајыр.

Бүтөв бир повестдән, һекајә вә очеркдән тамамланмыш бир һиссәни вә ја бир фәсли ифадә јаздырмаг да јахшы нәтичә верир. Бу нөв ифадә јазы иши апараркән, мүәллим шакирдләрин јазачағы һиссәни ифадәли охујур. Шакирдләр мүәллимин гираәтиндән сонра јазылмасы габагчадан тапшырылан һиссәни ајырыб јазырлар.

Бурада шакирдләр ифадә јазы үчүн башланғыч вә нәтичәни өзләри сәрбәст олараг мүәјјән едирләр. Онлар ифадәлә һарадан башламағы вә һарада гуртармағы дүзкүн анламагнағыл етмәк техникасыны мәнимсәјирләр. Буна көрә дә белә тапшырыг үзрә ифадәнин дә әһәмијјәти вардыр.

Әкәр мәтн кенишдирсә, јә'ни новелла вә јахуд повестдирсә, белә һалларда гыса (јығчам) ифадә јаздырмаг да фајдалыдыр. Бурада башлыча мәгсәд, әсәрин мәркәзи һиссәсини фабуласыны ајырмагдан ибарәтдир.

Белә бир ифадә јазмаға һазырлашаркән, ола биләр ки, шакирд әввәлчә кениш ифадә јазсын, лакин сонрадан әсәрдәки һадисә вә ифадәләри гыса бир шәклә салсын.

Х. Әлијева бу нөв јазы ишиндән VII—VIII синифләрдә даһа чох истифадә едир. Бунунла да о, шакирдләри сөзчүлүкдән узаглашдырмаға наил олур.

Бу, шакирдләри кениш бир фикри гыса, јығчам ифадә етмәјә алышдырыр, онлары јазылачаг мәтнин мәзмуну илә јахындан таныш олмаг вә шүүрлу сурәтдә ону мәнимсәмәјә мәчбур едир.

Гыса ифадә үчүн мүәллим «Ифадә мәтиләри» мәчмуәсиндән (М. Асланов) мәтн сечир вә бунун јығчам јазылмасыны шакирдләрә тапшырыр.

Шакирдләр бу заман, әсәрдәки әсас һадисәләри әһәтә едәрәк, повестин мәзмунуну көстәрилмиш һәчмдә јазырлар. Сонра исә онлар јазыларыны бир даһа охујур, артыг ифадә вә сөзләри ихтисар едирләр. Беләликлә, шакирдләр ифадәни даһа гыса вә даһа јығчам јазмаға алышырлар.

Ифадә јазы һаггында үмуми методик гејдләр

Биз јухарыда ифадә јазынын гојулушу һаггында тәләб олунан методик принципләри көстәрдик. Инди исә ифадә јазынын үмуми мәсәләләриндән данышачағыг.

Ифадә мәтнини нечә охумалы?

Ифадә јазмаг үчүн ајрылмыш мәтн ајдын, дүзкүн вә ифадәли охунмалыдыр. Бә'зи мүәллимләр ифадә мәтнини шакирдләрә охударлар. Белә һаллар исә јазынын кејфијјәтини ашағы салыр. Чүнки, бә'зән шакирдләр мәтни кифајәт гәдәр дүзкүн вә ифадәли охумағы бачармырлар.

Ифадә мәтнини нечә дәфә охумалы

Ифадә јазы үчүн ајрылмыш мәтнин охунмасы мүхтәлиф шәртләрдән: а) мәтнин характериндән; б) тапшырығын һәчминдән вә характериндән; в) шакирдләрин јаш вә тәчрүбәләриндән асылыдыр. Јазылачаг мәтн һәчмчә бөјүк, сүжет етибары илә мүрәккәбдирсә, Х. Әлијева белә һалларда ики дәфә охујур.

Әкәр, шакирдләр һекајәнин мәзмунуну, бурадакы һадисәләри, фактары јахшы мәнимсәмишләрсә, мүәллим мәтни бир дәфә охумагла кифајәтләнир.

Ифадә үчүн ше'рләр вермәк дүзкүндүрмү?

Х. Әлијева ифадә жазы үчүн нәгли характер олан ше'рләрден, хусуслә тәмсилләрден дә истифадә едир. Шакирдләрдин жазылы ифадә бачарығыны инкишаф етдирмәк үчүн бәлә мәтнләрдин дә бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Х. Әлијева ифадә үчүн мәтн сечәркән шакирдләрдин јазы хусусијјәтләрини, биллик сәвијјәләрини, бачарыг вә бәдни зәвгәләрини дә нәзәрә алыр. Бундан әлавә, мүәллим һәм ифадәјә һазырлыг ишини, һәм дә жазынын бир дәрәсдә жазылыб гуртармасыны нәзәрә алмағы да унутмур.

Ифадә јаздырманын техникасы нечә олмалыдыр?

Жазыда шакирдләрдин мүвәффәгијјәт газанмалары үчүн мүәллим ифадә јаздырмаг техникасыны јахшы билир. О, ифадә жазыны ашағыдакы план үзрә јаздырыр:

1. Жазылачаг ифадә мәтнини «Ифадә мәтнләри» мәчмуәсиндән мүәјјәнләшдирир.

2. Нөвбәти жазы дәрсиндә һәмин парчаны бир вә ја ики дәфә (бу һагда габагда көстәрилмишдир) синифдә ифадәли вә ајдын бир сурәтдә охујур; шакирдләр исә һеч бир шеј гејд етмәдән диггәтлә мүәллими динләјирләр.

3. Ифадә үчүн план тутулур (шакирдләрлә бирликдә).

4. Мәтн һәмин план әсасында жазылыр;

5. Шакирдләр ифадәни јаздыгдан сонра јохлајыр, лазыми дүзәлиш едир вә мүәллимә гајтарырлар.

Бундан әлавә, Хавәр мүәллим ифадә мәтниндә шакирдләр үчүн жазылышы чәтин олан адлары, истилаһлары, ајры-ајры сөзләри жазы тахтасында жазыр вә изаһ едир. Буну исә о, мәтн охудугдан сонра едир.

Ифадә жазынын тәсһии. Жазы ишләриндә мүһүм чәһәтләрден бири дә онун тәсһии едилмәсидир. Жазы ишинин бу сон мәрһәләси дүзкүн тәшкил едилмәзсә, мүвәффәгијјәт дә аз олар. Тәсһидән мәгсәд, шакирдләрдин мүәјјән бир мәтн ишитдикдән вә ја охудугдан сонра орадакы фикирләри ардычыл сурәтдә верә билмәк бачарығыны вә онларын савад дәрәчәсини мүәјјәнләшдирмәк, бурахылмыш нөгсанларын кәләчәк жазыларда бир даһа тәкрар олунмамасы үчүн тәдбирләр көрмәкдән ибарәтдир.

Жазынын тәсһии онун характериндән вә синифдән асылыдыр. Жазы ишини, планын дүзкүн тәртиб олунмасыны тәсһии едиркән (әкәр план шакирдләр тәрәфиндән тәртиб едилмиш-

сә) ардычыллыға, һадисәләрдин верилмәсинә, сәбәбләрини вә заман алағәләринин нечә баша дүшүлдүјүнә диггәт јетирир.

VI синиф шакирдләрдин жазыларыны тәсһии едиркән, шакирдләр тәрәфиндән мүрәккәб планын нечә тәртиб олунмасыны вә фәргләндирилмәсини, бунларын әјани, һәм дә бәдни сурәтдә нечә ифадә едилмәсини нәзәрә алыр. Нәһәјәт, VII синифдә, VI синифдә тәләб олунанларла бәрәбәр шакирдләрдин, һекајәдә иштирак едән шәхсләрдин характер әламәтләрини нечә баша дүшдүкләрини вә бунлары ардычыл вә там шәкилдә јазмаг бачарыгларыны мүәјјәнләшдирир.

Бу ишарәләр һаггында мүәллим шакирдләрә әтрафлы мәлумат верир.

Бундан әлавә Х. Әлијева жазы мәтнинин ахырында онун мүвәффәгијјәт вә нөгсан чәһәтләринә аид гејдләр дә жазыр. Мәсәлән, «Жазыда ардычыллыг јохдур», «Планын риәјәт едилмәмишдир», «Тәмиз вә сәлигәли јаз!», «Жазы заманы диггәтли ол!» вә саирә.

Ифадә жазынын гијмәтләндирилмәси

Жазы ишини тәсһии етдикдән сонра мүәллим ону гијмәтләндирир. Жазы ишинин гијмәтләндирилмәсинә исә о чох чидди јанашыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, жазы иши дүзкүн гијмәтләндирилмәдикдә, бу, шакирдләр арасында наразылыға сәбәб олур.

Бунун үчүн дә мүәллим Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин гијмәт нормаларына чидди риәјәт едир.

Мүәллим ифадә жазыны гијмәтләндирәркән, ашағыдакы чәһәтләринә диггәт јетирир:

1. Жазынын мәзмуну вә ардычыллығы;

2. Чүмләләрдин синтактик чәһәтчә гурулмасына (узлашмаја, чүмләдә сөзләрдин сырасына, мүрәккәб чүмләјә, васитәли вә васитәсиз нитгә вә саирә).

3. Имла вә дурғу ишарәси чәһәтинә.

4. Үслуб чәһәтинә (охшарлыг, нитгин ајдын олуб-олмама-сы, синонимләрден истифадә вә с.).

Ифадә жазынын синифдә тәһлийи

Мүәллим ифадә жазыны тәсһии етмәк вә гијмәтләндирмәк-лә кифәјәтләnmәмәлидир. Жазы ишләриндә мүәјјән етдији јахшы вә пис чәһәтләрди группашдырараг, синифдә тәһлий етмәлидир.

Белә тәһлиләр сәһв бурахмаг һаллары илә мүбаризә апармаг үчүн әсас шәртдир. Хавәр мүәллим мәһз белә едир. О, белә тәһлиләри хусуи саатларда, синифдәнкәнар мәшғәләләрдә вә јахуд да јазы ишинә башламадан 10—15 дәгигә габаг апарыр. Бу мәгсәдлә мүәллим мүхтәлиф кејфијәт-дә јазылмыш иши (јахшы, орта, пис) сечир, шакирдләрин диг-гәтини дағыммамаг үчүн дәфтәрләри пајламыр. О, јазыларын мүвәффәгијәт вә нөгсанлары һаггында шакирдләрә мә'лумат верир. Мүәллим јахшы јазы ишини учадан охујараг шакирд-ләрә бирликдә бунун јахшы чәһәтләрини мүәјјәнләшдирир, сонра исә башга јазынын чатышмајан чәһәтләри үзәриндә да-јаныр вә бунлары изаһ едир. Јазы ишинин бу вә ја дикәр нөг-санларыны охујаркән мүәллим, сәһв бурахмыш шакирдә бу јерләри тапмағы вә тәсһиһ етмәк гајдасыны өјрәдир. Јазысын-да ардычыллығы көзләмәјән шакирдләрә мүәллим ајрыча сөһбәт едир вә бурахылмыш сәһвләри онлара әтрафлы баша салыр. Һәмин јазыны дүзәлтдикдән сонра, көчүрмәји шакирдә тапшырыр.

Бүтүн ифадә јазыларын тәһлилини ашағыдакы план үзрә апарыр:

- а) ифадә мәтнин әсас мәзмуну мәнимсәнилмишдирми?
- б) плана риәјәт едилмишми?
- в) һансы образлы ифадәләр сахланылмыш, һансылары је-ни әләвә олушмудүр?
- г) сәрләвһә дүзкүн тапылмышмы?
- ғ) һансы дургу ишарәси вә характерик имла сәһвләри бу-рахылмышдыр?

МИКАЈЫЛ РЗАГУЛУЗАДӘНИН НАҒЫЛЛАРЫ

Заһид ХӘЛИЛОВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин мүәллими

Азәрбајчан ушаг әдәбијаты тарихиндә М. Рзагулузадә көркәмли јер тутур. Онун јаратдығы мәнзум нағылларда тәр-бијәви фикирләр үстүнлүк тәшкил едир. Буна көрә дә һәмин нағылларын педагожи бахымдан тәһлили дә әһәмијәтлидир. Микајыл Рзагулузадә шифаһи халг әдәбијаты илә, хусусилә нағылларла бағлы олан бир сәнәткардыр. Онун ајры-ајры шә'рләриндә халг нағылларынын мотивләринә, тәсвир вә ифа-дә васитәләринә раст кәлирик. Шаирин јаратдығы нағыллар әһәмијәтли вә тәрбијәви тә'сир күчүнә маликдир. «Овчу Елишлә гочаг Ајтәкин нағыллары» силсиләсиндән јазылмыш 4 нағыл шаирин јарадычылығында бир мәрһәлә тәшкил едир. «Арыларла ајылар», «Овчу Елишлә гочаг Ајтәкин на-ғыллары» силсиләсинин биринчи нағылыдыр. Бу нағылларын ајры-ајрылыгыда тәһлилинә кечмәздән әввәл онларын һама-сына хас олан үмуми бир чәһәти гејд етмәк фајдалыдыр.

Бу әсәр көстәрир ки, шаир халг нағылларынын бәдһи-естетик маһијәтини, онун тәрбијәви хусусијәтини, сәнәткар-лыг чәһәтләрини диггәтлә изләмиш вә мәнимсәмишдир. Халг нағылларына хас олан бир сыра үмуми чәһәт: һејванларын, гушларын бир-бирилә сөһбәти, мәнфи гүввәләрә нифрәт, хе-јир гүввәләрин шәр гүввәләр үзәриндә гәләбәси, оптимизм вә саир кејфијәтләр бу нағылларын әсас мәзијәтини тәшкил едир.

Бу нағыллар бир әсәрин ајры-ајры фәслини тәшкил ет-сә дә онларын һәр бирини мүстәгил бир нағыл һесаб етмәк олар. Сүжет биткинлији, тәсвир олуна һадисәләрин там бир фикри ифадә етмәси, бу нәтичәјә кәлмәјә имкан верир. Шаир

өз эсэриндә халг нағылларынын бир сыра хүсусийәтини сак
ласа да бу жанра хас олмајан, лакин нәтичә е'тибарилә јак
шы тә'сир бағышлајан бир сыра элавәләр дә етмишдир. Ма
сәлән, «Арыларла ајылар»—јаз нағылы, «Тажулаг довшан
ла ачкөз чанавар»—јај нағылы, «Боз бүлбүлүн нәғмәләри»
—пајыз нағылы, «Овчу Елиш овда»—гыш нағылы адланыр.
Һәр нағыл һәмнин фәслә ујғун тәсвирлә башланыр:

Јазда мешә нә гәшәнкдир,
Бүлбүл учур будаг-будаг.
Күлдән-күлә гонур ары
Јер дә, көј дә рәнкбәрәнкдир
Көј, гырмызы, јашыл, сары...
(«Јаз нағылы»ндан).

Күн кечмиш, ај доланмышды,
Јаз кетмишди, јај кәлмишди.
Күндүзләр чох узанмышды,
Кечәләр чох кәдәлмишди.
(«Јај нағылы»ндан).

Јај гуртарды, кәлди пајыз,
Сәһәр, ахшам һава сәрин.
Шух рәнкләри солду бүтүн
Јарпагларын, чичәкләрин.
(«Пајыз нағылы»ндан).

Гыш кәлмишди
Күндән-күнә
Сојумушду бәрк һавалар
Әсир күләк,
Гылынч кими кәсир күләк
Лопа-лопа јағырды гар.
(«Гыш нағылы»ндан).

Һәр бир фәслин өзүнәмәхсус чизкиләри нағылын кири
шиндә тәсвир олунар. Бундан сонра исә нағыл башланыр.

«Арыларла ајылар» бир нөв «Овчу Елишлә гочаг Ајтә
кин нағыллары» эсәринә кириш тә'сири бағышлајыр. Санки
мүәллиф кәләчәк нағылларда мешәнин е'чазкар гојнунда—
Һејванат аләминдә баш верән мараглы әһвалатлардан бәһ
едәчәјини әввәлчәдән вәд едир. Нағыл бирдән-бирә охучу
нун көзләмәдији бир тәсвирлә, нечә дејәрләр «конфликт»лә
башлајыр:

60

Вај... нә олду
Бирдән-бирә
Һамы сусду, кәсилди сәс?
Өтүшмәләр, мәләшмәләр.
Нә олду бәс?

Бајагдан бәри хош аһәнклә давам едән мешә һәјаты алт
үст олур. Гушлар дүнјасынын низамы дағылыр, сәһманы
позулур. «Узунгујруг бир гырговул фишәнк кими көјә гал
хыр», «дүшмән кәлир гач-һа, гач-һа» дејә сахсағанлар ағачла
рын үстү илә учур, сығырчын «сусун, сусун» дејир.

Гачан гачды, сусан сусду
Нә бир сәс вар, нә бир нәфәс...

Нәһајәт «ағачлары гыра-гыра, чичәкләри эзә-эзә... Сәр
хош кими кәзә-кәзә, топал ајы, јекәгарын јекә ајы» көрүнүр.
Ајы өзүнә јем ахтарыр. Лакин бүтүн һејванлар гачыб дағыл
мышлар. Бирдән онун гулағынын дибиндән бир ары кечир.
О, арынын архасына дүшүр. Нәһајәт ајы арыларын пәтәјини
тапыр. Арыларла ајы арасында вуруш башлајыр. Ајы өз ба
лаларыны да көмәјә чағырыр. Овчу Елишлә гочаг Ајтәк дә
арыларын көмәјинә кәлирләр. Елиш јекә ајыны вурур, бала
ларыны исә тутуб апарыр. О күндән арылар һәмишә Елишлә
Ајтәкин көрүшүнә кәлиб онлара бал кәтирирләр. Нағыл би
тир.

Мәзмунуну гысача гејд етдијимиз бу нағылда һәм сәнәт
карлыг чәһәтчә, һәм дә тәбиәти өјрәнмәк бахымындан мараг
лы јерләр чохдур.

Шаир (халг нағылларындан олдуғу кими) Овчу Елишлә
гочаг Ајтәки бизә һәгигәт тәрәфиндә дуран, сақит, һеч кәсә
дејиб долашмајанларын мәнәфејини мүдафиә едән чәсур гәһ
рәманлар кими тәғдим едир. Овчу Елиш гырговулу нишан ал
маг истәјәркән Ајтәк она мане олараг дејир:

Јазда гушу вурарлармы?
Балалара дән кәтирән
Гушу вурмаг һеч олармы?

Буна һәм овчулуг ганунлары, һәм дә һнсани дүјғулар
јол вермир. Јаз вахты һәлә балаларыны пәрвазландырыб
Учурмамыш гушлара күллә атмаг олмаз. Мүсбәт гүввәләрин
тәрәфиндә дајанан Ајтәк гардашына дејир:

61

Вур чаггалы, вур гузгуну
Онлар жува дагыдандыр.
Балалары жефир онлар,
Ачкөзлери, гулдурлары
Жазгыш һәр вахт вурмаг олар.

Шәр гүввэләрә гаршы мүбаризә, мүсбәт гүввэләрин гәлә-
бәсини сүрәтлөндирмәк демәкдир. Ајтәкин тутдуғу мөвге на-
ғылын әввәлләриндә охучуја мә'лум олур вә ону һәртәрәфли
мүсбәт бир гәһрәман кими танытдырыр.

Әсәрин әввәлиндән һисс олунур ки, ајы мәнфи сурәтдир.
Мүбаризәнин икинчи тәрәфиндә дајанан гүввәләр исә ары-
лардыр. Шаир арыларын дава севмәјән динч бир һејван ол-
дуғуну овчу Елищлә Ајтәки көмәјә чағырмаға кәлән бир ары-
нын дили илә характеризә едир:

— Ај овчулар, ај овчулар
Гулаг асын, бир сөзүм вар.
Мәнә тохунан олмаса,
Мән һеч бир кәси санчмарам.
Мәним адам инчитмәклә
јохдур арам.

Беләликлә, үз-үзә мүбаризә едән һәр ики тәрәфин харак-
тери охучуја мә'лум олур. Әсәрин гәһрәманлары олан Елиш-
лә Ајтәкин арыларын тәрәфини сахламасы онларын сурәтиниә
јени кејфијәт әләвә едир, онлары охучуја севдирир.

«Арыларла ајылар»да халг нағылларына хас олан тәс-
вир формалары вардыр. Мәсәлән халг нағылларында «бунлар
бурада вурушмагда олсунлар, сәнә кимдән дејим»... ифадә-
синә тез-тез раст кәлирик. Бурада да һәмин формадан јерн
кәлдикчә истифадә олунур:

Бунлар бурда вурушсунлар
Инди сизә кимдән дејим.
Елсәврлә Ајтәкиндән.

(сәһ. 114).

вә ја:

Ары учсун, онлар гачсын
Инди сизә хәбәр һардан
Арыларла ајылардан

(сәһ. 118) вә с.

Микајыл Рзагулузадә халг нағылларына хас олан үмуми
тәсвирчилији бә'зән чох усталыгла зәнкинләшдирир, ону үмуми-
мичиликдән чыхарыр, конкрет вәзијјәт вә аңлары тәсвир
едир. Бу чәһәт ушаг әдәбијјаты үчүн чох хејирлидир. Ушаг
бә'зән, мәсәлән, «ајы арылардан горхуб гачды» ифадәси илә

разылашмыр, о, ајынын нечә гачдығыны, ону гачмаға мәч-
бур едән сәбәби, бу кери чәкилмәнин тәрзи-һәрәкәтинин дүз-
күн тәсвирини тәләб едир. Ушаг һәр аддымбашы «нијә?»
дејә суал верир. Кәрәк әсәрдә ушаг «нијә»синә јер галмасын.
Ушаг әдәбијјатынын бу хүсусијјәтини нәзәрдә тутан Белински
вахты илә јазырды: «Бәли ушаг јазычысынын јаранмасы үчүн
чох, олдуғча чох шәртләр вардыр: нәчиб, севән, ригтәтли, са-
кит, көрпәчә, садәдил бир гәләб, јүксәк мә'луматлы бир ағыл,
шејләрә ајдын бир бахыш, јалныз чанлы тәсәввүр дејил, һәм
дә чанлы шаиранә бир хәјал, һәр шеји чанлы, рәнкин сурәтләр
һалында тәсәввүр етмәјә габил бир хәјал лазымдыр»*.

М. Рзагулузадә буну нәзәрә алараг портретләр чәкир,
һадисәләрин кедишини бир нөв әјаниләшдирир. Мәсәлән, ары-
ларла дөјүшдә мәғлуб олан ајы балаларынын кери чәкилди-
јини шаир белә тәсвир едир.

Пәнчәсини,
Тәпәсинә чырпа-чырпа
Онлар гачыр, зинкилдәјир...

Тәсәввүр едир ки, көк вә комбул ајы балалары кичик
арыларла мүбаризәдә гачмаға мәчбур олур вә үз-көзүнә ја-
пышмыш дүшмәнләрини говмаг үчүн пәнчәсини тәпәсинә
чырпыр. Бу вәзијјәт һәм дә јумористикдир вә ушаға да һәм
мәнфи гүввәләрин мәғлубијјәти, һәм дә онларын белә күлүнч
һала дүшмәси лазымдыр. Бу, артыг халг нағылларына ша-
ирин өзүнәмәхсус әләвәсидир. Әлбәттә, бу нөгтәдә бизә е'ти-
раз едәнләр дә тапылар вә дејәр ки, халг јарадычылығына
дә әләвә етмәк олармы? Бизим фикримизчә халг әдәбијјаты-
ны фетишләшдирмәк, она һеч бир шеј әләвә етмәјин, јени бир
хүсусијјәт кәтирмәјин мүмкүн олмадығыны сөјләмәк әслиндә
әдәбијјатын үмуми инкишафыны ләнкитмәк демәкдир. Һәр
бир јазычы бу зәнкин әдәбијјатын мисилсиз наилијјәтләрини
әхз етмәклә јанашы, она јени бир шеј әләвә етмәлидир. Көр-
кәмли совет јазычысы Леонид Соловјев Хоча Нәсрәддинн
һәјатындан јаздығы романынын јаранма просесини хатырла-
јараг көстәрир ки, илк күнләр ишим јахшы кетмирди. Гар-
шында чохла јазыја көчүрүлмүш фолклор нүмүнәләри, тәд-

* В. Г. Белински. «Сечилмиш мөгаләләр», Бақы, 1948, сәһ.
108.

гигатлар вар иди, вә онлар мәним әл-ајағымы бағламышды. Бу вәзијјәт икинчи һәлледици аддыма гәдәр давам етди: Бүтүн материаллары јығдым вә јешијә тулладым. Нәһајәт өзүмү азад һисс етдим... Мән фолклор мотивләрини дәјишдим. Бүтүн тәдгигатыма хам материал кими бахдым. Бәзи әдәбијјатчылар деди: «Сән нә едирсән? Сән халгын бәдин јарадычылығына әл галдырысан, сән халга дүзәлиш едирсән?» Мән өз-өзүмә фикирләшдим: «Бәс мән? Мән халгын оғлу дејиләмми? Мән халгдан ајрыјаммы? Ахы мән материалы садәчә олараг ишләтмирәм, она халг руһунда нә исә јени бир шеј әләвә едирәм*».

Фикримизчә һәр бир сәнәт абидәси тохунулмаз һесаб олунсајды әдәбијјатын бу күнкү инкишафы да мүмкүн олмазды. Ахы, халг нағылларыны дастан вә әфсанәләри јазылы әдәбијјатдакы епик әсәрләрин бабасы адландырмаг олар. Роман, повест, һекајә, поема вә с. жанрлар халгын епик әдәбијјатындан доғулмуш, сонра инкишаф едиб, мүхтәлиф жанрлар кими формалашмышлар.

Микајыл Рзагулузадәнин нағыллары халг нағыллары руһунда гәләмә алынса да бәзән онда поемаларын вә јазылы әдәбијјатын диқәр жанрларынын хүсусијјәтләрини көрүрүк. Бу хүсусијјәт «Тажулаг довшанла ачкөз чанавар нағылы»нда даһа габарыг шәкилдә нәзәрә чарпыр.

Әсәрдә бир довшан тәсвир олунур. Онын балалары аналарындан гарпыз кәтирмәсини тәләб едирләр. Ана исә бостана кетмәкдән горхур. Чүнки кечән ил елә һәмин бостанын гаровулчусунун ити онун гулағынын бирини гопармышдыр.

Она керә дә довшанын ады Тајгулаг галмышдыр. Ушагларынын јалварычы сәси Тајгулағын үрәјини көјрәлдир, о бостана кедир.

Довшан кедәндән сонра јола чыхан хырдача балалары бир гурд дири-дири удур. Хејли кечәндән сонра балаларынын јанына гајыдан Тајгулаг онлары тапмыр. Мешә һејванлары она баш вермиш әһвалаты данышырлар. Тајгулаг овчу Елишлә гочаг Ајтәки тапыр, онлары көмәјә чагырыр. Овчу Елиш чанавары елдүрүр, онун гарнындан довшанын балаларыны чыхарыр. Намы севинир, дост олурлар. Нағылын гыса мәзмуну беләдир. Бу нағыла Азәрбајчан халг нағылы «Шәнкүлүм».

* Бах: А. Г. Тсејтлинг «Труд писател», Москва, 1968 сәһ. 86.

Шәнкүлүм вә Сүпүркәкүлүм» нағылынын күчлү тәсири ачыг-ајдын һисс олунур. Әввәлә, халг нағылында олдуғу кими М. Рзагулузадәнин әсәриндә дә довшан балаларынын адлары бир-биринә чох охшајыр: Јумаг, Јумшаг, Дүмаг. Ону да гејд едәк ки, адларын бу чүр бир-биринә охшадылмасы әввәлинчи нағылда да вардыр. Биринчи нағылдакы ајы балалары Баллы, Халлы вә Јаллыдыр.

Адларын белә бәнзәдилмәси ушаглары даһа диғгәтчил олмаға мәчбур едир. Чүнки адлар бир-биринә чох охшајыр вә бу адлары дүз тәләффүз етмәк үчүн ушаг онлары ајыран һәрфләрә даһа диғгәтлә јанашмаға чалышыр. «Шәнкул, Шәнкүл вә Сүпүркәкүл» халг нағылынын бу әсәрә тәсир етдијини көстәрән икинчи дәлил будур ки, һәм халгда, һәм дә Микајыл Рзагулузадәнин әсәриндә чанавар көрпә балалары дири-дири удур, нәтичәдә дүшмән һәлак олур, балалар онун гарнындан сағ чыхырлар.

Микајыл Рзагулузадә халг нағылларындакы «Аз кетдиләр, үз кетдиләр, дәрә-тәпә дүз кетдиләр» ифадәсини бәзән ејни илә сахлајыр, бәзән исә ону ики мисраны үч дәфә тәқрар етмәклә әвзә едир. Мәсәлән,

Ары учду
онлар гачды.
Ары учду,
онлар гачды.
Ары учду
онлар гачды.

(«Јаз нағылы», сәһ. 118).

Көпәк говду,
довшан гачды.
Көпәк говду
довшан гачды
Көпәк говду
довшан гачды.

(«Јај нағылы», сәһ. 127).

Шаир ејни мисралары тәқрар етмәклә гованын вә гачанын узаг јол кетдијини ушаг үчүн бир нөв әјаниләшдирир. Балача охучуја мәлүм олур ки, мәсәлән, көпәк довшаны бир анлығы говмур, узун мүддәт онун архасына дүшүр, тутуб парчаламаг истәјир. Илк бахышда тәқрар кими көрүнән бу мисралар фикрин габарыг ифадәси үчүн васитәјә чеврилр.

Азәрбајчан халг нағылларында чәтинә дүшән гәһрәмәна һејванларын јардым етмәси характерик хүсусијјәтдир. Мә-

ликмәммәди гаранлыг дунјадан ишыгы аләмә Зүмрүд гушу чыхарыр. Көзләри кор олан Новруза дәрманы көјәрчинләр сөјләјир вә с. М. Рзагулузадә дә халг нағылларынын бу хүсүсјјәтиндән истифадә етмишдир. Онын әсәрләриндә һејванларла инсанларын бир-биринә јардымы гаршылыгыдыр. Нағылларын дөрдүндә дә овчу Елишлә гочаг Ајтәк сакит һејванлары вәһшиләрдән горујуб онларын дар күндә дајағы олулар. Бүтүн бунлар исә әсәрин гуманист идејаларыны күчләндирир, охучунун гәлбиндә һәјата, мүсбәт гүввәләрин гәләбәсинә бәјүк инам јарадыр.

М. Рзагулузадә бу нағылларда бә'зән ше'рин үмуми техники гәјдаларыны позуб, әсәринин дилини халг нағылларынын дилинә јахынлашдырыр. Мәсәлән:

Балаларым, Јумаг, Дүмаг
Јумшаг,
Кәлин, һардасыныз
Балаларым бир дилләнин..., (сәһ. 133).

Шаир «Тәјгулаг довшанла ачкөз чанавар» нағылында тәсвир етдији һејванларын өзүнәмәхсус көркәмләрини, бир нөв харичи портретләрини јарадыр. Мәсәлән:

Јекәгулаг
әјри бунуз
чилинкајаг
Бөдән јекә, кәллә јекә
Бунузлары будаг кими
«Марал», (сәһ. 134).

Боју бирчә гарыш олар
Ики гарыш гујруғу вар.
«Дәлә», (сәһ. 135).

Бу һејванлар Тәјгулагаын балаларынын јејилмәсинә үрәкдән һејфсиләнирләр. Дәлә овчу Елишә мүрачһәт етмәји довшанла мәсләһәт көрүр.

Нағылларын дөрдүндә дә ики гүввә—хејирлә шәр, даим бир-биринә гаршы мүбаризә апарыр. Шәр гүввәләр һәмишә мәғлуб олулар. Лакин тәсвир олуна һадисәләр әсәрдән-әсәрдә даһа кәскин шәкил алыр, әкәр јаз нағылында арыларла ајылар садәчә далашырларса јәј нағылында шәр гүввәләр гәлә хејрә галиб кәлир—чанавар довшанын балаларынын јејир. Пајыз нағылында исә бу хәтт даһа да инкишаф едирир. Фәһиәви јүксәклијә галхыр.

Пајыз нағылы «Боз бүлбүлүн нәғмәләри» адланыр. Боз бүлбүлү Лејин әлиндән хилас едән Елишлә Ајтәк ону евә кәтирир, гәфәсә салыр, сағалдырлар. Бүлбүл исә башына кәлән әһвалаты данышыр. О, дејир ки, узаг бир шәһәрә учмушдуг. Бу шәһәрин падшаһы бүтүн бүлбүлләри тутдурур, онлардан кабаб чәкдирир:

Бу күн бүлбүл кабабыны
Јејин, көрүн нә дады вар.
Бүлбүл әти јејилмәјиб
Мәчлисиндә һеч бир кәсин,—
(сәһ. 159).

дејир.

Боз бүлбүл исә орадан бир тәһәр чаныны гуртарыр. Әсәр бә'зән о гәдәр һүзнүдүр ки, адам санки боз бүлбүл һаггында нағыл дејил, өлүмә гәләбә чалмыш бир гәһрәман һаггында нәғмә динләјир. Бүлбүл әтиндән кабаб биширмәк—һаггында данышдығымыз һәр ики нағылда тәсвир олуна вәһшилијин ән кәскини вә амансызыдыр. Шаир бу вәһшилијин тәсвири архасында јүксәк инсани кејфијјәтләри тәсдиг едир. Инсанын гуманист тәбиәтини ачмаға чалышыр. Мүәллиф охучусунун гәлбиндә зәрифлијә, көзәллијә, нәғмәјә мәнәббәт јаратмаға чалышыр, һәјаты јалныз јемәк-ичмәк кими баша дүшән, бүлбүл әтиндән кабаб чәкәнләри ифша едир.

Нағылда јүксәк бәшәри дүјгулар, гуманист кејфијјәтләрә малик олан инсанлар да вардыр. Бу инсанларла бүлбүл әти, јејәнләр арасында өлүм-дирим мүбаризәси кедир. Лакин бу мүбаризә көзә көрүнмүр. Әсәрдә һәмин гүввәләрин мүбаризәси; синфи мәнсубијјәтләрин, әкликләрин, кејфијјәт вә маһијјәтләрин мүбаризәси кими гәзаһүр едир.

Мәсәлән, падшаһ вә онун адамлары евләриндә бүлбүл кабабы једији вахт өз касыб комасында ач јашајан гызчығаз јаралы боз бүлбүлү сағалтмаға чалышыр:

Ајыланда
Көрдүм учуг бир дахмачыг
Лап азча галыр сабаһа.
Бир кичик гыз басыб мәни
Севә-севә өз бағрына
Мән дөшүмдән јаралыјам
Гызың әли багыб гана...
Мән тәрпәндим гыз севинди
Деди: ана, диридир бах.
Мәним гушум сағ галачаг.
(сәһ. 153).

Бу мұхтәлиф синифләре мәнсуб олан инсанлар кәйфијјәт, чә дә бир-биринин әксидир. Бу әкс гүввәләрин тәсвири чәмијјәтдә кәзәкөрүнмәз мүбаризәләрин ифадәси кими мејдана чыкыр.

«Овчу Елиш овда» нағылында исә мәнфи вә мүсбәт гүввәләр таразлашыр. Әкәр әввәлки нағылларда овчу Елиш чәтин анда һамынын көмәјинә кәлирдисә, ғыш нағылында онун өзү өлүм тәһлүкәси гаршысында галыр. Ушаглардан кизли ова кедир. Күчлү туфана раст кәлир. Чанаварла дөјүшдә вә фалы ити јараланыр.

Әввәлки үч нағылда Елиши көмәјә чағыран һејванлар инди она көмәјә кәлир. Тајгулаг дөвшан Елишин јолдашларына јол кәстәрир. Мараллар онун хизәјинә гошулурлар. Бу нағыл епилог тәсири бағышлајыр, һадисәләри јекунлашырыр.

«Овчу Елишлә гочаг Ајтәкин нағыллары» кәстәрир ки, М. Рзагулузадә халг әдәбијјатындан јарадычы шәкилдә истифадә едән, онун мүнүм хүсусијјәтләрини дәриндән дујан бир сәнәткар олмагла јанашы ушагларымызын тәрбијәсинә мүсбәт тәсир кәстәрән шаир—мүәллимдир.

АХШАМ МӘКТӘБЛӘРИНДӘ ӘДӘБИЈАТДАН ШАКИРДЛӘРИН МҮСТӘГИЛ ИШИНИН ТӘШКИЛИ

Аллаһверди ЕМИНОВ

Азәрбајчан ЕТПИ-нин аспиранты

Ахшам мәктәбләринин шакирдләри истеһсалатдан ајрылмадан тәһсил алдыларындан, биликләрин мәнимсәнилмәсиндә бәзи чәтинликләрлә гаршылашырлар. Тәчрүбә вә мүшаһидәләр кәстәрир ки, истеһсалатчы кәнчләрин тәлим процесиндә мүстәгил ишини тәшкил етмәк фајдалы нәтичәләр верир. Биз һәмин мәгаләдә шакирдләрин мүстәгил ишләринин тәшкили һаггында әдәбијјат мүәллимләринин иш тәчрүбәсини үмумиләшдирмәјә вә јери кәлдикчә мүләһизәләримизи вермәјә чалышмышыг.

Биз тәчрүбәдә белә бир гәнаәтә кәлмишик ки, ахшам мәктәби шакирдләри мүстәгил ишләмәдикдә биликләри мәһдуд олур, әсәрин идејасы, бәдии образлар онларын шүүрунда мүчәррәд, бош шејә чеврилир, шифаһи чавабларында, јазы ишләриндә стандарт чүмләләр әсас јер тутур, нитгләри зәиф олур. Буна көрә мүәллим дәрә илинин әввәлиндән шакирдләрин мүстәгил ишини планлашдырмалы, мүәјјән мәсәләнин һәллини изаһ етмәк, бәзи мөвзулар үзрә конспект тутмаг, һәјат вә истеһсалат тәчрүбәләри әсасында сәрбәст ишләр јаздырмағы гаршысына мәгсәд гојмалыдыр. Тәбиндир ки, әдәбијјатдан дәрин вә мөһкәм биликләр тәлимин практик ишлә сых әлагәси шәраитиндә јарадыдыр. Әкәр физика, кимја, биолокијанын тәдрисиндә, нәзәри материал шакирдләрин мүстәгил практик ишләринин мұхтәлиф формалары илә әләгәләндирилсә дә, ләкин әдәбијјатын тәдрисиндә бу иш һәлә өзүнүн һәллини ләзымынча тапмамышыдыр. Табагчыл мәктәбләрин иш тәчрүбәсиндә өзүнү кәстәрән шакирдләрин мүстә-

гил ишинин тәшкили тәчрүбәси мәтбуатда һәлә кифәјәт гәдәр үмумиләшдирилмәмишдир.

Шакирдләрдә мүстәгил иш вәрдишләри тәрбијә етмәк, мүәјјән зейни эмәк вәрдиши јаратмаг, тәдрис материалларынын шүүрлу мәнимсәнилмәси үчүн онлара зәрури олан үсул, бачарыг вә вәрдишләр системилә силаһландырмаг демәкдир.

Бәдии әдәбијјатын өјрәнилмәси образлы сөзүн хүсусијјәтинин дәрк едилмәсинә, әдәби фактларын вә марксизм-ленинзмин әсас мүддәаларынын мәнимсәнилмәсинә, тәһлил заманы бу мүддәалары тәтбиг етмәк бачарыгына әсасланыр. Бу исә ади бачарыг вә вәрдишләрин мәнимсәнилмәси вә инкшафы олмадан мүмкүн дејилдир.

Бакыдакы 10 №-ли фәһлә-кәнчләр мәктәбинин әдәбијјат мүәллими Б. Зейналов тәдрис илинин әввәлиндә өјрәнилән програм материалы илә әлагәдар олараг шакирдләрлә һансы мүстәгил иш нөвләри кечирәчәјини габагчадан планлашдырыр. Әдәбијјат үзрә мәшғәләләрин тәгвим планында тәдрис илиндә програм материалынын мәзмуну илә мүәјјәнләшдирилән мүстәгил ишләрин форма вә мәзмунуну көстәрир.

Тәгвим планына Б. Зейналов ашағыдакы мүстәгил иш нөвләрини дахил едир:

1. Дәрсликдә мүстәгил иш.

а) верилмиш дәрси шүүрлу охумаг вәрдишләринин ашыланмасы (мәтндәки әсас фикирләри ајырмаг бачарыгы, әдәбијјат нәзәријјәси анлајышларынын мәнимсәнилмәси: образ, характер, тип, сүжет, сурәтин типиклији вә фәрдилији, үслуб вә с.).

б) кечилмиш материалы мүстәгил системләшдирмәк вә мөһкәмләндирмәк бачарыгы (мәзмуну механики һафизәнин көмәјилә јадда сахламамаг, әксинә дәрсликдәки нәзәри мүддәалары әдәби гәһрәманларын характеристикасыны, тарихи мәлүматлары мәнтиги ардычыллыгла сечмәк вә јыгмаг вә с.).

Бүтүн бунлар конспект вә план тәртиб етмәк бачарыгында, IX—XI синифләрдә исә охунулмушун тезисләринин тәртибиндә ифадә олунур.

2. Бәдии мәтиләр үзәриндә иш.

Мүәллимин гаршысында дуран мүһүм вәзифә шакирдләрә мүстәгил охумаг вә тәһлил етмәк бачарыгыны өјрәтмәкдир. Јә'ни:

а) бәдии әсәрләри охумаг, онларда поетик тәсвири, лирик рич'әтләри, сүжети, бәдии характеристика үсулларыны, дилин ифадә васитәләрини ајырмагы бачармаг;

б) әсәрин әсас сурәтләрини ајырмаг, образларын тәһлилли планыны тәртиб етмәк, сурәтләрлә әлагәдар әсәрин идеја мәзмунуну тә'јий етмәк бачарыгы;

в) јазылы инша үчүн материал сечмәк. Мәтидә бәдии чәһәтдән даһа ајдын, идејача даһа әһәмијјәтли парчалары, фикирләри ајырмагы, топланмыш материалын шәрһи үчүн суаллар һазырламаг, шифаһи чаваб вә иншада јери кәлдикдә истифадә үчүн ситатлар мүәјјәнләшдирмәк бачарыгы.

Ахшам мәктәбләриндә бә'зи шакирдләр гираәт вәрдишләринә лазымынча јијәләнмирләр. Онлар мүәллифин тәсвиринә, мүһакимәләринә, гәһрәманлара олан мүнасибәтинә диггәт јетирмир, әсәрин үслуб хүсусијјәтләри үзәриндә дүшүнмүрләр. Әсәрин идеја истигамәтини сәтһи гаврајырлар. Белә һалларда әдәбијјат мүәллиминин гаршысында чәтин бир вәзифә дурур—бәдии әдәбијјаты шакирдләрә шүүрлу охумагы өјрәтмәк. Јалныз бунун нәтичәсиндә шакирдләр мүәллимин рәһбәрлијилә програмда көстәрилән әсәрләри тәһлил едәрәк, әдәбијјат дәрсләриндә белә шүүрлу оху вәрдишләринә јијәләнирләр. Шакирдләрин диггәтини әсәрин мүһүм чәһәтләринә, бәдии мәзијјәтләринә истигамәтләндирәрәк, тәһлил заманы онун даһа әһәмијјәтли хүсусијјәтләри үзәриндә шакирдләрин диггәтини чәмләшдирмәк лазымдыр.

Шакирдләр мүәллимин тәләби илә бәдии сурәтләрдә һансы идејанын ифадә олундуғуну, нә кими дил васитәләринин көмәји илә вә һансы јолларла мүәллифин мәгсәдини ифадә етмәсини, бунун мүасирләри үчүн һансы тәрбијәви әһәмијјәти олдуғуну, нәһәјәт, әсәр мүәллифинин әдәбијјатда тутдуғу мөзгеји һаггында верилән суаллара чаваб јазмалыдырлар.

Шүбһәсиз, кечиләни мөһкәмләндирмәк, мәтн үзәриндәки иш нәтичәсиндә алынән биликләри системә салмаг үчүн шакирдләрә дәрслијин мүвафиг бөлмәләрини дүшүнмәк дә зәруридир. Әсәрин мәтни үзәриндәки иши дәринләшдирдикдән сонра мәзмун асан гавранылыр. Бу заман шакирдләр мүәллифин мүһакимәләрини мүстәгил сечилмиш мәтнләрлә тамамлаја биләрләр.

3. Инша јазылар үзәриндә иш.

Шакирдләрин мүстәгил иш нөвләриндән ән мүрәккәби иншадыр. Ахшам мәктәбләриндә тәһсил алаң шакирдләрин бә'зиләри нәзәри билијә малик олмаларына бахмајараг, өз

фикирләрини жазылы сурәтдә ифадә етмәкдә четинлик чәкирләр. Верилмиш мөвзуну вә ја алдыглары тәәссүратлары сәһнһ, образлы диллә, јығчам шәкилдә јаза билмирләр. Әлбәттә бу нөгсанлар тәһсил боју давам етмәмәли, VIII синифдән башлајараг арадан галдырылмалыдыр. Ахшам мәктәбинин IX—XI синиф шакирдләринин инша жазыларыны нәзәрдән кечирәркән, чох бахт јухарыда дејилән вәзијјәтлә гаршыланмалы олурсан.

VIII синиф шакирдләри әсасән бәдиһ мәтнләрин нағыл едилмәси илә мәшғул олур вә тез-тез бу мәтн (парчаны) һафизәләриндә јенидән чанландырырлар. Бу заман онлар өзләри чүмлә гурмаг үзәриндә аз дүшүнүр, фикирләринин ифадәсинә кифајәт гәдәр вәрдиш етмирләр. Нәтичәдә јухары синифләрдә инша јазмагда четинлик чәкирләр. Инша јазмағы өјрәнмәји бүтүн тәдрис или мүддәтиндә ардычыл олараг апармаг зәруридир. Мүәллим әдәбијјат вә дил дәрсләриндә шакирдләрә мүһакимә етмәји, нәтичәләр чыхарыб үмумиләшдирмәләр апармағы өјрәтмәлидир.

Ахшам мәктәпләринин јухары синифләриндә грамматика мәшғәләләри шакирдләрдә өз фикирләрини дәгиг вә ајдын ифадә етмәк вәрдишләринин инкишафы үчүн мүһүм васитә олараг галыр. Адәтән, VIII—IX синифләрдә тәтбиг едилән бу иш X—XI синифләрдә дә әһәмијјәтини итирмир. Јазычынын јарадычылығынын үслуб хүсусијјәтләринин өјрәнилмәси, әсәрин дили үзәриндә диггәтли мүһакимәдә, мүәллифин ифадә васитәләринин тәһлили шакирдләрдә әдәби нитг вәрдишләринин инкишафына имкан верир.

Шакирдләрин мәзмунлу инша јазмалары үчүн фикрин савадлы ифадәси бачарығындан башга мөвзу һаггында там, дүзкүн тәсәввүрүн олмасы мүһүмдүр.

VIII синиф шакирдләринин илк иншаларында образын идеја-мәзмунуну лазымынча баша дүшмәмәјә, гәһрәманларын характериндә әсас маһијјәтли чәһәти ајыра билмәмәјә, әсәри јахшы гаврамамаға, билдијини рәван диллә ифадә етмәмәјә раст кәлмәк мүмкүндүр. Одур ки, мүәллим образын ачылмасына, онларын мөвгәјинин мүәјјәнләшдирилмәсинә хүсуси диггәт јетирмәлидир. Шакирдләрин тәнгиди мүһакимәләрини истигамәтләндирмәкдә бәзән шакирдләр тәрәфиндән тәртиб едилмиш инша планыны ашағыдакы суалларла тамамламаг мөгсәдәүјүндүр.

1. Гәһрәманын һансы хүсусијјәти тарихән мәһдуд характер дашыјыр?

2. Гәһрәманын характеринин һансы хүсусијјәтләри дөврүмүздә бөјүк әһәмијјәт кәсб едир? вә с.

Беләликлә, әкәр VIII синиф шакирдләри мөвзуну дәриндән баша дүшмәк, инша планлары тәртиб етмәк, бәдиһ мәтн вә дәрсликдән материал сечмәк, дәгиг, ардычыл вә инандырычы ифадә вәрдишләринә јијәләнирләрсә, IX—XI синиф шакирдләри әввәл јијәләндикләри вәрдишләри инкишаф етдирәрәк, иншада нәинки тәкчә дәрслик вә бәдиһ мәтндән истифадә бачарығы әлдә едирләр, ејни заманда әдәби-тәнгиди мөгәләләрдән истифадә етмәјә алышырлар. Әдәби һадисәләрин, хүсусилә бәдиһ образларын мүстәгил тәһлили вәрдишләринә јијәләнирләр.

Беләликлә, ахшам мәктәпләриндә әдәбијјатдан шакирдләрин мүстәгил ишинин тәшкили тәлимдә мүһүм мәсәләләрдән биридир. Истеһсалатчы кәнчләрин әдәбијјат фәнниндән мүстәгил зәһни габилитәләрини инкишаф етдирмәк онлара тәһлил-тәркиб етмәк бачарығы верир. Мүһакимә јүрүтмәк вә нәтичәләр чыхармаг үчүн имкан јарадыр. Бу исә тәлимә шүүрлу мүһакимәдә әсас вә чох мүһүм чәһәтидир.

САТИРИК ШЕ'РЛӨРДӨ СЭНЭТКАРЛЫГ ХҮСУСИЈЈӨТ- ЛЭРИНИН ӨЈРЭДИЛМӘСИ МЕТОДИКАСИ

Әли МИРЗӘЈЕВ

КДПИ-нин мүәллими, педагожи елмләр намизәди

Бәдии әсәрләрин сәнәткарлыг хүсусијјәтләринин өјрәдилмәси, јазычынын форма илә мәзмун арасындакы вәһдәт мәсәләсиндә нечә мүвәффәг олдуғуну вә өз нәчиб идејаларыны бәдии чәһәтдән нә дәрәчәдә јүксәклијә галдыра билдијини көстәрмәк ишиндә мүһүм әһәмијјәтә маликдир. Мөвзу вә идеја бәдии чәһәтдән јүксәк сәнәткарлыгла ишләндикдә әсәри камилләшдирир. Мөвзу вә идеја илә сәнәткарлыг бир-бирини тамамламалыдыр. Мөвзу вә идеја мәзмундурса, сәнәткарлыг да формадыр. Она көрә дә мәзмун вә идејаны охучулара даһа чанлы чатдыра билмәк үчүн онун формасыны да јахшы сәнәткарлыгла бәзәмәк лазымдыр. Мәзмун олан мөвзу вә идејанын форма кими бәзәји әсәрин сәнәткарлыг хүсусијјәтләридирир, онун бәдиилијидир. Мөвзу вә идеја нә гәдәр актуал вә мүһүм олурса-олсун, бәдилик зәифдирсә, сәнәткарлыг јүксәк сәвијјәдә дејилсә, һәммин әсәри камил сәнәт әсәри сәјмаг мүмкүн дејилдир.

Кечилән бәдии әсәрләри јахшы өјрәтмәк үчүн мәзмун вә идеја тәһлили илә бәрабәр, онларын бәдии тәһлилинә дә, әсәрин сәнәткарлыг хүсусијјәтләринин өјрәдилмәсинә дә чидди фикир верилмәлидир.

Кечилән бәдии әсәрләрин сәнәткарлыг хүсусијјәтләринин јахшы өјрәтмәк үчүн сәнәткарлығын нә олдуғуну шакирдләрә әввәлчәдән баша салмаг лазымдыр. Сәнәткарлыг, һәр шејдән әввәл, јазычынын гәлбиндә олан һисс вә арзулары, ашыламаг истәдији фикирләри охучусуна бәдии чәһәтдән ифадәли, тәһсилли вә јығчам бир шәкилдә чатдырмаг мәһарәти демәк-

дир. Сәнәткарлыг һәјәт һәгигәтләрини, бөјүк бәшәри һиссләри, халг вә Вәтәнә бағлы мүтәрәгги фикирләри охучунун гәлбинә јол тапан һәрарәтли сөзләрлә ифадә етмәк демәкдир.

Бәдии әсәрләр ичәрисиндә, кәскин ифшачылыг маһијјәтинә, нөгсанлара гаршы барышмазлыг руһуна малик олан сатирик ше'рләрин өјрәдилмәси хүсуси әһәмијјәтә маликдир. Бурада башга әсәрләрә һисбәтән спесифик сатирик хүсусијјәтләри јахшы өјрәтмәклә кечилән әсәрләрин идејасынын јахшы ачылмасы да тәмин едилди.

IX синифдә тәдрис едилән сатирик ше'рләрин сәнәткарлыг хүсусијјәтләрини нәзәрдән кечирдикдә онларын ашағыдакы гәјдада өјрәдилмәси мәсләһәт көрүлүр:

1. Сатирик ше'рләрин дилинин өјрәнилмәси.
2. Сатирик ше'рләрдә мүстәгим тәсвир үсулу.
3. Типләрин өз дилиндә данышдырылмасы.
4. Фикирләрин әкс мәһнадә ишләдилмәси.
5. Сатирик типләрин портрети.
6. Сөзләрин вә фикирләрин сатирик дона кејдирилмәси.

Халг мәнәфејини мүдафиә едән, әсәрләринин мөвзусуну халг һәјәтындән алан вә өзүнү һәмишә халгла бир сырада һисс едән јазычылар һәмишә, халг данышыг дили вә ифадәләриндән кениш сурәтдә истифадә етмиш вә халғын баша дүшдүјү ајдын, садә дилдә јазыб-јаратмышлар.

IX синифдә тәдрис едилән Закир, С. Әзим вә Сабир кими шаирләрин сатирик ше'рләриндә халг мәнәфејинин ифадәси илә бәрабәр, халг дилинин, халг ифадәләринин үстүнлүјү һәммин ше'рләрин идеја дәјәрини вә бәдии гијмәтини хејли артырмышдыр.

Сатирик ше'рләрин дилини өјрәдәркән илк нөвбәдә чәтин сөз вә ифадәләрин ајдынлашдырылмасына фикир верилмәлидир. Үмумијјәтлә, орта мәктәбдә кечилән сатирик ше'рләрдә раст кәлинән чәтин сөз вә ифадәләри ашағыдакы 3 група бөлмәк олар:

1. Мәнимсәнилмәси чәтин олан вә изаһы хүсуси вахт тәләб едән чәтин сөз вә ифадәләр.
2. Изаһы о гәдәр дә чәтин олмајан, лакин ајдынлашдырылмасы зәрури олан чәтин сөз вә ифадәләр.
3. Әсәрин мәзмунуну баша дүшмәк үчүн ән зәрури олан чәтин сөз вә ифадәләр.

Чәтин сөз вә ифадәләрин изаһ олунмасы охунун асан вә јахшы баша дүшүлмәсинә көмәк етмәкдән әлавә, шаирин дн-

да тэгдм едир, онун хэртэрэфли тэнгидэ лајиг олдуғуну көстөрир. Санки шаир демэк истэјир ки, бахын бу тип—гэл-бэн дэ, көрүнүшчэ дэ рэзилдир, мэнфидир вэ эсил сатира объектдир.

Мэктэб програмында тэдрис едилэн сатирик ше'рлэрдэ харичи портрет инсбэтэн аздыр. Эсас портрет эһвали-руһиј-ја, эгндэ, психоложи сэчијјэ тэсвириндэн ибарэт олан дахили портретдир.

Сатирик ше'рлэрдэ портрет тэсвири васитэсилэ шаирин сатира гэрэманына мэнфи мүнасибэт бэслэдијинэ һэм мүстэгим тэсвир үсулунда, һэм дэ типлэрин данышдырылмасы үсулунда раст кэлирик. Мүстэгим тэсвир үсулу илэ јазылан сатираларда шаир портрет тэсвири арасында мүэјјэн шти-рихлэ мэнфи типэ вэ портретэ өз мүнасибэтини билдирир. Буну Закир, С. Эзим вэ Сабир кими сатириклэрин һэр үчүндэ көрүрүк. С. Эзимин сатиралары ичэрисиндэ бу чэһэтдэн эң характерик олан «Руһанилик тэһсили»дир. Бу эсэр сон заманларда тэдрисинэ ајрыча саат верилмэдэн ичмал м'луматында тэһлил олунур вэ синифдэнхарич оху кими мэслэһэт көрүлүр. Һэр һалда шакирдлэрин эсэрлэ танышлығыны нэ-зэрэ алараг, портрет мэсэлэсиндэн данышаркэн һэмин сати-радан мисал сечмэк чох фајдалы оларды. Бунун үчүн мүч-тэһидин мэсчидэ кетмэздэн эввэл өзүнэ вердији бэзэјин вэ онун үмуми көрүнүшүнүн тэсвириндэн ибарэт олан һиссэ ха-рактерикдир.

Мүстэгим тэсвир үсулу илэ јазылмыш сатираларда ве-рилмиш портретэ мүэллифин ачыг мүнасибэти Сабирин са-тираларында даһа ајдын көрүнүр. Мүэллим бу мэсэлэдэн бэһс едэркэн онун «Чығырма, јат...», «Гурбан бајрамы» вэ с. ше'рлэриндэ һэмин мүнасибэти нечэ вердијини мисалларла көстөрмэклэ фикрин баша дүшүлмэсини тэ'мин едэ билэр. Изаһат заманы мүэллим көстөрмэлидир ки, шаир ваизин ши-рин кэламлары архасында, өз дөврү үчүн көзэл кејимлэринд-эн олан эба вэ гэбанын алтында зэһирмар тулуғунун киз-лэндијини тэсвир етмэклэ мэчази јолла онлара өз мэнфи мүнасибэтини ачыг билдирмишлэр.

Мүстэгим тэсвирлэ јарадылан портретлэрдэн элава, бир сурэтин башга бир сурэтин портретини тэсвир етмэси үсулу да вардыр. Сабирин «Гојма, кэлди», «Ај нэнэ, бир гырмызы саггал киши» вэ с. сатираларында бу чэһэтэ раст кэлирик. Бу сатираларда мүсбэт сурэт мэнфи типи харичи чэһэтдэ характеризэ едир.

Сатирик тип даһа јакшы ифша етмэк үчүн бу сатира-ларда верилмиш портрет үзрэ чэкилмиш шэкиллэри синифдэ нумајиш етдирмэк бөјүк эһэмијјэтэ маликдир. Бунун үчүн Сабирин «Һопһопнамэ»си мүэллимин элиндэ чох дэјэрли ва-шэкиллэрдэн вэ Сабирин анадан олмасынын 100 иллији илэ элагэдар олараг чэкилмиш иллүстрасијалардан мүэллим портрет тэсвири илэ сатирик сөзлэрин бирлэшмэсинин бөјүк күчүнү изаһ етмэк үчүн кениш истифадэ едэ билэр.

Сатирик ше'рлэрин сэнэткарлыг хүсусијјэтлэрини ајдын-лашдыраркэн, јухарыда гејд етдиклэримизлэ бэрабэр, сөз-өјрэдилмэсинэ дэ хүсуси фикир верилмэлидир. Ше'рин тех-никасындан м'лум олдуғу кими, ше'рдэ һэр бир сөзүн, һэтта һэр бир сэсин емоционаллыг вэ сэнэткарлыг чэһэтдэн јерли-дыр. Сатирик ше'рлэрдэ исэ бу хүсусијјэт эһэмијјэти вар-јэт кэсб едир. Сөзлэри мэһарэтлэ сечэ билмэдэн вэ онлары сатирик дона кејдирмэји бачармадан сатиранын идеја вэ бэ-дди гүввэсини артырмаг олмаз.

Белэ васитэлэрдэн истифадэ етмэк сатиранын идејасыны дэринлэшдирир вэ поетик гүввэсини артырыр. Мэсэлэн, Са-бирин «Экинчи» ше'риндэ «палаз» вэ «јорған» сөзлэринин ишлэнмэ мэгсэдино бахаг:

Вердин кечэн ил борчуна јорғаныны, нејлим?
Ол инди палаз сатмаға амадэ, экинчи?

Бурада изаһ едилмэлидир ки, мүлкэдар экинчинин үстү-нүн јорғаныны алмагла кифајэтлэнмэјиб, алтынын палазыны да сатмаға мэчбур едир. Һэмин мэйшэт сөзлэринин ишлэдил-мэси кэндлинин ачыначаглы вэзијјэтини көстөрмэклэ бэра-бэр, кэндлијэ зүлм едэн мүлкэдара гаршы нифрэт һиссинин ојадылмасында да бөјүк рол ојнајыр.

Сатирик ше'рлэрдэ мэйшэт сөзлэринин ишлэдилмэсинин тэһлили заманы бир-биринэ зидд мэйшэтин, һэјат тэрзинин мүгајисэсинэ дэ диггэт јетирилмэлидир. Белэ мүгајисэ сати-риклэрин синфи мэнсубијјэтини, сатира һэдэфинэ мүнасибэ-тини ајдынлашдырмаға көмэк едир. Сабирин «Фэһлэ» вэ «Экинчи» сатиралары тамамилэ белэ зиддијјэтлэр үзэриндэ гурулмушдур. Мэсэлэн, «Экинчи» ше'риндэ «Лакин мэним

инсанлыг олуб вез'и-мәдары» мисрасы илә башлајан бәндин; «Фәһлә» ше'риндә исә «Дөвләтлијик, әлбәттә, шәрафәт дә бизимдир» вә «Фәгр илә гина әһлинә ким верди мусават» бәндләринин мугајисәси буну сүбут едир.

Мүәллим чанлы мисаллар әсасында ајдынлашдырыр ки, бу гаршылашдырма садәчә сөзләрлә дејил, һәр ики мәншәт-дән сечилмиш типик вәзијјәт тәсвирләри илә верилир. Бунун үчүн мүәјјән системлә әввәлчә кәндлинин вәзијјәтинин, сонра да мүлкәдарын вәзијјәтинин тәсвирини вермәли вә мугајисә әсасында әсәрин бәдин хүсусијјәтләрини вә идеја истигамәтини шакирдләрә мәнимсәтмәјә чалышмалыдыр.

Ә. ҺАГВЕРДИЈЕВИН ДИН, МӨВҺУМАТ ВӘ ЧӘҺАЛӘТӘ ГАРШЫ МҮБАРИЗӘСИ

Ә. БЕЪБУДОВ

Азәрбајчан әдәбијјатынын көркәмли нүмајәндәләриндән бири олан Ә. Һагвердијевин јарадычылығында дини мөвһумат вә чәһаләт әлејһинә мүбаризә мәсәләләри мүһүм јер турсур. О, белә һесаб едирди ки, Азәрбајчан халгынын кери галмасынын башлыча сәбәбләриндән бири онларын мәнәви һәјәтында дин, мөвһумат вә чәһаләтин дәрин көк салмасыдыр. Буна көрә дә халгы дин, мөвһумат јухусундан ајылтмаг үчүн онун маһијјәтини халга изаһ етмәк, «мөвһуматын авам түрк (Азәрбајчан — Ә. Б.) халгынын башында нә дәрәчәдә мөһкәм бир мөвге тутмасыны көстәрмәк» зәрури иди. (Сечилмиш әсәрләри, 2-чи чилд, 1957, сәһ. 30).

Әлбәттә, мөвһумат вә чәһаләтлә мүбаризә ислам дининә гаршы мүбаризә илә әлағәдар олан мәсәләдир. Чүнки ислам зейнијјәтинин әсасыны тәшкил едән кор е'тигад шүүрча кери галмыш чамааты тамамилә өз тә'сири алтына алмыш вә һәјәт-да олмајан гејри-чисмани варлыглардан асылы вәзијјәтә салмышды.

Мөвһумат вә хурафатын әсасыны фөвгәлтәбин гүввәләр тәшкил етдијиндән онларын тә'сири илә бағлы олан мө'чүзәләрин, дуаларын, чадуларын, очагларын вә пирләрин ифша едилмәсинә мөвһумат вә чәһаләтә гаршы мүбаризә кими бахмаг лазымдыр.

Ислам дини инсанлары мө'чүзәләрә инанмаға тә'кид етмәклә онлара аллаһа вә башга дини еһкамлара е'тигад јаратмаға чалышыр. Чүнки дин, мө'чүзәләри биләваситә аллаһын гүдрәти илә әлағәләнدير.

Аллаһын шејтана гәзәби тутмасы, Адәмлә һәвванын шејтанла мүбаризәси гур'анда дејилдији кими, Муса әсасыны шурмагла гајадан су чыхмасы (Сурә 2, ајә 57), Ибраһимин шаһидлији илә өлмүш дөрд гушун дирилмәси (Сурә 2, ајә 262), Мөһәммәдин ме'рачы, IV Хәлифә Әлинин «мө'чүзәләри» вә с. һаггында да ејни шејләри демәк олар.

Синифли чәмијјәтдә истисмарчылар һәр чүр мө'чүзәләрдән өз мәгсадләри үчүн истифадә етмәјә чалышыр. Ислам дини бир гајда олараг әфсанәләри, ујдурмалары вә бу кими рәвајәтләри һәнгәт кими гәләмә вериб она дини дон кејиндирмәк истәјир. Белә ки, шејтаны Адәм өвладынын дүшмәни кими тәсвир едән ислам дини буна ујгун олан сахта мө'чүзәләрин дә јаранмасына сәбәб олмушдур.

Ә. һагвердијев 1907-чи илдә «Чәһәннәм мәктублары» адлы фелјетонунда јазыр ки, дини мө'чүзәләрдә дејилдији кими, куја Адәмлә һәвва беһиштдән говуландан сонра шејтан өз оғлу Ханнасы кәтириб бунлара нөкәр верди. Онлар Ханнасы өлдүрмәк үчүн әввәлчә дәрјаја гәрг етдиләр, лакин о, гајдыб кәлди. Сонра да одда јандырыб күлүнү көјә совурдулар, јенә дә дирилди. Ахырда бир газан су гајнадыб Ханнасы атдылар гајнар сујун ичинә. Ханна суда бишди. Сонра Адәм вә һәвва бишмиш Ханнасы чыхарыб једиләр. О вахтдан шејтан Адәм өвладынын гәлбиндә галыб ону һәр бир ислик тәрәфә чәкир» (Сечилмиш әсәрләри, 2-чи чилд, 1957, сәһ. 99—100).

Бөјүк јазычы баша дүшүрдү ки, бу чүр мө'чүзәләр зүлм вә әдаләтсизлијә һагг газандырмаг үчүн ујдурулмушдур. Куја залымларын гәлбиндә олан шејтан онлары зүлм вә истисмара тәһрик едир. Дикәр тәрәфдән гәлбләрдәки шејтан зәһмәткешләри өз «күнаһсыз» ағаларына таршы мүбаризәјә чыгырыр. Демәк, бу «мө'чүзә»ни ујдуранларын мәгсәди залымларла мәзлумларын әлбир олмасына, онлары «өз нәсли дүшмәнләри олан» јалныз шејтандан гисас алмаға чалышмаг иди.

Ә. һагвердијев буну рәдд едиб көстәрирди ки, бу мө'чүзәјә инанмаг иванмаг иванларын һәјатда һәр чүр зүлмә дөзүб мүти олмаға мәчбур едир. Халгы елм, мәдәнијјәт вә тәрәггидән керидә гојуб һәр шејни мө'чүзәләрлә дүзәләчәјинә онларда киям јарадыр. Руһаниләр исә дини мө'чүзәләрә шәкк кәтирәнләри кәфир, мә'ун адландырыб онлара лә'нәт охујурдулар. һагвердијев белә мө'чүзәләрин әсил маһијјәтини баша

дүшүб ону ифша едәнләрә јазырды: «Аллаһ белә мә'унларын сајыны күндән-күнә артырсын, бәлкә мүсәлман тајфасы бәһрмәнд олуб габаға кедә» («Молла Нәсрәддин» журналы, 1907, № 30).

Истисмарчыларын мәнәфејинә хидмәт едән дини мө'чүзәләрин мүәллифләри сүбут етмәјә чалышырлар ки, аллаһ өзү дә инсанларын гисасыны шејтандан алмаға чалышыр. Ә. һагвердијев бу барәдә «Насихүттәварих» китабында јазылмыш бир мө'чүзәјә ришхәнд едәрәк көстәрир ки, куја аллаһын бујругуна әсасән һәзрәт Чәбрајыл мүбарәк ганады илә вуруб шејтанын бир көзүнү төкдү. Одур ки, шејтана лә'нәт охујанда дејирләр лә'нәт сәнә кор шејтан» (Сечилмиш әсәрләри, 2-чи чилд, Бақы, 1957, сәһ. 78).

Бу мө'чүзәнин әсассызлығыны һәтта онун өз мәзмуну әсасында чыхарылан мәнтиги нәтичәләрин көмәји илә сүбут етмәк олар. Дин сүбут етмәјә чалышыр ки, аллаһ һәр шејни јарадычысыдыр. Белә олдуғу һалда бәс нә үчүн аллаһын јаратдығы шејтан она табе олмагдан бојун гачырыр? Онун ирадәси әлејһинә «фәалијјәт» көстәрир. Демәли, аллаһа, онун ирадәсинә мүнчәр едилән мө'чүзәләр ағласығмаз олуб, әглә, елмә вә тәчрүбәјә әсасланмајыр. Онлар мө'чүзәсиз мө'чүзә олараг галыр.

Маарифчилик мөвгејиндән чыхыш едән Ә. һагвердијев белә һесаб едирди ки, халгы истисмарчылара табе олмаға мәчбур едән һәр чүр дини әфсанәләр, рәвајәтләр, мө'чүзәләр елмин, мәдәнијјәтин инкишафы вә халгын савадланмасы илә өз тә'сирини итириб арадан галхачаг. Чүнки дини мө'чүзәләрин сахта маһијјәти елми фактларла ифша едилдикдә ашкар олуначаг ки, «бунлар һамысы фәгир-фүгәраны товлајыб чибини кәсмәк үчүндүр» (Јенә орада, I чилд, Бақы, 1956, сәһ. 535).

Белә «мө'чүзәләр» һеч бир сүбута истинад етмирди. В. И. Ленин бу мүнәсибәтлә јазырды: «Пејғәмбәр мө'чүзәси бош бир нағылдыр. Лакин елмә әсасән кәләчәји пејғәмбәрчәсинә көрмәк бир фактдыр» (Әсәрләри, 27-чи чилд, сәһ. 512).

Ислам дининдә Мөһәммәдин шәхсијјәтинә пәрәстишлә әлағәдар олараг ујдурулмуш бир чох башга әфсанәләр кими Мөһәммәдин ме'рачы да Мусанын Синај дағында аллаһла көрүшмәси һаггындакы јәһуди әфсанәсиндән зыныб ислам-

лашдырылмышдыр. Мүчтәһид Аға Бағыр Мәчлисн вә'зләри-нин бириндә көстәрирди ки, һәтта Мәһәммәд өз әмисн оғлу Әли ибн Абуталыбла бирликдә ме'рачда олмуш вә аллаһ он-лара гонаглыг вермишдир.

Ә. һагвердијев һәмнин мө'чүзәни ифша етмәк мәгсәди илә Бағыр Мәчлиснин китабындан бир парчаны алыб истәһзә илә јазырды: «Вахта ки, пејғәмбәр Әлејһиссаләм ме'рача кет-ди, једдинчи көјә чатанда сәс кәлди: «Ја рәсулаллаһ, бурдан јухары чыха билмәзсән, бурада дајаначагсан». Бу сәс пеј-ғәмбәрин гулағына ашна кәлди. Әлинин сәсинә охшады... Бир аз вахтдан сонра бир әдәд јагут мәчмәидә пејғәмбәрә аллаһ тәрәфиндән ширбринч (сүдлү сыјыг) кәлди. Пејғәмбәр әрз еләди ки, пәрвәрдикарә мән бу ширбринчи тәк јејә билмәјә-чәјәм. Бу һалда бир әл кәлиб онунла ширбринчи көтүрүб је-мәјә мәшғул олду. Дүјүнүн бир дәнәси һаман әлин үстүнә ја-пышды. Пејғәмбәр ме'рачдан гајыдыб Әлини һүзуруна ча-ғырды. Бахыб нә көрдү? Ширбринчин дүјүсү Әлинин әли үс-түндә иди» (Сечилмиш әсәрләри, 2-чи чилд, 1957, сәһ. 98).

Ә. һагвердијев бу «мө'чүзәнин» мүәллифинә күлүр вә изаһ едирди ки, буна јалныз руһаниләрин дини тәблиғатына ујан мө'минләр кортәбин шәкилдә е'тигад етсәләр дә дүнја-нын объектив ганунларыны дәрк едән вә һадисәләрин маһиј-јәтиндән баш чыхаран бизим кими «кафирләр» инана билмәз-ләр. Чәнаб Аға Бағыр Мәчлисн әкәр бачарырсанса «инди кәл, бу әһвалаты бу кафирләрә аңлат! Јүз десән инанмајачаг-лар» (Јенә орада).

Шәрг өлкәләриндә, хүсусилә шиәмәзһәб мүсәлманлар арасында, дөрдүнчү Хәлифә Әли адына ујдурулмуш чохла мө'чүзәләр вардыр. Һәтта Әлинин мө'чүзәләри шиәмәзһәб мө'минләрин зейһинә елә һәкк олмушдур ки, онлар Әлини ал-лаһ адландырырдылар. Мүсәлманларын Әлиаллаһы тәригә-ти буна чанлы мисал ола биләр. Мә'лумдур ки, Әлинин «мө'-чүзәләри» шиәлијин бир голу олан Әлиаллаһлыг тәригәтинн әсәсландырмаға һәср едилмишдир. Бу тәригәтин ардычылла-ры Әлини аллаһын тәчәссүмү һесаб едиб дејирдиләр ки, Иса, Муса, Мәһәммәд вә башга пејғәмбәрләр өз кәшфләрини Әли-нин васитәсилә әлдә етмишдир (бах: Ј. А. Белјајев. «Мүсәл-ман тәригәтләри», Бақы, 1958, с. 88).

Әли һаггында һәмлеји-һејдәри китабында јазылмыш «мө'чүзәләрин» бириндә дејилир ки, куја бир вахт Мәдинә әтрафында бөјүк бир әждаһа пејда олду. Оун јетмиш мин әрәш узунлуғу, једди мин әрәш ени вә једди мин әрәш галын-лығы вар иди. Кими көрсә иди о дәгигә удурду, һәтта онун мугабилинә көндәрилән гошунун һамысыны јараглы-јасаглы камына чәкмишди. «Бир күн бу әждаһа дахил олду Мәдинә-нин күчәсинин биринә вә күчә илә сүрүнүб кирди Әбу-Талы-бын евинә. Әбу-Талыбын адамлары гачыб күчәјә гысылды-лар. Әли о вахт бир јашында иди вә бешикдә јатмышды. Бир дә бахдылар ушаг голларыны бәләкдән чыхармаг истә-јир. Бир аз чалышыб әлләрини бәләкдән азад еләјиб бир әли илә әждаһанын үст додағындан вә бир әли илә алт додағындан тутуб дартыб әждаһаны ики парча еләди» (Сечилмиш әсәрлә-ри, 2-чи чилд, Бақы, сәһ. 99).

Ә. һагвердијев дини мө'чүзәләрин, о чүмләдән Әли һаг-гындакы мө'чүзәләрин ријакар мәгсәдини изаһ етмәклә хал-гы мө'чүзәбазларла мүбаризәјә чағырырды. Чүнки һеч бир сағлам дүшүнчәли инсан идракы бир јашлы ушағын вәйши әждаһаны парчаламасы һаггында ағласығмаз ујдурманы гә-бул едә билмәз. О, бу мө'чүзәнин мүәллифинә ришхәндлә де-јирди ки, халга һәвәслә инандырмаға чалышдығыныз башга дини мө'чүзәләр кими «кет буну да кафирләрә сөјлә, инад-лыгларындан буна да инанмајачаглар» (Јенә орада).

Ә. һагвердијев дини әфсанәләрдә шәрһ едилмиш һәр чүр ујдурмалары рәдд едәрәк өз китабларында ону рәсми-ләшдириб һәгигәт кими тәгдим едәнләри өз сатира вә истәһ-залары илә чамаат гаршысында рүсвај едирди. О. материа-лист-атеист мөвгедән чыхыш едәрәк јазырды: «Мәдинә әтра-фында пејда олан әждаһа вә Адәмлә һәвванын Ханнасы је-дикләри хүсусда јазыланы охујаркән дејәчәкләр: «Бу мүсән-ниф тәрәфиндән бөһтандыр. Сизи инандырырам ки, бу бөһ-тан исә дә мүчтәһидләрин китабларында јазылыбдыр» (Јенә орада, сәһ. 30.).

Мөвһумат әлејһинә апарылан мүбаризәјә динә, аллаһа гаршы апарылан мүбаризәнин тәркиб һиссәси кими бахмаг лазымдыр. Чүнки мөвһуматлар динә вә аллаһа инамдан до-ғур. Дин исә фөвгәлтәбин гүввәләрә, мө'чүзәләрә, дуалара, чадулара е'тигад јарадыр вә һәр чүр рәнкарәнк мөвһуматын

јашајыб јајылмасына көмөк едир. Динин вә мөвһуми е'тигадларын ғноселожик көкләри бирдир вә онларын һәр икиси керчәклијә дејил, фантазијалара вә сахта тәсәввүрләрә әсаслаһыр: «Ҷадукәрлијә инам (сеһирбазлыг, тилсимчилик, чаду) һәр бир динин ән характерик тәркиб һиссәләриндән бирини тәшкил едир» (Елми атеизмин әсаслары, Бақы, 1963, сәһ. 117.)

Дуалар вә чадулар авамлыг вә чәһаләтин күчлү олдуғу дөврләрдә диндарларын ичтимаи мә'нәви һәјатында мүнһум тә'сир көстәрирләр. Халгын һәјатда тәсадүф етдији мадди вә мә'нәви чәтинликләр, онларда кортәбии гүввәләрә е'тигад ја-ранмасына көмөк едир. Ҷамаат фәлакәтдән гуртармаг јолу-ну арзулар, хәјаллар вә чәмијјәтдән харич гүввәләрин көмә-јиндә ахтарырлар.

Ҷадукәрләр исә халга изаһ едирләр ки, куја чин, шејтан, гулҶабаны вә һәр чүр фөвгәлтәбии гүввәләр анчаг аллаһа та-бе олуб онун әмрини јеринә јетирир, она хидмәт едирләр. Гур-анда аллаһ адындан дејилир: «Мән чинләри вә адамлары она көрә јаратдым ки, онлар мәнә итаәт етсинләр» (Сурә 51, ајә 56). Сеһирбазлар вә дуа јазанлар исә халгын авамлы-ғындан истифадә едиб өзләрини фөвгәлтәбии гүввәләрә вә онларын васитәси илә дә аллаһла әлагә сахлајан хусуси «ис-те'дадлар» кими тәгдим едирләр.

Ә. һагвердијев өзүнүн «Чәһәннәм мәктублары»нда јазыр ки, авам мүсәлманлар һәјатда тәсадүф етдикләри һәр чүр зүлмә, әдаләтсизлијә вә фәлакәтә гаршы мүбаризә үчүн дуа јаздырыр, һәтта чадунун көмәји илә өз дүшмәнләриндән ин-тигам алмаг истәјирдиләр. Дикәр тәрәфдән јазыг чәмаат ча-дунун вә дуанын «гүдрәти» илә һәр чүр хәстәликдән вә бәд-бәхтликдән гуртармаға инанырдылар. Өз дәрәләринә «әлач» тапмагдан өтрү молланын гапысы ағзында нөвбә көзләјән мә'мин мүсәлманлары ифша етмәк үчүн әдиб кинајә илә ја-зырды: «Кимисинин әри гачыб ону гуртармаг истәјир, кимиси филиан оғлана өзүнү севдирмәк үчүн чаду јаздырыр. Үрәккәч-мәси оланлар, баш ағрысына мүбтәла оланлар, бир пара хәс-тәликләрә тутуланлар һамысы Молланын дуасы илә мәрәм-ларына чатмаг истәјирләр» (Сечилмиш әсәрләри, 2-чи чилд, Бақы, 1957, сәһ. 59.).

Мүәллифин һәмни фелҶетонда Хортдан адлы бир шәхсин дуаларын вә чадуларын көмәји илә чәһәннәми сәјаһәт едиб орадан «хәбәр кәтирмәси» һаггында јаздығы бүтүн мә'чүзә-ви әһвалатлара, дуалар вә чадулар әлејһинә чеврилмиш тән-

гид сәнәди кими бахмаг лазымдыр. О, дуаны вә чадуну әллә-риндә истисмар әләтинә чевирмиш түфәјлиләри, руһаниләри, вә онларын истинад етдији дини мәнбәләри кәскин сатира атәшинә тутурду.

Ә. һагвердијев јазырды ки, Хортдан Тифлиسدә ешидир ки, Гарабағда Мирзә Гошунәли Тәбризи адлы мәшһур чаду-кәр, дуајазан вә иксир гајыран мөһтәрәм бир шәхс јашајыр. О Тифлиسدән Шушаја Мирзәнин јанына кәлиб она изаһ едир ки, мән өлмәмиш чәһәннәмә кедиб орадан бир хәбәр кәтир-мәк истәјирәм вә дәрдимә әлач үчүн сәнә пәнаһ кәтирмишәм. Мирзә Гошунәли өз китаблары илә мүталиә едәндән сонра бујурур ки, адам өләндән сонра о дүнјаја кедә биләр. Она көрә дә һеч бир шәхс дири икән чәһәннәмә кедә билмәз. Ан-чаг «Тәнбиһилгафилин» китабынын отуз једдинчи сәһифәсин-дә јазылыр ки, «Фәгәт бир нәфәр адам филиан илдә (бу сәнә-ни көстәрир) филиан ајын филиан күнүндә (һаман күнү көстә-рир) ады «Т» һәрфи илә башланан бир шәһәрдән ады «Ш» һәрфи илә башланан бир шәһәрә, ады «Г» илә башланан мү-гәддәс бир шәхсин јанына кәлиб ондан чәһәннәми кедиб сә-јаһәт етмәк үчүн әлач истәјәчәкдир. Мәгсәдинә дә наил ола-чагдыр, чүнки чәми мүшкүлләрин әлачы о шәхсдә вә онун әлине кечмиш «Чәмәүддәват» китабында олачагдыр. О кита-бын јетмиш једдинчи сәһифәсиндә јазылмыш нүсхә о шәхсин мүвәггәти олараг өлүб чәһәннәмә кетмәсинә сәбәб олачаг» (Јенә орада, сәһ. 55.).

Ә. һагвердијев Азәрбајчанда мөвһумат вә чәһаләтин күч-лү олмасына вә халгын авамлығына үрәкдән ачыјырды. Халг о дәрәчәдә надан, дуанын вә чадунун әсири иди ки, онлар һәр чүр ағласығмазлыгларын, чәннәт вә чәһәннәмә кедиб га-јытманын вә өлүб-дирилмәнин дуанын гүввәси илә мүмкүн олмасына инанырдылар. Лакин инсан өләндән сонра дирил-мәк јох, мәһв олуб башга кејфијјәтләрә уғрамасыны өз көз-ләримизлә мүшаһидә едирик. Бу фикрә тәмәс едәрәк Ф. Ен-келс јазырды: «Ким буну дәрк етмишдирсә, о руһун өлмәзли-ји һаггындакы данышыглара сон гојмуш олур. Һәјатын вә өлүмүн тәбиәтини белә садәчә дәрк етмәк гәдим мөвһуми кө-рүшү рәдд етмәк үчүн кифајәт едир» (Тәбиәтин диалектика-сы, М. 1955, сәһ. 238, русча).

Бир чох өлкәләрдә һејванлары, гушлары вә биткиләри мүгәддәсләшдирилләр. Азәрбајчанда исә сағсағанын бу вә ја башга һадисәни, мә'чүзә вә фәлакәти габагчадан биллиб хәбәр

вермәсинә инанырлар. Чох күман ки, мүсәлманларда белә е'тигад тотемизмин тә'сири алтында јаранмышдыр. Чүнки тотемизм «елә бир е'тигаддыр ки, куја инсан групплары (тајфалары) мүәјјән һејван вә ја битки нөвләри илә бә'зән исә дикәр мадди шејләрлә хүсуси әсрарәнкиз гоһумлуг әлагәләри илә бағлыдыр. Һәммин һејванлар, биткиләр вә шејләр бу вә ја дикәр инсан тајфасынын тотемидир» (Елми атеизмин әсаслары, Бақы. 1963, сәһ. 122.).

Тотем олан һејванын ады илә хүсуси тајфалар, мәсәлән, Гартал тајфасы, Илан тајфасы, Гурбаға тајфасы вә с. адланырлар. Инсанлар һәммин һејвандан төрәдијинә инаныб онларә перәстиш едирләр.

Ә. Һагвердијевин «Сағсаған» пјесиндә дуа, чаду, фалабахма илә јанашы сағсағанын габагчадан хәбәр веричилији мөвһумат кими ифша олунур. Пјесдә көстәрилик ки, Совет һакимијјәтинин илк илләриндә гоншу рајона комсомол имәчилијинә кедән Таргулунун арвады Фатманисә һәјәтдә сағсаған гырылдадығыны көрүб әриндән шүбһәләнир. О тез гачыб Молла Замана мүрачиәт едир вә Таргулунун өлдүрүлмәси «мүәјјән едилер». Ваһимә кечирән Фатманисә сағсағанын вә молла Заманын вердији «мә'луматын» доғрулуғуну јохламағ үчүн һәмшәри Чаһанын нохуд фалына да бахдырмағы вачиб билер. Фалчы Чаһан әлиндә ојнатдығы нохудлары дуалајыб јерә атыр вә дејир: «Бири тәк дүшдү, дөрдү дә онун гаршысында һамысы бурун-буруна» (Әсәрләри, 1-чи чилд, Бақы, 1956, сәһ. 531.).

Бунунла да нохуд фалы Фатманисәнин әринин дөрд нәфәр төрәфиндән өлдүрүлмәсини гәти тәсдиг едир. Нәтичәдә Таргулунун кәлиб чыхмасы сағсағанын, Молла Заманын вә нохуд фалынын «мә'луматыны» јалана чыхарыр вә онларә инананларын мајмағлығыны халга ачыб көстәрир.

Ә. Һагвердијев јазыр ки, мө'чүзә, дуа, чаду вә бу кими сеһирбазлығларә инам әввәлләр кортәбии е'тигаддан јаранмышдырса да сонралар өз маһијјәтини дәјишиб синифли чәмијјәтин истисмар әләтини чеврилмишди. Социализм чәмијјәтиндә исә халгын тәрәгтиси, инкишафы вә маарифләнмәси бу чүр мөвһуматларә инанмағы арадан галдырачағдыр.

Ә. Һагвердијев мөвһумат әлејһинә мүбаризә үчүн бир пионерә нәсиһәтиндә дејирди: «Бөјүјүб мүәллим олачағсан сән дә, пионерләрә дәрс верәчәксән. Ондан сонра сағсағана, гарғаја, таса, фала инанмајачағсан» (Јенә орада, сәһ. 535).

Ә. Һагвердијев Јахын вә Орта Шәрг халғларынын, һабәлә азәрбајҗанлыларын адәт вә ән'әнәләринә, мөвһуматчылығ хүсусијјәтләринә, ибадәт вә перәстиш гајдаларына дәриндән бәләд иди. Буна көрә дә о өз атеист фикирләрини тәтбиг едәркән јерли хүсусијјәтләри вә конкрет шәраити нәзәрә алырды. Ә. Һагвердијевин дини, мөвһуматы, чәһаләти тәгид едән фикирләри бу күн дә өз әһәмијјәтини итирмәмишди. О, халга баша салырды ки, мүгәддәс очағлар, пирләр вә бу гәбилдән олан «мүгәддәс» јерләр һилә вә фырылдағ мәскәни олуб, авам халгы сојмағ үчүн дүзәлдилмишди.

Азәрбајҗанда тәсадүф етдијимиз пирләр ән чох «ишығ јанан» вә «гәбир олан» јерләрлә әлагәдар јарадылырды. Әл-бәттә, бу ики һадисәни тәсадүфи һесаб етмәк олмаз, чүнки пирләрдә шам јандырылмасы гәдим атәшперәст азәрбајҗанлыларын атәшкәдәләрдә од сахланмасы вә она ситајиш етмәси илә әлагәдардыр. Гәбирләрин пирләрә чеврилмәси исә орта әсрләрдә әрәб гәсбарларынын јүрүшләри заманы һәлак олмуш әсилзәдәләрин, һәрби рүтбәли шәхсләрин, имам сүләләсинин вә сејидләрин гәбирләри мүгәддәсләшдирилмишди.

Ә. Һагвердијев «Пир» һекајәсиндә «мүгәддәс» јерләрдән биринин нечә мејдана кәлдијини белә тәсвир едир: «Мирзә Чавадын түфәјли һәјәт кечирән авара оғлу Әһмәд јер дешијиндән пул чыхармағ үчүн «пир кәшф етмәк» фикринә дүшүр. Буна көрә дә о евләринин габағындакы гујудан һәјәт бағындакы әнчир ағачынын дибинәдәк јерин алты илә кечә лағым атыр вә сонра анасына дејир: «Бу кечә мән гујудан килиб лағымла әнчир ағачынын дибинә кәлиб бир шам јандырыб дешикдән дишары чыхачағам. Сән кет гоншу арвадларын бир-икисинә горха-горха нағыл елә ки, бәс бизим әнчир ағачынын дибиндә чырағ јаныр. Ондан сонра кәл отур евиндә ишин јохдур» (Сечилмиш әсәрләри, 2-чи чилд, 1957, сәһ. 179).

Әһмәдин анасынын шаијәсинә јығышан гоншу арвадлар әнчир ағачынын дибиндә шам јандығыны өз көзләри илә көрдүләр. Бу мө'чүзәдән сонра Мирзә Чавадын гапысынын «пир» олмасына һеч кәсдә шәкк-шүбһә галмады вә пирин шәһ-рәти сүр'әтлә јайылмаға башлады. Мирзә Чавад исә дәјиши-либ Шейх Чавад олду. Мүәллиф јазыр ки, гојун гурбаны, јағлы чәрәк, гоғал, фәсәли вә һалвадан башга һәр күн азындан ијирми манат мәдахил олурду. Бә'зи күнләр мәдахил әлти-алтымыш маната чыхырды. Әһмәд деди: «Ата, инди көрдүн јер дешијиндән нечә пул чыхар? Инди кәл сән әләш бурада нә

гәдәр кефиндән истираһәт елә кәлән мәдахилдән ајда әлли манат сәнин мәвачибин. Галан пулларын һамысы мәнә чата- чаг» (Јенә орада).

Ә. һагвердијев «Пир» һекајәси илә бүтүн «мүгәддәс» јерләрин маһијәтини вә онларын нә мәгсәдлә јарадылдығыны зәһмәткешләрә әјани шәкилдә баша салыр вә бунунла да мөвһумата, динә, нәһајәт, аллаһа етигадына күчлү зәрбә вурмуш олурду.

Ә. һагвердијевин «Јашылбаш сона» һекајәсиндә тән- гид олунан очаг да сејид гәбринин мөчүзәсиндән јарадыл- мышды. һекајәдә дејилир ки, бир нәфәр чајчы «Јыхылго» лә- гәби илә сүбһ кәлиб анд ичиб чамаата хәбәр верир ки, ке- чә јашылбаш сонанын (сејидин—Ә. Б.) гәбриндә ишыг јанды- ғыны өз көзү илә көрүб. «Чамаат буну ешидәнтәк ағсаггал гырмызы саггал, узун саггал, көдәк саггал вә чәми шәһәрин өврәтләри һамысы төкүлдүләр гәбрин үстүнә зијарәтә... Ја- шылбаш сонанын гәбри о күндән зијарәткаһ олду» (Сечил- миш әсәрләри, 2-чи чилд, Бакы, сәһ. 164).

«Јыхылго» исә һәмин күндән чајчылығы бурахыб «ичад ет- дији» «пир»дә мүчавирлик еләмәјә башлады. Ә. һагвердије- вин «Сејидләр очағы» һекајәсиндә дә билаваситә сејидләрин өзләринин фырылдаглары илә гурашдырылмыш чиркаб јува- сы ачылыр вә сејидләр рүсвај едилир. Белә ки, Иран лотула- ры Сејид Сәмәд вә Сејид Әһмәд Азәрбајчанын «Узунгула- лы» кәндинә кәлиб бурада очаг «кәшф» едирләр. Әввәлчәдән һазырланмыш сејидләр куја тәсадүфән кәндин мәсчидиндә көрүшәркән гучаглашыб ағлашырлар. Сонра да чамаата нәгл едирләр ки, 250 ил бундан әввәл бу кәндә өлмүш једдинчи бабамыз Сејид Сәфанын гәбринин индијә гәдәр мәчһул гал- масы онун өвладларына ејиб олдуғу кими, бу кәнд үчүн дә бө- јүк бәдбәхтлик вә фәлакәтдир. Сејидләр башларына дөјүб фәрјад едирләр ки, гәбир өзүнү анчаг бизә нишан вермәли- лир. Әкәр башга адамлар да бизимлә ону ахтармаға кетсә гәбир гејб олунмалыдыр. Беләликлә, онлар кечә јарысы хәл- вәти гәбристанлыға кетдиләр. «О јан-бу јаны чох кәзиб, до- лашыб, ахырда бир өлмүш ешшәк сүмүкләри тапыб бир гә- дәр газыб орада дәфи етдиләр. Вә сәһәр дәстә-дәстә кәлән чамаата көстәриб дедиләр ки, ахтардығымыз сејид гәбри бу- дур. О күндән зијарәт башланды» (Јенә орада, сәһ. 215).

Очағын нәзири һесабына кәлирләри башдан ашан сејид- ләр севиндикләриндән тулланыб дүшүрдүләр вә белә авам

кәндләрин чох олмасыны арзу едирдиләр. Сејид Әһмәд јол- дашына худмани дејирди: «Шүкүр олсуи аллаһа, гумарымыз тутуб, јахшы пул газанмышыг! Худавәнди-аләм бу чамаатын гулағыны бир аз да узатсын» (Јенә орада, сәһ. 215—216).

Ә. һагвердијев јерли пирләри, очаглары вә башга нишан- каһлары ифша етмәклә онларын һәгиги мәзмунуну ачыр вә халгы һәр чүр мөвһуматла мүбаризәјә чағырырды. Онун ја- радычылығында дини мөвһуматын әјани сурәтдә ифша едил- мәси халгы чәһаләтдән ајылдарағ еләмә, маарифә, тәрәггијә доғру мејл етмәсинә көмәк едирди. Бу исә өз нөвбәсиндә әһа- лидә атеист бахышларын јаранмасынын башланғычыны го- јурду.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

СУАЛ. Мә'лум олдуғу үзрә, фе'ли бағламалар да, фе'ли сифәтләр дә фе'л бәһсинә дахилдир. Буну нәзәрә алдыгда грамматик тәһлил заманы фе'ли сифәти вә ја фе'ли бағламаны шакирдин фе'л һеса́б етмәси мөһкәм сәһьдирми?

М. Абдуллајев—Гах рајону.

ЧАВАБ. Фе'л термини сөзүн һәм кениш, һәм дә дар мә'насында ишләдилир. Сөзүн кениш мә'насында һәммин нитг һиссәсинә дахил олан бүтүн лексик-грамматик категоријалар нәзәрдә тутулур; фе'ли бағламалар да, фе'ли сифәтләрдә бу анлајыша дахил едилди. Сөзүн дар мә'насында исә аңчаг заман вә шәхсә көрә дәјишән сөзләр фе'л һеса́б олдуғур. Фе'ли сифәтләр вә фе'ли бағламалар фе'л бәһсинә аңд хусуси категоријалар олдуғундан онлар сөзүн дар мә'насында баша дүшүлән фе'ләрден әсаслы сурәтдә фәргләнир. Башлыча фәрг сәндә өзүнү кәстәрир ки, һәммин категоријаларын һеч бири заман вә шәхсә көрә дәјишилмир. Бу, фе'ли сифәтләри вә фе'ли бағламалары «әсас» фе'ләрден ајыран башлыча хусусијәтдир. Бунлардан һәр биринин, мә'лумдур ки, өзүнәмәхсус башга хусусијәтләри дә вардыр. Мәсәлән, фе'ли сифәтләр фе'лә мөхсус хусусијәтләре малик олмагла јанашы, сифәтләре дә чох јахынлашыр; белә ки, онлар да сифәтләр кими әшјанын әләмәтини (һәрәкәтә көрә әләмәтини) билдирир вә нечә? вә чүр? һансы? суалларындан биринә чаваб олур.

Әлбәттә, дејә биләрләр ки, фе'ли сифәтләр вә фе'ли бағламаларын бир гисми ачыг-ашкар заман анлајышы да ифадә едир. Һәтта -дыгы, -дији шәкилчиси илә дүзөлән фе'ли сифәтләр шәхсә көрә дә дәјишә билди (алдығым, алдығын, алдығы...). Лакин мәсәләјә дигәтлә јанашдыгда мүүјјән етмәк чәтин дејил ки, онларда заман анлајышы јалныз лексик-грамматик јолла ифадә олунур. Бурада тәкчә јада салмаг кифәјәтдир ки, фе'лин заман шәкилчиләри сөздәјишдиричи, фе'ли сифәт шәкилчиләри исә сөздүзәлдичи шәкилчиләрдир.

Бүтүн бунлара көрәдир ки, көркәмли рус алимләриндән бә'зиләри фе'ли сифәт (причастие) вә фе'ли бағламалары (деепричастие) ајрыча нитг һиссәси кими гәбул етмәк тәклифини ирәли сүрмүшләр. Һәтта РСФСР мәктәбләри үчүн јени програм әсасында јазылмыш јени дәрсликдә мүүллифләр һәммин грамматик категоријалары методик баһымдан мүстәгил нитг һиссәләри кими вермишләр. Фикримизчә, орта мәктәпләр үчүн һазырланан Азәрбајчан дилиндән јени дәрсликләр үчүн дә бу методик мулаһизәни нәзәрә алмаг чох фәјдали олар, тәлим процесиндә мејдана чыхан бир сыра долашылышлары арадан галдырмага имкан верәр.

Беләликлә ајдын олур ки, грамматик тәһлил процесиндә фе'ли сифәти вә фе'ли бағламаны шакирдрә һәммин категоријаларын өз ады илә кәстәрмәји өјрәтмәк даһа мүнәсиб вә даһа доғрудур. Әкәр шакирд бунлары илк бахышда фе'л кими «тәғдим едәрсә», мүүллим онун чавабыны сәһь сајмамалы, көмәкчи суаллары илә она иститамәт вериб, тәһлил олуһан сөзүн әсил характерини изаһ етмәјә иститамәтләндирмәлидир.

СУАЛ 1. Сону х вә бә'зән дә ғ илә дејилән сөзләр нә үчүн г илә јазылыр? Белә сөзләрин х илә јазылышыны гәбул етмәк даһа доғру олмәзми?

СУАЛ 2. Сон самитинин тәләффүзүнә көрә г илә јазылан сөзләрдән һеч дә фәргләнмәјән **Газах, Самух, Јевлах** сөзләри бәс нә үчүн х илә јазылыр? Һәммин сөзләр һалланаркән онларын сонундакы х самитинин ғ самитинә кечмәси орфографијамызда формалашмыш бир гәјда һеса́б олунурму?

Б. Әһмәдов—Минкәчевир шәһәри.
А. Гасымов—Ермәнистан ССР.

ЧАВАБ 1. Унутмаг олмаз ки, орфографија ичтимаи һадисә олмагла јанашы, һәм дә тарихи бир категоријадир. Орфографијанын принципләри сырасында тарихи-ән'әнәви принципин мүүјјән јер тутмасы мөһз бу сәбәбдән ирәли кәлир. Әлбәттә, тарихи-ән'әнәви принцип орфографијанын асан мәнимсәнилмәсиндә һәмишә бир әнкәл кими гаршыја чыхыр. Она көрәдир ки, бир чохлаы һәммин принципә әсасланан јазы гәјдаларыны сәдәләшдирилмәк вә тәләффүзә ујғунлашдырылмагла әлағәдәр «нә үчүн һеч кәсин тәшәббүс кәстәрмәдијинә» тәәччүб едир, һәтта бә'зиләри бунунла, әкәр тә'бири чәизсә, аз гала «нәји исә кәшф етдикләрини» дүшүнүрләр. Фикримизчә, бунун башлыча сәбәби орфографијанын хусусијәтләрини, онун инкишаф ганунаујғунлуғларыны јахшы билмәмәкдән ирәли кәлир. Азәрбајчан дили орфографијасынын хусусијәтләри һағғында бу сәтирләрин мүүллифинин «Азәрбајчан дили орфографијасы тәдрисинин елми әсаслары» адлы китабчасында әтрафлы мә'лумат верилдијини нәзәрә алараг, бурада јалныз суалдан ирәли кәлән конкрет бир мәсәлә барәдә фикримизи билдирмәклә кифәјәтләнәчәјик.

Сону х вә ја ғ илә дејилән сөзләрин г илә јазылмасы нисбәтән гәдим тарихә маликдир. Чоһ еһтимал ки, бу гәјданын формалашмасы мүүјјән дөврдә јазымызда түрк (османлы) дилинин тә'сири нәтичәсиндә баш вермишдир. Әлбәттә, бу фикрин нә дәрәдәдә әсаслы олдуғуну сөйләмәк һәләлик чоһ чәгиндир, чүнки бу, чидди тәдқиғат апармағы тәләб едир. Бизә мә'лум олан башлыча фәкт бундан ибарәтдир ки, Азәрбајчан дилинин һеч бир шивәсиндә белә, һәммин сөзләр г илә тәләффүз олунур. Демәк, орфографијамызда онларын г илә јазылышынын гәбул олунмасы тарихи-ән'әнәви принципә әсасланмагдан ирәли кәлмишдир.

Әкәр һәммин сөзләрин јазылышында фонетик-морфоложи принцип әсас тутулса иди, о заман онларын сонунда, јәгин ки, х дејил, ғ јазылмасыны гәбул етмәк ләзым кәләрди. Чүнки бу, сөз сонунда чинкилтили самитләрин карлашмасы ганунаујғунлуғуна даһа мүнәсибдир. Ахы бу һадисә дилимиздә өзүнү кениш шәкилдә кәстәрир. Мәсәлән, сону, јеринә көрә, т вә д илә дејилән булуд, ганад, палыд,

кәнд вә с. кими сөzlәри орфографиямызда д илә җазмаг гәбул олунмушдур. Еҗни фикри сону с вә з илә деҗилән алмаз, җарпыз, гарпыз кими сөzlәрә, җахуд сон сәси һәм ч, һәм дә ч илә төлөффүз олунмуш турач, ғылынч, ченич вә с. сөzlәрә дә аид етмәк мүмкүндүр. Бүтүн бу кими сөzlәр аҗрылыгыда вә самитлә башланан шәкилчиләрлә бирликдә ишләндиҗдә онларын сонундакы чинкилтили самит карлашмыш шәкилдә төлөффүз олунур; мәсәлән, булу(т), булу(т)дан, кән(т), кән(т)дә, алма(с), алма(с)сыз, тура(ч), тура(ч)лы вә с. Еҗни сөzlәр сайтлә башланан шәкилчиләрлә ишләндиҗдә исә онларын сон сәси җазыҗа мувафиг шәкилдә төлөффүз олунур; мәсәлән, булу(д)ун, кәнд(д)ә, алма(з)ы, тура(ч)а вә с. мәсәләҗә диггәтлә җанашдыҗдә деҗиләнләрден нәтичә чыхармаг чәтин деҗил ки, әкәр чохечәли сөzlәрин сонунда г самитинин җазылышы илә әлагәдар гаҗданы тәкмилләшдирмәк лазым кәлсә иди, о заман һәмин сөzlәри анчаг г илә җазмаг тәклифи елми чәһәтдән әсаслы ола биләрди. Лакин һәләлик орфографиямызда белә бир чидди деҗишиклик апарылмасына һеч бир чидди еһтиҗач жохдур; бу чүр деҗишикликләрә орфографиямызда җалныз реформа апарылмасы дөврүндә җол верилә биләр. Е'тираф етмәк лазымдыр ки, һал-һазырда күндәлик вә ичтимаи вә мөдәни еһтиҗачларымызы, әсасән, мүвәффәҗиҗәтлә өдәҗә билән мөвчуд орфографиямыз көклү вә чидди деҗишикликләрә гәтиҗән мөһтач деҗил. Унутмаг олмаз ки, орфографияда тез-тез деҗишикликләр апарылмасы ондан бүтүн халг күтләсинин мүвәффәҗиҗәтлә истифадә етмәси бахымындан һеч дә әлверишли деҗил вә бу, ганунауҗгун һадисә саҗылмыр.

Демәк, орфографиямызда апарылан вахташыры тәкмилләшдирмә, деҗигләшдирмә мәсәләләри илә реформа мәсәләләрини бир-бири илә еҗниләшдирмәк олмаз. Биринчидә вачиб олан бир' нечә гаҗданы тәкмилләшдирмәк әсас тутулурса, икинчидә, демәк олар ки, бүтүн гаҗдалара җенидән бахылмасы гаршыҗа гоҗулур. Фикримизчә, сону г илә җазылан сөzlәрә аид гаҗданын деҗишдирилмәси мәсәләсини гәтиҗән өн планда дуран мәсәләләр сырасына дахил етмәк олмаз. Чүнки тарихи-ән'әнәви принципә әсасланан һәмин гаҗда, нечә деҗерләр, орфографиямызда тәк деҗил; ону деҗишмәк мәсәләсини гаршыҗа гоҗулса, о заман бир сыра башга гаҗдалары да деҗишмәк лазым кәләрди.

ЧАВАБ 2. Газах, Јевлах, Самух кими чоҗрафи адларын — хүсуси исимләрин җазылышы фонетик-морфоложи вә тарихи-ән'әнәви принципә әсасланыр. һәмин сөzlәрин җазылышынын мөһиз бу шәкилдә формалашмасы даһа гәдимдир. Одур ки, белә чоҗрафи адларын җазылышы орфографиямызда хүсуси бир гаҗда һесаб едилмәлидир. Буну сону г илә җазылан сөzlәрә аид гаҗданын мүстәсналыгы һесаб етмәк олмаз.

Мәтбуатда чох заман һәмин сөzlәрә сайтлә башланан шәкилчиләр артырылдыгыда онларын сонундакы х самити г илә әвәз едилдир. Бу, төлөффүзә уҗгун олса да, җазы ганунларына уҗгун деҗил; орфографиямызда х самитинин г самитинә кечмәси илә әлагәдар бир гаҗда гәбул олунмамышдыр. Одур ки, төлөффүз гаҗдасындан асылы олмаҗараг, һәмин сөzlәрин сонунда һәмишә х җазылмасы даһа дүзкүндүр вә мәтбуатымыз буна риаҗәт етмәлидир.

СУАЛ. «Азәрбаҗчан дилинин грамматикасы» (I һиссә) дәрслиҗинин ики җериндә г самити г самитинин чинкилтили гаршылыгы кими изаһ едилмишдир. Буну дүзкүн һесаб етмәк олармы?

И. Новрузов — Имишли раҗону.

ЧАВАБ. Шүбһә етмәк олмаз ки, җазымызда нә г самитинин г самитинә, нә дә к самитинин ј самитинә кечмәси һадисәси кар самитин чинкилтиләшмәси илә әлагәдар һадисә деҗилдир. Чүнки г самитинин дилимиздәки кар гаршылыгы к' сәси (колхоз, картон сөzlәриндә олдуғу кими), г самитининки исә х сәсидир; к, ј самитләри дә бу бахымдан тамамилә бири-бириндән фәрғли гаршылыгы олан сәсләрдир. Белә ки, к самити к самитинин кар гаршылыгы, ј самити исә әлифбамызда хүсуси ишарәси олмаҗан х' сәсинин (мәх'тәб, үрәх' сөzlәриндә олдуғу кими) чинкилтили гаршылыгыдыр.

«Азәрбаҗчан дилинин грамматикасы» дәрслиҗиндә, доғрудат да, ики җердә кар вә чинкилтили самитләрә әлагәдар геҗри-деҗиглиҗә, долашылыгы җол верилмишдир. Фикримизчә, бунлары бурада тәкрар етмәҗә, сәһвин нәдән ирәли кәлдиҗини аҗдынлашдырмаҗа еһтиҗач жохдур. һәр шеҗдән әввәл она кәрә ки, җени тәдрис програмларынын тәтбиғинә кечмәклә әлагәдар, артыг өз ролуну тамамламагда олан мөвчуд дәрсликләри тәнғид етмәк кәсәрли бир нәтичә верә билмәз. Лакин һаггында бәһс етдиҗимиз мәсәлә илә билаваситә бағлы олуб, һәм адыны чөкдиҗимиз дәрсликдә, һәм дә лингвистик вә методик әдәбиҗатда дөфәләрлә тәкрар олунмуш бир нөгсаны бурада аҗдынлашдырмаг, фикримизчә, фаҗдалы олар.

Мә'лум олдуғу үзрә, фе'лләрдән сифәт дүзәлдән -гын, -ғын, -гун, -гун, -кин, -кин, -күн, -күн шәкилчиләринин вә исим дүзәлдән -гы, -ғы, -гу, -гу, -ки, -ки, -кү, -кү шәкилчиләринин орфографиясы белә изаһ олунур ки, куҗа сону кар самитлә битән фе'лләрә һәмин шәкилчиләрдән кар самитлә башлананы; чинкилтили самитлә битән фе'лләрә исә чинкилтили самитлә башлананы тошулур. Әлбәтә, бу һөкм -кин, -кин, -күн, -күн; -ки, -ки, -кү, -кү шәкилчиләринин җазылышына тамамилә уҗгун кәлир. Лакин әввәли г вә г илә башлананлара кәлдикдә (-тын, -ғын...) везиҗәт әсаслы сурәтдә деҗишилир. Ахы г (ге) да, г (ге) да чинкилтилидир.

Деҗиләнлери нөзәрә алараг, җухарыда кәстәрдиҗимиз орфофик гаҗданын изаһында һәмин шәкилчиләрин кар вә ја чинкилтили самитлә башланмасыны деҗил (хүсусән гын, -ғын,... шәкилчиләрини), онларын гошулдуғу фе'лләрин кар вә чинкилтили самитлә битмәсини әсас тутмаг лазымдыр.

СУАЛ. Хаһиш едирәм, ашағыдакы чүмләнни чүмлә үзвләринә тәһлил едәсиниз:

Ашағы Аҗыблы кәндинин сол саһили гызылгүл коллары илә өртүлмүшдүр.

З. Садыгов — Шамхор раҗону.

ЧАВАБ. һәмин чүмләннин хәбәри өртүлмүш сөзүдүр. Нә өртүлмүш дүр? Ашағы Аҗыблы кәндинин саһили — мүбтәдәдир. җери кәлмишкән геҗд едәк ки, бу мүбтәдәҗа һара? суалыны да вермәк мүмкүндүр. Һ а н с ы с а һ и л и н ? Сол — тәҗиндир; тәҗинни сөз бирләшмәси илә ифадә олунмуш мүбтәданын бир һиссәсинин — са-

һилл сөзүнүн тә'јинидир. Нә илә өртүлмүшдүр? **Гызыл-күл коллары илә** — чүмлөннн васитәсиз тамамлыгыдыр.

Тәһлил етдијимиз чүмлөннн мүбгәдә вә тамамлыгы тә'јини сөз бирлөшмәси илә, хөбәри фе'ллә, тә'јини исә сифәтлә ифадә олунмушдур.

СУАЛ 1. Фәнләрнн адыны хусуси исим һесаб етмәк вә онлары бәјүк һәрфлә јазмаг дүзкүндүрмү (мәсәлән, Ана дили, Зоолокија вә с.)?

СУАЛ 2. Синиф журналынын апарылмасына даир кәстәришдә тәләб олунур ки, шакирдләрнн фамилијасы, ады вә атасынын ады јаш шәһадәтнамәси әсасында јазылсын. Лакин шәһадәтнамәләрдә бә'зән кобуд сәһвләрә — савадсызлыға јол верилир; мәсәлән, Сүрәјја әвәзинә **Сураја, Чаваһир** әвәзинә **Чаваһыр, Вәлијев, Мәммәдов** әвәзинә **Велијев, Мамедов** вә с. јазылыр. Биз мүәллимләр мәктәб сәнәдләрннн тәртибиндә шәһадәтнамәләри әсас тутмалыјыг, јохса орфографиямызы?

СУАЛ 3. Синиф дәфтәрләри нә вахта гәдәр мәктәбдә сахланылмалыдыр?

С. Сәфәров — Ағдам рајону.

ЧАВАБ 1. Фәнләрнн адыны хусуси исим һесаб етмәк олмаз. Чүнки фәнн вә еләчә дә елм анлајышлары мәнтиги мә'нада чинс һесаб олунур. ајры-јаы фәнләр исә онларын нөвләри сајылыр. Демәк, чоғрафија, зоолокија вә с. анлајышлар нөвдүр. Аналокија олараг башга бир мисал кәстәрәк: балыг, ағач анлајышлары чинси билдирир; хәшәм, сазан, күтүм... гарағач, сәрв, чинар... анлајышлары исә нөв категоријасына дахил едилир. Мәкәр садададығымыз бу «нөвләри—балыг вә ағач адларыны хусуси исим һесаб етмәк олармы?

Хусуси исимләр, адәтән, јалныз мүәјјән нөвдән олан бу вә ја диқәр әшјаны башгаларындан фәргләндирмәк үчүн она верилән шәрти аддыр. Нөвүн өзүнә дахил олан сөзләр, о чүмләдән фәнн адлары, ајдын мәсәләдир ки, јалныз үмүми исимләр сајылмалыдыр.

ЧАВАБ 2. Бу тамамилә доғрудур ки, синиф журналында шакирдләрнн фамилијасы, ады вә атасынын ады онларын јаш шәһадәтнамәси әсасында јазылмалыдыр. Лакин бурада «әсасында» сөзүнү дүзкүн баша дүшмәк лазымдыр. Бу, һеч дә шәһадәтнамәләрдә бурахылмыш орфографик сәһвләри гејд-шәртсиз гәбул етмәјә һагг гәзандырмыр. Әкәр шакирдин фамилијасы, ады вә ја атасынын ады јаш шәһадәтнамәсиндә дүзкүн јазылмамышса, мүәллим, илк нөвбәдә, ушағын валидејиндән бунун сәбәбини өјрәнмәјә чалышмалыдыр. Шәһадәтнамәдә кедән сәһвин характерини она изаһ етмәли вә мәсләһәт көрмәлидир ки, о (валидејн), закәс идарәсинә әризә илә мүрачиәт едиб һәмин сәһви дүзәлтдирсин. Буна наил олмадыгда, һәр һагда валидејндә мөһкәм инам јаратмалыдыр ки, о өз ушағынын шәһадәтнамәсиндә кедән сәһви имкан олдуғу анда, һеч олмазса, өвлады паспорт аларкән, дүзәлтдирмәји унутмасын.

Синиф журналында вә дикәр мәктәб сәнәдләриндә шакирдләрин фамилијасы, ады вә атасынын ады орфографија лүгәтиндә кәстәрилдији гәјдада јазылмалыдыр. Шәһадәтнамәјә әсасланмаг о демәкдир ки, ушағын һәмин сәнәддәки ады, мәсәлән, Камил, Јахуд Алыдырса, мүәллим бунлары Камал, Әли адлары илә әвәз етмәсин. Шәһадәтнамәдә Сүрәјјә, Чаваһир, Мәммәдов, Вәлијев ад вә фамилијалары Сураја, Чаваһыр, Мамедов, Велијев шәклиндә јазылмышса, һеч шүбһәсиз ки, мүәллим нә мәктәб сәнәдләринин тәртибиндә, нә дә башга һалларда һәмин сәһвләри тәкрат етмәмәлидир. Әкс тәгдирдә бу, һечә дејәрләр, мүәллим адына икигәт ләкә ола биләр.

Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, мүәллим өз шакирдләриндән һәр биринин ады вә фамилијасынын дүзкүн јазылышы вә дүзкүн теләффүзүнү онлара хүсуси олараг изаһ етмәлидир; мәсәлән, ады Сәттар, Јахуд Наилә олан шакирдә өјрәтмәлидир ки, **Сәттар** сөзү **Сәтдар** шәклиндә дејилмәсинә бахмајараг, ики **т** илә јазылып, **Најилә** дејилдији һалда, **Наилә** јазылып вә с.

Үмумијјәтлә, Азәрбајчан дилиндәки инсан адлары сон дәрәчә мүхтәлиф вә рәнкарәнқидир; бунларын јазылышы вә дејилишиндә дә фәргли чәһәтләр чоходур. Одур ки, Азәрбајчан дили дәрсләриндә мүәллим инсан адлары үзәриндә дә тез-тез иш апармалы олур вә бу, шакирдләрдә дүзкүн јазы вә еләчә дә орфоепик вәрдишләрин формалашмасында мүәјјән рол ојнајыр (хүсусән ибтидаи синифләрдә).

Бүтүн бунлар мәктәбдә инсан адларыны (еләчә дә фамилија вә ата адларыны) шакирдләрә дүзкүн вә дәгиг өјрәтмәјин һәинки чох әһәмијјәтли, һәтта вачиб олдуғуну сөјләмәјә әсас верир.

ЧАВАБ 3. Һәр шејдән әввәл гејд етмәк лазымдыр ки, **синиф дәфтәри** термини алтында, јәгин ки, **јохлама дәфтәри** нәзәрдә тутулур. Мәктәбләримизин бир чохунда синиф дәфтәри, јә'ни шакирдин һәм синифдә, һәм дә евдә јеринә јетирдији чалышма дәфтәри, нәдәнсә, ев дәфтәри сајылып, јохлама дәфтәри исә синиф дәфтәри адланыр. Фикримизчә, бу терминләрин ишләнмәсиндәки гарышығлыға артыг сон гојмағын вахты чатмышдыр.

Шакирдләрин јохлама јазы дәфтәрләри, маариф назирлијинин хүсуси тә'лиматына әсасән, ән азы бир ил мәктәбдә сахланылмалыдыр. Бу о демәкдир ки, бир тәдрис илинә аид јохлама дәфтәрләри јалныз нөвбәти тәдрис или баша чатдыгдан сонра ләғв едилә биләр. Дәфтәрләр һәм дә елә вәзијјәтдә сахланылмалыдыр ки, мәктәбдә јохлама апарыларкән, теләб олундугда, онлары вахтында вә сәлигәли шәкилдә үзә чыхартмаг мүмкүн олсун.

СУАЛ 1. Һәрфләрлә кәстәрилән бәндләр үзрә мүәјјән мәсәләләри садалајаркән һәмин бәндләри бөјүк, јохса кичик һәрфлә башламаг лазымдыр? Мәтбуатда бунларын һәр икисинә тәсадүф олунур. Һансы дүзкүндүр?

СУАЛ 2. Орта мектебин Ҷухари синифларинда Ҷохлама иншаларда бурахылмыш сөһвлерин тәһининә аид мәшғәлеләри нечә тәһкил етмәк лазымдыр? Ғыса шәкилдә дә олса бу суалыма чаваб вер мөһиниһи хавиһи едирәм.

СУАЛ 3. Ҷухари синифләрдә, Ҷери көлдикдә, бәдиһи әсәрләрдән мурәһҗән парчалары дәрс заманы шакирдләрә охутдурмағ дүзкүндүр му?

Ә. Вахшыҗев — Ордубад раҗону.

ЧАВАБ 1. Әкәр лазымы гаҗдалар, Ҷахуд мәсәлеләрдән һәр бири бир чүмлә вә җа сөз бирләшмәләри илә садаланырса, о заман һәр бәндән сонра нөгтәли веркүл ишарәси гоҗулур вә буна көрә дә, тәһбир ки, һәр бәнд кичик һәрфлә башланыр. Белә һалда садаланан маддәләр, әслиндә, бүтөв бир чүмләнин тәркиб һиссәләрини тәһкил едир; һәммин маддәләр җа һәмчинс үзвләр вәзифәсини даһшыҗыр, җа да мурәккәб конструкциялы чүмләнин компонентләри (аҗры-аҗры садә чүмләләрдән ибарәт һиссәләри) олур. Конкрет мисаллар көстәрәк.

Мәнин күндәлик режимим беләдир: а) сәһәр тездән дуруб идманла мәшғул олурам; б) диррикдә лазымы ишләри көрүрәм; в) сәһәр черәһини җеҗыр вә ишә көтмәҗә һазырлашырам; г)... Ҷахуд:

Сабаһ көрүләси ишләр: а) пионер отағыны гаҗдаҗа салмағ; б) дружина рәһбәрләри илә сөһбәт апармағ; в)...

Садаланан маддәләр (бәндләр) бир нечә чүмлә вә җа абзасдан ибарәт олдугда исә, аҗдын мәсәләдир ки, һәр бәнди бөҗүк һәрфлә башламағ лазымдыр.

Е'тираф етмәлиҗик ки, геҗд етдиҗимиз гаҗда мөтбуатда, көрүнүр, кифаҗәт дәрәчәдә мөһкәмләнмәдиҗиндән она һеч дә һәмишә дүзкүн риаҗәт олунмур.

ЧАВАБ 2. Ҷохлама иншаларда бурахылмыш сөһвлерин тәһининә аид мәшғәлеләрин сәмәрәли тәһкили мәсәләси әдәбиҗәт тәдриси методикасынын елми чәһәтдән кифаҗәт дәрәчәдә ишләнилмәмиш чох мурәхәт мөвзулардан биридир. Одур ки, имканымызы нәзәрә аларағ бу барәдә анчағ бир нечә сөз демәклә кифаҗәтләнәчәҗик.

Һәммин мәшғәлеләрдә мурәллим әввәлчә җазы ишләринин үмуми вәзиҗәти һағгында шакирдләрә ғыса мә'лумат вермәлидир; ән җахшы җазылары нумунә көстәрмәли, онлардан мувағиғ парчалары охумалы вә с. Сонра җазыларда бурахылмыш башлыча нөгсанлар һағгында сөһбәт ачмалыдыр; типик сөһвлерин ғыса тәһлилинә вермәлидир. Даһа сонра шакирдләрә өз җазылары илә таныш олмағ имканы вермәлидир. Нәһаҗәт, сөһвләр үзәриндә ишин апарылмасына башламалыдыр. Дәрсин бу башлыча һиссәсинин тәһкили җазы ишләриндә бурахылмыш сөһвлерин характериндән асылыдыр. Әкәр җазыларда ән чох мәзмунла, мөвзунун әһәтәси илә вә җа фикирләрин ифадәсиндә ардычыллығын олмамасы илә вә с. әләғәдар нөгсанларда һаҗа чох җол верилмишсә, мурәллим бу чәһәтдән характерик олан бирики җазыны шакирдләрә охутдурмагла онларын (җазыларын) музакерәсини апара биләр.

Жазыларда, нечә дејәрләр, әсас бәла дил хәталарында өзүнү көс-
терирсә, мүәллим башлыча диггәти һәммин сәһвләрин арадан гал-
дырылмасы үзәриндә ишә јөнәлтмәлидир.

Нәһажәт, дәрсин гуртармасына јахын мүәллим синфә, еләчә дә
ајры-ајры шакирдләрә евдә мүстәгил ишләмәк үчүн лазыми тапшы-
рыглар (ев иншасы үчүн мүәјјән мөвзулара план тәртиб етмәк, ки-
чик һәчмли инша јазмаг, «Азәрбајчан дилинин грамматикасы» дәрс-
лијиндән лазыми гәјдалары тәкрат етмәк, орфографија вә дурғу иша-
рәләри үзрә мүвафиг гәјдалара аид чалышмалары јеринә јетирмәк
вә с.) вермәлидир.

ЧАВАБ 3. Әдәбијјат дәрсләриндә бәдин әсәрләрин мөзмуну вә
тәһлили үзрә иш апарыларкән онлардан мүәјјән парчаларын синиф-
дә охудулмасы нәинки мүмкүндүр, һәтта вачибдир. Лакин мүәллим
унутмамалыдыр ки, јухары синифләрдә апарылан гираәт, садәчә,
гираәт хатиринә дејил, өјрәнилән әсәрдәки ән чәтин, характерик вә
мараглы чәһәтләри шакирдләрин даһа мүкәммәл дуја билмәси, мә-
нимсәмәси мәгсәди илә апарылып. Поетик әсәрләрә кәлдикдә исә,
онлардан әксәријјәтинин синифдә охунмасына лазыми јер верилмә-
си мәктәб тәчрүбәсиндә артыг чохдан кениш јајылмыш вә бу, бир нөв,
методик ән'әнәјә чеврилмишдир.

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ,
филоложн елмләр намизәди.

БУ КИТАБЛАРЫ ОХУЖУН

«В. И. ЛЕНИН ВƏ ƏДƏБИЈАТ МƏСƏЛƏЛƏРИ»

«Елм» нəшријјаты Г. Хəлиловун «В. И. Ленин вə əдəбијјат мəсəлələри» адлы китабчасыны бурахмышдыр.

Китабчанын киришиндə «Мүəллифдөн» адлы гејддə дејилир ки, «В. И. Ленин вə əдəбијјат мəсəлələри» чох кениш, чидди мөвзудур. Бөјүк рəһбєрин əдəбијјат вə сənət мəсəлələри, сənəтдə партијялылыг вə хəлгилик проблеми барədə фикир вə мұлаһизələрини шəрһ едөн вə хəлгилик проблеми барədə фикир вə мұлаһизələрини шəрһ едөн бир сыра гижмəтли əсəрлэр јазылмышдыр. Бу мөвзуну ишлэркөн мөг бир сэдимиз В. И. Ленинин сənət мəсəлələринə даир гижмəтли кəстəришлєрини, фикирлєрини неч дə там əһатə етмэк олмамыш, рəһбєрин инди дə чох бөјүк əһəмијјəтини вə актуаллыгыны сахлајан естетик кəршлєрини өн плана чəкмэк, онун јазычыны хансы мөвгедөн гижмəтлэндирмєсини арашдырмаг, əдəбијјатда тəфтишчилик мєјллєрини Ленин тə'лими чəбһəсиндөн тəнгид етмэк вə совет əдəбијјатынын гаршысында дуран бə'зи нэзєри проблемлэр мұнасибєтимизи билдирмэк олмушдур.

«В. И. Ленин вə əдəбијјат мəсəлələри» китабы дөрд фəсилдөн ибарəтдир.

Биринчи фəсилдə «В. И. Ленин јазычынын ичтимаи-сијаси мөвгеји вə шөхси лəјагəти һаггында» бəһс олунур. Кəстəрилир ки, В. И. Ленинин һəјат вə фəалијјəтиндə əдəбијјат вə инчəсənət мəсəлələри тəсадүфи, өтєри характер дашымамыш, онун бүтүн ингилаби иши илə үзви сурəтдə əлагəдар олмуш вə чох ардычылы шəкилдə давам етдирилмишдир. В. И. Ленин бу мөвзуда гижмəтли мөгалələр јазмыш, јери кəдикчə, кəркəмли сənət хадимлєри илə сəһбət вə мұсаһибələриндə əдəбијјат, сənət барədə фикирлєрини сөјлэмийшдир.

Сонра мұəллиф В. И. Ленинин бу барədəки əсəрлєрини садаляјыр вə хансы илдə јазылдыгыны кəстəрир.

Мүəллиф сөзүндə давам едэрək јазыр ки, В. И. Ленинин əдəбијјат вə сənət һаггындагы гижмəтли нэзєри фикирлєри кəстəрир ки, о (Ленин) тəкчə пролетариатын, бəшєријјəтин бөјүк мұəллими вə рəһбєри дејил, һəм дə кəркəмли əдəбијјат, сənət нэзєријјəчиси, јазычыларын, инчəсənət хадимлєринин јахын досту, мəслəһəтчиси, хєјир хаһы иди.

Бу фəслин əввəлиндөн сонунадək мұəллиф В. И. Ленинин əдəбијјат вə инчəсənət бөјүк гижмəт вермєсиндөн бəһс едир.

Икинчи фəсилдə «В. И. Ленин бəди и əдəбијјатдан нечə истифадə етмишдир» мөвзусундан бəһс едөн мұəллиф кəстəрир ки, В. И. Ленин јазычылары, онларын јарадычылыгына чох дүзкүн, дєги вə елми гижмəт вермэклə кифəјəтлэнмємиш, онун сənət вə əдəбијјата даир фикирлєри өз əсəрлєриндə дунја классиклєриндөн, елчə дə рус əдəбијјатынын нұмунələриндөн истифадəсиндə дə ифадə олунмушдур. Ленин һəр хансы бир ичтимаи-сијаси мəсəлəни изаһ едөндə, сијаси шөхсијјəтлєри гижмəтлэндирөндə, онларын идеја истигамəтини мұəјјəнлəшдирөндə мұхтəлиф јазычыларын əсəрлєриндөн кениш истифадə етмишдир.

Бундан сонра мұəллиф В. И. Ленинин кəркəмли јазычы, елм, мəдəнијјət вə дөвлət хадимлєринин əсəрлєриндөн нечə истифадə етмєсиндөн данышыр.

Сөзүнүн сонунда мұəллиф гејд едир ки, бүтүн бунлар Ленинин бəшєр мəдəнијјəтинин инчəликлєринə нə гэдэр јахындан бələд олдуғуну кəстəрмөкдөн əлава, онун сənət əсəрлєрини, сənətкарлары хансы естетик принцип нөгтеји-нэзєриндөн гижмəтлэндирдијини дə бир даһа нұмајиш етдирир.

Үчүнчү фəсилдə «Ленин тə'лими вə мұасир антикоммунизм», дөрдүнчү фəсилдə исə «В. И. Ленинин əдəби-естетик ирси вə мұасир əдəбијјатын бə'зи мəсəлələри»ндөн бəһс олунур.

«ЧАМИ-ЧƏМ» ПОЕМАСЫ

Азэрбајчанын бөјүк философ шаири Əвһəди Марағалы тəхминən 630 ил бундан əввəl јашајыб јаратмышдыр. О, өз кениш јарадычылыгы илə орта əср Азэрбајчан поезијасынын инкишафында бөјүк рол ојнамашдыр. Буну нэзэрə алараг «Азэрнəшр» Əвһəдинин «Чами-Чəм» поемасыны чапдан бурахмышдыр.

Поеманын əввəлиндə «Əвһəди Марағалы вə онун «Чами-Чəм» əсəри» һаггында М. Султановун мөзмунлу бир мөгалəsi верилмишдир. Бурадан ајдын олур ки, Əвһəди хүсусилə «Чами-Чəм» əсəриндə елмə олдугча бөјүк əһəмијјət вермиш вə бүтүн дунја сирлєрини анчаг елмə јијələнмөклə ачмағын мүмкүн олдуғу гəнаəтини ирəли сүрмүшдүр.

Əвһəди 1275-чи илдə Мараға шəһəриндə доғулмушдур. О, 20 јашында икөн јарадычылыға башламышдыр. О, узун иллэр Тəбризи, Исфəһаны, Вағдады вə дикэр јерлєри кəзмишдир. Əмрүнүн гоча вахтында о, јенидөн өз доғма вətəни Марағаја гајытмыш, бу заман о өн шəһ əсəри олан, «Чами-Чəм»и јазмышдыр.

Даһи сənətкар һəмин əсəриндə дунјанын јаранмасындан, чанлыларын, биткиларин, минералларын əмələ кəлмєсиндөн, инсанын ана бəтниндə инкишаф едиб, доғулдуғу күнə гэдэр дүшдүјү вэзијјəтлөрдөн, онун һəјатда нечə тəрбијə алмасындан, аилə вə тəсəррүфаты идрə етмэк гајдаларындан, өвлад бөјүгмəsi, јашадыгы мүддəтдə кəрəчəји ишлөрдөн вə с. бəһс едир.

«Чами-Чəм» əсəриндə мүтэрəгги идејалар, мұасирлик, һəјатчилик, елми дөгиглик, əһатə даирəсинин кенишлији, дөврүн ситəмлєринə гаршы ұсанкарлык кими кєјфијјəтлэр башга нəснəт əсəрлєринə кəрə үстүндүр вə бə'зөн дə јенидир.

Әвһәди өз тәрбијәви идејаларыны охучуја чатдырмаздан әввәл ону бу идејалары мәнимсәтмәк үчүн психоложи чәһәтдән һазырлајыр. О, дејир:

Әсәри јаздым:

Биләсән ки, инсанпәрвәрлик нә демәкдир.

Мәрдлик нәдир, инсанлара нечә јанашмаг лазымдыр.

Бир алчағын әлиндә ојунчаг олмајасан,
Јолуну азанларын сырасына дүшмәјәсән.

Әвһәдинин һәјат вә јарадычылығы чоҳдан бәри тәдгигатчыларын диггәтини чәлб етмәкдәдир. Иранын бир сыра көркәмли алимләри, Европа вә рус шәргшүнаслары, Азәрбајчан алимләриндән Һ. Араслы, М. Гулузадә, Г. Бегдели вә башгаларынын бу саһәдә тәдгигатлары вардыр.

Лакин Әвһәдинин «Чами-Чәм» әсәринин педагожи абидә кими тәһлилинә һәср едилмиш тәдгигат әсәри јохдур.

«Чами-Чәм» әсәриндә халгымызын тәрбијә тарихи вә бүгүнкү тәрбијә ишнимиз үчүн марағлы олан бир чоҳ фикирләр вардыр.

«Чами-Чәм» әсәри кириш вә итһафлардан әләвә, үч фәсилдән ибарәтдир. Поеманын әввәлиндә бу барәдә дејилир ки, биринчи фәсилдә јер үзәриндә јарадылышын башлангычындан, мәдән, нәбат, һејван вә инсанын бир-биринин ардынча вүчүдә кәлмәсиндән бәһс олунур. Бу фәсилдә хүсусилә инсанын ана бәтниндә әмәлә кәлмәсиндән тутмуш онун әлүмүнә гәдәр кечдији јола нәзәр салынмыш, бурада һәм елми, һәм дә пантеизм илә бағлы мұлаһизәләр ирәли сүрүлмүшдүр. Бу фәсилдә инсанын, хүсусилә шүүр вә мұһакимәјә малик олан инсанын бүтүн јарадылыша һаким олдуғу, мәхлугатын ән шәрафәт-лиси олдуғу ајдын бојаларла тәсвир едилмишдир.

Икинчи фәсил өз-өзлүјүндә ики һиссәјә бөлүнүр. Биринчи һиссәдә дүнја әһлинин доланачағы, онун мәишәт шәраитиндән бәһс олунур. Бурада шаир шаһлара нәсиһәт верәрәк онлары әдаләтә вә зүлмдән чәкинмәјә чағырыр. Шәраб ичмәк гәјдаларындан тутмуш ев тикмәк, евләнмәк, өвлад тәрбијәси, дүзлүк, достлуға сәдагәт, мәрданәлик, елмә јијәләнмәк кими дәрин мәналы нәсиһәтләр верилир вә гәјда-танунлар шәрһ едилир. Һәмин фәслин икинчи һиссәсиндә суфизм тәригәтинин шәртләри, гәлбин мәнасы, ешг, ирфан, сәбр, тәслим, мүршид, мүрид вә саирә кими тәсәввүф истилаһлары кениш изаһ едилир.

Үчүнчү фәсилдә ахирәт әһвалаты тәсвир едиләрәк бу әбәди сәфәрә нечә һазырлашмаг, бу дүнјада өзүнә нечә һејир-дуа кәсб едәрәк о бири дүнјаја әлибош кетмәмәк тәблиғ едилир.

Әсәр, онун јазылыш тарихи, шаирин өз етигадынын изаһы илә битир. Шаир бир нечә јердә өз гүруру вә шәрафәтини горујараг өзүнү охучулара белә тәгдим едир:

Дүнјанын сиррини билән замандан,
Мәғрурлуғ етмәдим мән һеч бир заман,
Кимсәнин малына көлкә салмадым,
Мал үчүн бир кәсә мән гул олмадым.

«Чами-Чәм» әсәриндә елмә олдуғу бөјүк әһәмијјәт вә гијмәт верилир вә бүтүн дүнја сирләрини анчаг елмә јијәләнмәклә ачмағын мүмкүн олдуғу көстәрилир. Елмин ролундан бәһс едән шаир јазыр:

Бу узаг көјләрин сирләрини биз,
Дәрк едә билмәрик, јәгин елмәсиз.

Әвһәди кәнчләри елмә өјрәнмәјә, елмә јијәләнмәјә чағырараг онлара мұрачиәтлә дејирди: «Сән анчаг биликлә јүксәлә биләрсән» чунки:

Билик чан гушуна ганаддыр инан,
Руһуну көјләрә одур галдыран.

Мүәллимләримиз мәктәбилиләрин тәрбијәси ишиндә «Чами-Чәм» әсәриндән бир тәрбијә васитәси кими кениш сурәтдә истифадә едә биләрләр.

«БӨЈҮК СӘНӘТ УҒРУНДА»

Әдәбијјат мүәллимләримизин столүстү китабларынын бири дә артыд. Бу, халг шаири Сәмәд Вурғунун «Бөјүк сәнәт уғрунда» адлы әсәридир.

Мәллум олдуғу кими, С. Вурғунун зәнкин әдәби ирсинин мұһүм бир һиссәси онун әдәби-тәнгиди вә публисист мәгаләләри, мәрузә вә чыхышлары, мәктубларыдыр.

Һәмин әсәрләрдән хүсусилә «Совет поезијасы», «Балаларымыз үчүн көзәл әсәрләр јарадаг», «Чәфәр Чаббарлы бөјүк бир сәнәткар кими», «Горки јашајыр», «Рус шәринин күнәши» вә бир чоҳ башгалары елми-нәзәри әһәмијјәтә маликдир. Чунки С. Вурғун совет әдәбијјатыны өлмәз поетик әсәрләри олан шәрләри, поемалары, драмлары илә зәнкинләшдирмәклә јанашы совет әдәбијјаты вә мәдәнијјәтинин тәрәггиси уғрунда мөһкәм бир ирадә, чошгун еһтирас вә дәрин принципаллығла мұбаризә апармышдыр.

Көркәмли шаирин әдәби-тәнгиди ирси совет әдәбијјатынын гарчысында дуран вәчиб мәсәләләри — әдәбијјатда мүасирлик, партипаллығ, идејалылығ кими мұһүм мәсәләләри, јүксәк сәнәткарлығ принципләрини чәсарәтлә мұдафиә едирди.

С. Вурғунун мәгалә, мәрузә вә чыхышларында классик ирсә мұнасибәт, әдәби әһәләрдән истифадә, рус вә дүнја реалист әдәбијјатынын бөјүк наилијјәтләриндән өјрәнмәк мәсәләләринә кениш јер верилмишдир.

Республикамызын әдәбијјат саһәсиндә чалышан алимләриндән Н. Ахундов С. Вурғунун сечилмиш мәгаләләрини, мәрузә вә чыхышларыны топлајараг илк дәфә китаб һалында нәшр етдирмәклә һејли һејирхаһ бир иш көрмүшдүр.

Биз, «Бөјүк сәнәт уғрунда» китабынын хүләсәсини ашағыда веририк.

Бәмин китаб үч һиссәдән ибарәтдир. Биринчи һиссә «Совет әдәбијатынын инкишафы уғрунда» адланыр. Бу үмуми башлыгдан сонра мүүллифин мұхтәлиф башлыглар алтында 10-на гәдәр мәгаләси дәрч олунур (мәгаләларин бир нечәси хырда ихтисарла верилмишдир).

«Совет поезијасы» мөвзусу С. Вурғунун Совет јазычыларынын Икинчи Үмумиттифаг гурултајында (1954-чү ил, декабр) сөјләнмиш әлаве мә'рузәсидир. Бурада о, «Совет поезијасында вәтәнпәрвәрлик вә бәјнәлмиләлчиллик ән'әнәләри һаггында», «Совет поезијасында мүсбәт гәһрәман проблеми», «Епик поезија», «Лирика һаггында», «Ингилаби романтика һаггында» вә «Форма вә сәнәткарлығын бә'зи мәсәләләри» кими мәсәләләрдән бәһс едир.

Мүүллиф јазырды: — Бөјүк Октјабр социалист ингилабындан сонра јени тарих шәраитдә дунја поезијасынын инкишафынын бүтүн тәчрүбәси «сәнәт сәнәт үчүндүр» нәзәријјәсинин тамамилә ифласа уғрадығыны сүбүт етди. Бәшәријјәтин бәдиин фикри јалныз бөјүк идејалар асасында инкишаф едә билир. Габагчыл фәлсәфи вә сијаси идејалардан кәнарда һеч бир көркәмли әдәбијат јашаја билмәз вә һәтта әч парлаг исте'дадлар белә, идејасызлыг — хаосунда сөнүр вә мәһв олур.

Октјабр ингилабы Владимир Мајаковски кими бөјүк исте'дадын, Демјан Бедны кими гүввәтли исте'дадын бир шаир олараг јетишмәсинә вә инкишаф етмәсинә көмәк етди...

Октјабр ингилабындан сонра Ермәнистанда, Азәрбајјанда, Қурчүстанда, Белорусијада, Украјнада вә с. республикаларда бир чох јени шаир јетишиб инкишаф етмишдир. Ингилаб онларын јарадычылығыны бөјүк мөвзуларын вә јүксәк идејаларын кениш јолуна чықарды, онлары халга хидмәт етмәк пафосу илә ганадландырды.

Сонра мәгаләдә совет јазычыларынын биринчи гурултајындан кечән 20 ил әрзиндә гардаш совет республикаларында јетишән кәнч шаирләрдән бәһс олунур вә дејилир ки, биз, икинчи гурултајымыза топлашмыш гардаш республикаларын шаирләри рус классик вә мүүллиф поезијасынын бөјүк тарихи ролуну һәдсиз миннәтдарлыгга гејд едирик. Бу поезија бизим милли әдәбијатымызы јени пилләје галдырмыш, бәдиин јарадычылығымызы өз реалист вә ингилаби ән'әнәләри илә зәнкинләшдирмишдир.

Рус поезијасы милли республикаларын поезијасынын јени поэтик формаларла зәнкинләшмәсинә бөјүк тәсир кәстәрмишдир. О, Шәрг халқларынын поезијасында көһнәлмиш шәрти ше'р ганунларыны ардан галдырмаға көмәк етмишдир.

Бундан сонра мәгаләдә совет поезијасында мүсбәт гәһрәман проблеми, епик поезија, лирика һаггында, ингилаби романтика һаггында, форма вә сәнәткарлығын бә'зи мәсәләләриндән бәһс олунур.

«Балаларымыз үчүн көзәл әсәрләр јарадаг» мәгаләсиндә бу күнүкү ушаг әдәбијатымызын вәзијјәти һаггында, бир чох педагожи вә тәлим-тәрбијә мәсәләләримиз әтрафында даһа чидди дүшүнмәк, даһа сәмәрәли ишләр көрмәк заманы кәлиб чатмышдыр... Демәк истәјирәм ки, биз ушагла данышдығымыз заман — инсанла данышдығымызы, ушаг үчүн јаздығымыз заман — инсан үчүн јаздығымызы унутмамалыг, — дејир.

Бу мәгаләнин ичәрисиндә ушаглыг вә мә'на көзәллији, инсан вә тәбиәт ешги, хәјал вә романтика, вәтәнпәрвәрлик вә кәнчлик, милли вүгар вә кәнчлик, мәсләк ешги вә кәнчлик, мәнәббәт вә кәнчлик кими мәсәләләрдән бәһс олунур.

«Чәфәр Чаббарлы бөјүк бир сәнәткар кими» адлы мәгаләдә исә Ч. Чаббарлынын јүксәк сәнәткарлығындан данышылыр. Кәстәрилир ки, о, Азәрбајјан әдәбијаты тарихинин ән надир сималарындан биридир. Һәм дә о, јалныз Азәрбајјан әдәбијатынын көзәл ән'әнәләринә дејил, бөјүк рус әдәбијатынын, Авропа вә Шәрг мәдәнијјәтинин дә көзәл абидәләринә һөрмәтлә јанашыр, һәм дә мәнәрәтлә истифаде едирди.

С. Вурғун јазырды: — Мәнчә, Чаббарлы сәнәтинин әсил вә бөјүк гүдрәтини дә бу сәнәтин јүксәк идејалар, чанлы фикирләр, һүманист әмәл вә арзулар сәнәти олмағында көрмәк лазымдыр. Чаббарлынын икинчи бөјүк сифәти исә гаршысына гојдуғу мәсләк вә әмәлләринин бәдиин ифадәси үчүн маһир бир гәләмә, бөјүк сәнәт васитәләринә саһиб олмасы иди.

Онун үчүнчү бөјүк хүсусијјәти дә бунда иди ки, јухарыда дејимиз јүксәк идејалары вә сәнәт васитәләрини о, јалныз китабларда, јахуд шүарларда дејил, халгымызын һәјат вә мүбаризә сәһнәләриндә, инсанларын конкрет дунјабахышы вә характериндә, бир сөзлә десәк, халгымызын јашамаг вә јаратмаг нәфәсиндә көрүрдү. Мәнз бу сәбәбә көрә дә Чаббарлы, әдәбијатымызда социалист реализминин баниси вә ән бөјүк симасыдыр, десәк, шүбһәсиз, бир һәгигәти бир даһа тәкрар етмиш оларыг. «Азәрбајјан әдәбијатынын кәләчәк вәзифәләри» адлы јазы С. Вурғунун Үмумиттифаг Јазычылар Иттифагынын Х пленумуну јеқуналары вә Азәрбајјан әдәбијатынын кәләчәк вәзифәләри һаггында мә'рузәсидир. Бурада о, мүһарибә вә әдәбијатымыз, хејирли вә мә'налы күлүш, драматуркија вә театр, биз вә тарихи кечмишимиз, социализм вә ингилаби романтизм, камал вә сәнәт, совет мәфқурәси вә бәдиин әдәбијат кими мәсәләләрдән данышыр.

«Бөјүк сәнәт әсәрләри уғрунда» адлы мәгаләдә исә о, сөзүн гүдрәтиндән бәһс едир вә кәстәрир ки, бизим јаратдығымыз јени әдәбијат — совет әдәбијаты әсримизин ән һүманист тәрәггипәрвәр вә габагчыл бир әдәбијатыдыр. Белә ки, бу әдәбијатын бөјүк мүбариз руһу, онун гара гүввәләрә гаршы амансызлыгы да, јалныз онун руһундакы дәрин һүманизм вә аличәнәблыгга изаһ олунмалыдыр. Совет әдәбијатынын бу јүксәк вә саф варлығы Бөјүк Вәтән мүһарибәси шәраитиндә тарихи имтаһанлардан зәфәрлә чыхды. Азәрбајјан совет әдәбијаты да бүтүн совет әдәбијатынын габагчыл дәстәләри сырасында өз варлығыны нүмајиш етдирди. Вәтән мүһарибәси дөврүндә јаранмыш јүзләрчә ше'римиздә, һекајәләримиздә, бир чох драм әсәрләримиздә мүһарибә дөврүнүн фашиләри, фашизм чәлладарынын хәјәнәт вә рәзаләтләри, халгымызын ағыр изтираб вә ишкәнчләри, нәһәјәт, галиб Вәтәнимизин бајрам тәнтәнәси мұхтәлиф шәкилләрдә, үслуб вә ифадәләрдә әкс олунмушдур... Совет идеолокијасы әдәбијат вә сәнәтимизин идеолокијасыдыр. Буну дәрк едән әдәбијат ордусу, бу идеолокијанын бәдиин ифадәсини јаратмаг, онунла силаһланараг реал һәјатымызын, мүбаризә вә инкишафымызын кениш ләһзәләрини јаратмаг уғрунда аз иш көрмәмишдир.

Мәгаләнин сонуну бу сөзләрә гуртарыр: биз јарадычылыг конфрансларымызын мүһабисә вә мүзакирәләримизин сајыны кет-кәдә

артырмалыгы. Эдәбијјатымызын даһа сүр'әтлә инкишафы, бизим коллектив рәһбәрлијимиздән асылдыр. Ән мө'тәбәр вә хејирли јол јалныз вә јалныз коллектив музакирәләр вә мүбаһисәләр јолудур. Кәләчәк әдәби музакирәләримизин әсас мәсәләһериндән бири дә дил, үслуб, тәрзи ифадә, ғыса десәк, јазычылыг мәдәнијјәти, сәнәткарлыг мәдәнијјәти уғрунда мүбаризәмиз олмалыдыр.

Јүксәк вә зәнкин дил мәдәнијјәти олмадан, бөјүк фикирләри вә һадисәләри ифадә етмәк, һәм дә фүсункар бир тө'сирлә ифадә етмәк мүмкүн дејилдир. Бу һиссәдә «Театрларымыз үчүн јени вә зәнкин репертуар јарадаг», «Бөјүк әдәбијјат уғрунда», «Шәрәfli јол» вә «Әдәбијјатымызын фәхри» мәгаләләри дә дәрч олуиушдур.

Китабын икинчи һиссәсиндә классикләримиздән бәһс олунур. «Вагиф» һаггында кы кичик олса да долғун вә мәзмунлу мәгалә дә С. Бурғун јазыр ки, бөјүк шаирләримиздән олан Вагифин һәјат вә тәлеји мәни узун илләр бөјүк дүшүндүрмүшдур. Азәрбајчан халғынын бу бөјүк оғлу халғынын азадлыгы уғрунда өз чаныны гурбан вермишдир. Вагиф, Азәрбајчан дилинин тәмизлији уғрунда фарсычылығы, әрәбчилијә гаршы мүбаризәдә бөјүк ишләр көрмүшдур.

Вагиф кезәллик ашигидир. Лакин онун кезәлләри «һуриләр», «һәриләр» дејил, јер ғызларыдыр. Башы кәлағажылы, тојларда кәклик кими сүзән кәлиндәр Вагифин реал инсанларыдыр. Бу мәнада совет јазычыларынын вәзифәләриндән бири дә гаранлыг кечмишини совет јазычыларынын вәзифәләриндән бири дә гаранлыг кечмишини — бөјүк инсанларыны јахындан өјрәнмәк, халышыглы чәһәтләрини — бөјүк инсанларыны јахындан өјрәнмәк, халышымыза танытмагдан ибарәтдир. «Вагиф» әсәринин јазылмасынын да әсас сәбәби бундадыр.

«Азәрбајчан совет әдәбијјаты вә Низами» адлы мәгаләдә Низамини јарадычылығынын кезәл ән'әнәләринин бу күнкү әдәби инкишафымыз үчүн әһәмијјәтинин нәдән ибарәт олмасы шәрһ олунур.

«Бөјүк бәстәкар» мәгаләси У. Һачыбөјовун анадан олмасынын 60 иллији илә әлағәдәр олараг шаирин јубилеј күнүндәки чыхышыдыр.

«М. Ф. Ахундов бизимләдир» адлы мәгалә халғымызын ичтимаи, фәлсәфи вә бәдиини шүүр тарихиндә бөјүк бир рол ојнамыш шәхсә — М. Ф. Ахундова һәср олуиушдур. Мәгаләдә дејилир ки, онун истәр фәлсәфи, истәр сә дә бәдини јарадычылыгындакы демократик идејалар, халгилик вә һуманизм кими нәчиб хүсусијјәтләр, онун мүбариз атеизми, бәдини сатирасынын гүдрәти бу күн белә өз тәрәвәтини сахлајыр, бизә, јени дүнја гуручуларына јахындан кәмән едир.

Китабын үчүнчү һиссәси рус вә дүнја классикләринә һәср олуиушдур. Бу һиссәдә «Горки јашајыр» адлы мәгалә әдибин вәфатынын 15 иллији илә әлағәдәр олараг шаирин нитгинин јығчам хүласәсидир.

«Халғын бәдини гүдрәти» адлы мәгаләдә мөшһур «Сасунлу Давид» епосу һаггында вә ики гардаш халғын, ермәни вә Азәрбајчан халғынын јарадычылыгы вә бәдини инкишаф тарихиндәки бә'зи мүнәсир бәтләрдән бәһс олунур.

«Даһи сәнәткар» мәгаләси бөјүк рус драматургу Александр Николајевич Островскинин анадан олмасынын 125 иллијинә һәср едилмишдир.

Бундан әлавә, китаба «Сәнәт ашиги», «Отелло» тамашасы һаггында, «Рус шә'ринин күнәши» вә с. јазылар да кетмишдир.

«ШАКИРДЛӘРИН ЕЛМИ-АТЕИСТ ДҮНЈАБАХЫШЫНЫН ФОРМАЛАШМАСЫНДА ИЧТИМАИЈЈАТ ФӘННИНИН РОЛУ»

Партијамызын Програмында кәстәрилир ки, «Чәмийјәт үзләрини шүүрлуғу нә гәдәр јүксәк олурса, ...онларын јарадычылыг фәаллығы бир о гәдәр чох артыр вә кеиушләнир, демәли, коммунизм гуручулуғу вәзифәләри бир о гәдәр тезликлә вә мүвәфғәијјәтлә јеринә јетирилир» (Азәрнәшр, 1964, сәһ. 116).

Бу бахымдан мүәллиф А. С. Бәхтијаровун Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин тәрбијә ишләри үзрә методкабинети тәрәфиндән бурахылан «Шакирдләрин елми-атеист дүнјабахышынын формалашмасында ичтимаијјат фәннинин ролу» адлы китабчасы диғәти чәлб едир.

Китабчада мәктәблиләрин елми-атеизм дүнјабахышынын формалашмасында бәһс олунур вә бу ишдә ичтимаијјат дәрсинин сәмәрәли тәдрисинин ролу һаггында бә'зи мұлаһизәләр јүрүдүлүр.

Шакирдләрдә елми-атеизм дүнјабахышынын формалашмасында бәһс едән мүәллиф јазыр ки, шүбһәсиз ки, һәр чүр дини бахышлардан, мөвһуми көрүшләрдән азад олан горхмаз, мәтанәтли вә кәләчәјә никбин бахмағы бачаран адамлар коммунизмин мүбариз гуручуларыдыр. Демәли, шакирдләрин елми-атеизм руһунда тәрбијә олунмаларыдыр. Демәли, шакирдләрин елми-атеизм руһунда тәрбијә олунмаларыдыр. Елми-атеизм дүнјабахышы совет адамларына, о чүмләдән шакирдләрә нә гәдәр дүзкүн ашыланарса, коммунизм гуручулуғу ишини гәдәр сүр'әтлә кәдәр. Мүәллимләр исә коммунизм чәмийјәтинә лајиг кәнчләр тәрбијә етмәк ишинин өһдәсиндән о заман мүвәфғәијјәтлә кәлә биләләр ки, онлар шакирдләрә елми-атеизм идејаларыны дәриндән мәнимсәдә билсинләр.

Охучуларә тағдим олунан «Шакирдләрин елми-атеист дүнјабахышынын формалашмасында ичтимаијјат фәннинин ролу» адлы китабча мәктәблиләрдә елми-атеизм дүнјабахышынын формалашмасынын зәрурилији вә бу ишдә ичтимаијјат дәрсләринин сәмәрәли тәдрисинин ролундан бәһс олунур.

Китабчада кәстәрилир ки, һәлә дә елә һаллара тәсәдүф едилер ки, бә'зи мәктәблиләр өз күндәлик һәјатларында диндарлығын, мөвһумат вә хурафатын, дини е'тигадын, һәбелә диқәр кәһнә адәт вә ән'әнәләрин тәзаһүрләри илә гаршылашырлар. һәтта бә'зиләри бунларын тө'сири алтына дүшүрләр. Бә'зи мүәллимләр бу мұһүм ишә лагәјд јанашараг белә һесаб едирләр ки, кеч-тез онлар да тө'сирдән хилас олачағлар. Әлбәттә белә дүшүнмәк сәһв оларды. Бу мұһүм дөләт әһәмијјәти олан ишлә бүтүн фәнн мүәллимләри, о чүмләдән дил вә әдәбијјат мүәллимләри дә чидди мөшғул олмалыдырлар.

Нәјә көрә мүәллимләр шакирдләрдә елми-атеизм тәрбијәсинә чидди фикир вермәлидирләр? — суалына чәваб олараг мүәллиф јазыр: — Мәктәблиләрдә елми-атеизм дүнјабахышы инкишаф едиб формалашдыгча онлар сағлам инсан дүшүнчәсинин инкишафына ән-кәл олан дини идеолокијанын тө'сириндән узаг олурлар. Онлар һәмчинин әслиндә мөвчуд олмајан, фөвғәлтәбин гүввәләрә, мә'чүзәләрә қор-

коранә инам тәблиғ едән тәркидүнжалығ әһвали-руһијәси илә бағлы олан дини еһкамларын әсассызлығыны даһа асанлығла гаврајырлар. Лакин мӯәллимләр шакирдләри елми-атеизм руһунда тәрбијә едәр. Кән тәкчә дини идеолокијанығ вә дини әхлағи тәғид етмәклә, онлары «Јарарсыз чәмијјәтин Јарамаз мәһсулу» олмасыны көстәрмәклә ки- фајәтләнмәли, шакирдләрә елми-атеизм дүнјабахышыны формалаш- дырмағла онлары ән јахшы кејфијјәтләр, вәрдиш вә адәтләр ашыла- малы, онлары әмәјә дүзкүн мүнәсибәт бәсләмәк, чәмијјәтин, халғын, партијамызын гаршысында мәс'улијјәт һисси дашымағ уғрунда тәрби- јә етмәлидирләр.

Сонра китабчанын мӯәллифи А. С. Бәхтијаров республикамызын мәктәпләриндә чалышан габагчыл ичтимаијјат мӯәллимләринин ке- ниш иш тәчрүбәсиндән бәһс едир.

«ЛҮҒӘТЛӘРИН БИБЛИОГРАФИЈАСЫ»

Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасынын Дилчилик Институ- ту «Лүғәтләрин библиографијасы» китабчасыны бурахмышдыр.

Проф. Ә. Н. Оручов һәмин китабчанын әввәлиндә «Кириш» мәга- ләси јазыб. Бундан ајдын олур ки, Азәрбајчанда лүғәтчилик иши һәгиғи мә'нада Совет һакимијјәти илләриндә инкишаф етмишди.

1930—31-чи илләрдә ихтисас сәһәләринә аид мұхтәлиф термино- ложи лүғәтләр чап олунур. 1939-чу илдән башлајарағ лүғәтчилик ишинә даһа интенсив вә планлы бир характер вермәк еһтијачы орта- ја чыхыр. Буна көрә дфә республикада бүтүн лүғәтчилик иши, о чүм- јә ләдән терминологи лүғәтләрин тәртиби иши дә ССРИ Елмләр Ака- демијасы Азәрбајчан филиалы јанында тәшкил олунан Лүғәтләр Ин- ститутунда мәркәзләшдирилир. Бу институтун фәалијјәти дөврүндә бир сыра икидилли диференсиал (рус-азәрбајчанча вә азәрбајчанча- русча), һабелә терминологи лүғәтләр (дәмирјол, астрономија, һејван- дарлығ, ботаника вә с.) һазырланыб нәшр олунур.

Институтун ән көркәмли вә бөјүк әсәри 1940—1946-чы илләрдә чапдан чыхмыш дөрдчилдик «Русча-азәрбајчанча лүғәт»ди.

1956—1959-чу илләрдә јухарыда ады чәкилән дөрдчилди «Рус- ча-азәрбајчанча лүғәт»ин јени нәшри, даһа доғрусу, һәмин лүғәт әсә- сында ики бөјүк чилддә јени лүғәт нәшр едилмишди.

Һазырда институт һәмин лүғәтин үч чилддән ибарәт јени нәш- рини һазырлајыб чапа вермишди.

1966-чы илдә чапдан чыхмыш «Әрәб вә фарс сөзләри лүғәти» икидилли лүғәтилијимиз сәһәсиндә атылмыш јени бир аддымдыр. Лүғәтдә Нәсими, Кишвәри, Хәтаи, Фүзули, Г. Тәбризи, М. Ф. Ахун- дов, А. Сәһһәт, М. Ә. Сабир, Ч. Чаббарлы вә б. классик әдәбијјат нүмәјәндәләринин әсәрләриндә тәсадүф олунан вә мұасир охучу үчүн чәтин ашлашылан 17000-ә гәдәр әрәб вә фарс сөзүнүн мә'насы верил- мишди.

Дилимизин илк изаһлы лүғәтинин I чилди 1966-чы илдә чапдан чыхмышдыр. Бу лүғәтин јарадылмасы дилчилијимизин гаршысында дуран ән зәрури мәсәләләрдән бири иди. Чүнки һәр һансы бир дини филологи лүғәтинин јарадылмасы һәмин дилдә данышан халғын ја- тында әләмәтдар бир һадисә сајылыр.

Проф. Ә. Н. Оручовун јухарыда гејд етдији бир сыра лүғәтләр һағғында мә'лумат әлдә етмәк үчүн Ш. Сәдијев вә Ш. Пашајева тә- рәфиндән һазырланмыш «Лүғәтләрин библиографијасы» китабчасы- на мұрачиәт етмәк олар. Бу китабчада әсәсән ингилабдан сонра рес- публикамызда нәшр олунмуш лүғәтләр һағғында библиографик мә- лумат верилир.

Китабчада һәр бир лүғәтин тәсвириндән сонра онун һағғында мөтбуатда чыхмыш тәғид вә библиографија, һабелә аннотасија да библиографијаја даһил едилмишди.

Бундан әлавә, библиографијада Азәрбајчан лексикографијасына аид әсәр вә мөгаләләрин сијаһысы, һабелә адларын көстәрчиси дә верилир.

«ИЗАҒЛЫ ДИЛЧИЛИК ЛҮҒӘТИ»

Евфемизи — кобуд сөзләри әвәз едән, онларын јериндә ишләдил- мәсинә ичәзә верилән сөз, мәсәлән: елдү әвәзинә вәфат етди, чаныны сәнә тапшырды.

Илтисағи дилләр — мӯәјјән грамматик мә'насы олан шәкилчи- ләрин сөзүн көкүнә, јахуд әсасына артырылмасы јолу илә грамматик формаларын вә дүзәлтмә сөзләрин јарадылмасы илә характеризә еди- лән дил тип...

Омофонлар — мұхтәлиф морфоложи тәркибдә олуб, сәсләнмә чә- һәтдән бир-биринә ујғун кәлән мұхтәлиф мә'налы сөзләр: мәсәлән, аз- ас, алмаз-алмас.

Ријази дилчилик — дилчилијин дилин өјрәнилмәсиндә вә тәс- вириндә ријази үсулларын тәтбиғи имканларыны өјрәнмәмәклә мөш- фул олан сәһәси.

Аморф чүмлә — чүмлә үзвләринә ајрылмајан чүмлә.

Веркүл — сөзләри, сөз группларыны, јахуд чүмләләри бир-бирин- дән ајырмаға хидмәт едән дурғу ишарәси.

Јухарыда вердијимиз нүмүнәләри «Маариф» нәшријјатынын је- ни бурахдығы «Изаһлы дилчилик лүғәти» китабындан бураја көчүр- дүк.

Лүғәтдә орта вә али мәктәпләрдә өјрәдилмәси нәзәрдә тутулан дилчилик терминләри, онларын әсас әләмәти вә хүсусијјәтләри көс- тәрилмәклә изаһ едиллир. Лүғәтдә јери кәлдикчә дәрсликдә тәрифи верилмәјән, лакин шакирдләрин мәнимсәмәси зәрури олан сөз, сәс, заман вә саир бу кими терминләрин изаһы верилир.

«ИЗАҒЛЫ ДИЛЧИЛИК ЛҮҒӘТИ» китабчасынын әввәлиндә ве- рилән «Бир нечә сөз» гејдиндә дејилир ки, лүғәтдә орта вә орта ихти- сас мәктәпләриндә, һабелә али мәктәпләрдә дил тәдриси илә әлағәдар оларағ ишләдилән вә шәрһинә еһтијач дујулан 400-ә гәдәр дилчилик термини даһил едилмишди. Терминләр изаһ едиләркән, онларын әсас мәзмуну, мұһүм әләмәтләри вә хүсусијјәтләри көстәрилмиш, дил һади- сәләринин дилчилик мөфһумларынын әјани олмасы үчүн, јери кәлдик- чә, онлара ујғун мисаллар верилмишди.

Һәмин лүғәтдән орта мәктәб шакирдләри, дил-әдәбијјат мӯәл- лимләри, филологи факултәләрин тәләбәләри, һабелә марағлананлар истифадә едә биләрләр.

Лүғәти Ә. Фәрәчов јолдаш һазырламышдыр.

**«АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ»
МƏЧМУƏСИНДƏ 1970-чи ИЛДƏ ДƏРЧ ОЛУНМУШ
МƏГАЛƏ ВƏ МАТЕРИАЛЛАР**

	№	сəһ.
А. Абдуллајев. 50 илдə Азəрбајчан дили тəдрисинин инкишафы	1	11
А. С. Абдуллајев. Сəздən шүүрлу, тə'сирли вə чəсарəтлə истифадə етмəји шакирдлərə əјрəтмəкдə мүүллимин ролу	2	11
А. Абдуллајев. Дил вə əдəбијјат мүүллимлəринин мүнүм вəзифəsi	3	3
А. С. Абдуллајев. Мүүллимин чанлы сөзү, шакирд гəлбинин ачарыдыр	4	3
Н. Абдуллајева. Гошасуаллыг вə онун грамматик тəһлили чəтинлəшдирмəsi	3	20
М. Абдуллајев. Сəз јарадычылыгы үзрə ишин орфографија тəдрисилə əлагəлənдирилмəsi	3	36
И. О. Бајрамов. Фе'ли сифəтлəрин мənимсəдилмəsi	2	33
Б. Бағыров. Мəктəблəрдə əдəбијјат нəзəријјəсинин тəдриси	2	54
С. Ваһидов. Азəрбајчан дили дəрслəриндə мұшаһидə методунун тəтбиги тəчрүбəсиндən	3	47
Т. Дадашова. Алмаз сурəтинин психоложи тəһлилинə даир	1	84
А. Еминов. Ахшам мəктəблəриндə əдəбијјатдан шакирдлəрин мұстəгил ишинин тəшкили	4	69
Ч. Əһмədов. Азəрбајчанда Совет һакимијјəтинин илк иллəриндə əдəбијјат тəдрисинин бə'зи мəsələləri	1	70
Ч. Əһмədов. Кəркəмли əдəбијјат мүүллими — Абдулла Шаиг	3	57
Ə. Əфəндизадə. Суаллара чаваб	1, 2, 3, 4	98, 99, 95, 92
З. Əлијева, Ə. Əфəндизадə. Бир мəктəбдə јазы ишлəринин вəзијјəти һаггында вə...	3	14
Б. Əһмədов. Үч мəsələ һаггында	2	21
Б. Əһмədов. V синифдə «Лексика» бəһсинин тəдрисинə даир	4	9
Ə. М. Əһмədов. Кəркəмли алим-методист	2	3

И. Зүлфугаров. VIII—IX синифләрин јени програмында совет әдәбијјатына даир мүсаһибә дәрсләринин апарылмасы тәчрүбәсіндән	1	92
С. Зејналов. V синифдә Ә. Сабирин «Охут-мурам, әл чәкин!» ше'ринин тәдриси	2	84
И. Исајев. VII синифдә әдәбијјат нәзәријјәси материалларыны бәдий әсәрләрин тәдриси илә нечә әлағәләндирирәм	3	80
Ј. Јусифов. Әдәбијјат фәннинин тәдриси заманы шакирдләрин јарадычы габилитетләринин инкишаф етдирилмәси тәчрүбәсіндән	2	92
Ј. Јусифов. Әдәбијјат дәрсләринин кејфијјәтини јахшылашдыраг	4	45
Ә. Кәлбәлијев. Сорғуда нитг инкишафы имканларындан истифадә	2	43
Нағы Күнәшли. Ифадә јазы	4	50
Д. Мәмәдов. Орта мәктәбин әдәбијјат тәдрисиндә Ленин сурәтинин өјрәнилмәси һаггында	1	3
Ј. Мәһәррәмөв. Азәрбајчан дили дәрсләриндә әдәбијјат материаллары нүмунәләриндән нечә истифадә едирәм	1	33
Ш. Микајылов. Әдәбијјат тәдрисиндә мәнун вә форма вәһдәтинин нәзәрә алынмасы	3	71
Ш. Микајылов. Әдәбијјат нәзәријјәси материаллары үзрә сорғунун тәшкили	1	51
Ә. Мирәһмәдов. Сабирин классик ирслә әлағәсинә даир	1	60
М. Маһмудов. Низаминин «Хејир вә Шәр» һекајәсинин VII синифдә өјрәдилмәси тәчрүбәсіндән	2	71
Ә. Бейбудов. Ә. Һагвердијевин дин, мөвһүмат вә чәһаләтә гаршы мүбаризәси	4	81
Ә. Мирзәјев. Сатирик ше'рләрдә сәнәткарлыг хүсусијјәтләринин өјрәдилмәси методикасы	4	74
Т. Мусајев. Мәктәб әдәби өлкәшүнаслыг музејини нечә тәшкил етмәли	3	89
Ә. Нуријева. Гошмаларын тәдриси тәчрүбәсіндән	1	27
Б. Нәчәфов. Шифаһи нитгин јазы вәрдишләринин формалашмасына тә'сири һаггында	2	50
Б. Нәсиров. М. Ибраһимовун «Азад» һекајәсинин тәдрисинә даир	2	65
Ф. Рәһимов. Етимоложи тәһлилә даир бә'зи гејдләр	3	40
Ә. Сүлејманов. Азәрбајчан дилиндән керидә галан шакирдләрлә ишләмәк тәчрүбәсіндән	2	22
Г. Сүлејманов. Әдәби гәһрәмәнлары шакирдләрә нечә севдирирәм	3	84
М. Сәлимов. Чәфәр Чаббарлынын әсәрләриндә неологизмләр	2	79

З. Тагызаде. Програмлашдырма və өjrә- дичи машиналар һаггында	3	7
С. Хәлилов. Азәрбајчан дилинин фразео- логи ваһидләри	1	41
З. Хәлилов. Микајыл Рзагулузадәнин на- гыллары	4	59
М. Һәмзәјев. Орфографија və дургу ишарә- ләри асоснасијаларынын хусусијјәтләри	4	20
М. Һәсәнов. Семантик—грамматик принцип дургу ишарәләри тәдрисинин әсасыдыр	2	38
М. М. Һәсәнов. Грамматик чәһәтдән чүмлә үзвләри илә бағлы олмајан сөзләрдә дургу ишарәләринин тәдрисинә даир	3	28
М. С. Һәсәнов. Чүмлә үзвләринин мүәјјән едилмәсиндә грамматик суалларын мөвгеји	4	32
Ә. Чәфәров. Интонасијанын өjrәдилмәси һаггында	4	38
С. Шүкүров. Јени инсан тәрбијәсиндә әдә- бијјатын ролу	1	76
Бу китаблары охумағы мәсләһәт билирик	1, 2, 3, 4	103, 104, 100, 100
«Азәрбајчан дили və әдәбијјат тәдриси» мәчмуәсиндә 1970-чи илдә дәрч олунмуш мәга- лә və материаллар	4	110

Редаксија һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), Ә. Рәчәбов (редактор
мүавини, М. А. Асланов, Ә. Әфәндизадә və З. Сәмәдов.

Корректор Сона Маһмудова.

Чапа имзаланмыш 25/XI-1970-чи ил. Кағыз форматы $60 \times 84^{1/16} = 3,5$
кағыз вәрәги, 6,61 чап вәрәги. ФГ 14272. Сифариш 4921. Тиражы
10.850.

Редаксијанын үнваны: Бақы, Низами күчәси, 58. Телефон 93-55-82.

Бақы, «Коммунист» нәшријјатынын мөтбәәси.

25 гоп.

76302

«ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА
И ЛИТЕРАТУРЫ»

(Методический сборник)

Выпуск 4

(На азербайджанском языке)

Приложение к журналу

«АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ»

Баку — 1970